

SIAM INTER COMICS

40mm

เจ้าหญิง

2

Suzue Miuchi

SIAM INTER COMICS

หน้าท้าว

เล่ม 2 บันไดเพลิง

สี่ซอะ มิอูจิ

“คณะละคร
สีกิตาเงะ”
มี
นักเรียน
56 คน

ผู้ที่มีประสบการณ์
ด้านการแสดงแล้ว
5 ปีขึ้นไปอยู่
ห้อง A 11 คน

ต่ำกว่า
5 ปีอยู่
ห้อง B
37 คน

ผู้ที่รเริ่ม
เรียนอยู่
ห้อง C
8 คน

มายะ
ก็อยู่
ห้องนี้

**ตัวละคร
สำคัญ
ในเรื่อง**

คิตาจิมะ
มายะ
เด็กสาวที่
อาจารย์
สีกิตาเงะ
ยอมรับใน
คุณสมบัติ
กำลังพยายาม
มุ่งสู่การเป็น
นักแสดง

สีกิตาเงะ จูตะ
ผู้ก่อตั้ง
คณะสีกิตาเงะ
และถือ
ครองสิทธิ์
นางฟ้าสีแดง

มินาสึกิ ซาซากะ
นักเรียน
การแสดง
คณะ
สีกิตาเงะ
เป็นมิตร
กับมายะ

ฮาโอกิ เรมิ
นักเรียน
การแสดง
คณะ
สีกิตาเงะ
เป็นสาวเท่

คาสึงะ ไทโกะ
นักเรียน
การแสดง
คณะสีกิตาเงะ
ที่อาจารย์
สีกิตาเงะ
เห็นแวว
และชวนมา
โตเกียว

ซาวะดารี มินะ
นักเรียน
การแสดง
คณะสีกิตาเงะ
ผู้มุ่งมั่น
จะเป็น
ดาราดัง

องก์ที่ 2 บันไดพลิง

เริ่มฝึก
การ
ออกเสียง
||

ตะโกนให้
ดังกว่านี้

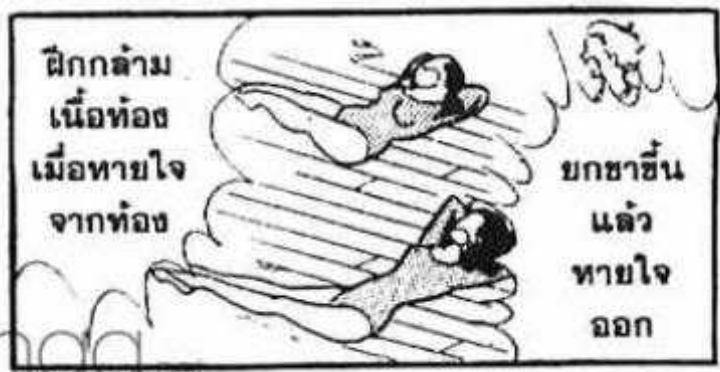
อะ อี
อุ เอะ
โอะ อะ
โอะ

ต่อไป
โคะคิคุคะ
โคะคะโคะ
||

ฝึกกาย
บริหาร
เริ่ม

หนึ่ง สอง
สาม สี่

ฝึกกล้ามเนื้อ
ท้อง
เมื่อหายใจ
จากท้อง

ยกขาขึ้น
แล้ว
หายใจ
ออก

ลูกกาดสี่แดง อะ อี อู อะะ โอะ

อ้าปาก
แบบ
มาตรฐาน
ด้วย

ยืนบนเวทีสิ
ทะซิจิ
ทะทะ
ทะทะ
ทะทะ
บินออกไป

ซึค

หอยทาก
คลาน
ตัวมเต็มมะ
นินุ

เสียง
ค่อยไป
!!

อย่าคิดว่า
จะเปล่งเสียง
ออกจากคอ
นะ

ต้อง
เปล่งเสียง
ออกจากห้อง

เพราะฉันถึง
จำเป็นต้อง
ออกเสียงด้วย
การหายใจ
จากห้อง

ไม่ฉัน
จะฝึกกาย
บริหาร
กล้ามเนื้อ
ห้องทำไม

พอยืนอยู่บนเวที
เราจะต้องเปล่งเสียง
ให้ดังจนถึงแถว
สุดท้ายของโรงละคร

ถ้า
ไปยืนหน้า
กำแพง

มายะ
เสียงเธอ
ค่อยที่สุด
รู้มั๊ย

ว้าย
!!

เจ้า...
ลองใช้แรงที่ท้อง
ดันให้มือฉัน
ออกมาซิ

หอยทาก
คลาน
ตัวมเตี้ยม

เสียงขี้
ค่อขอยู่

ออกแรง
ที่ท้องอีก

หอยทาก
คลาน
ตัวมเตี้ยม
นานินุ
เนะโนะ

ต่อไป
||

นกพิราบ
บินพื้พื้
ฮาสิส
เฮะโฮะ

ดี อย่าลืม
การออกเสียง
เมื่อกี้ละ

เข้ม
ขวด
จืด
เลย

นี่เด็กคนนั้นนะเธอ
เป็นนักเรียนทุนของ
อาจารย์สิกาคะที่
ได้รับการยกเว้นเรื่อง
ค่าเทอมนะ

ฉันล่ะของจริง
อยู่ห้อง C
ไม่ใช่เธอ
!
แล้วเวลา
ฝึกออกเสียง
ก็ไม่เคยใช้
ได้เลย

มายะ
ครูจัดการเรื่อง
การย้ายโรงเรียน
ของเธอเสร็จแล้ว
นะ

บอกว่า
เป็นนักเรียน
ทุนนี้ก็จะพิเศษ
สักแค่ไหน

ก็มี
สมัครเล่น
เท่านั้นแหละ

เธอได้ไป
โรงเรียนเดียวกับ
นักเรียนประจำ
ที่อยู่ห้องเดียวกัน
แล้ว

ดีแล้วนะ
ที่ได้เข้าเรียน
ตอนเปิดเทอมใหม่
พอดี

ที่จริงแล้วการย้ายเข้า
เรียนม.ศ.2 อย่างนี้
เอกสารต่างๆจะ
เรียบร้อยมันเข้า ส่วนมาก
ต้องเรียนช้ากว่านักเรียน
เดิม

ตั้ง
10 วัน
นะ
ขอบคุณ
มากค่ะ

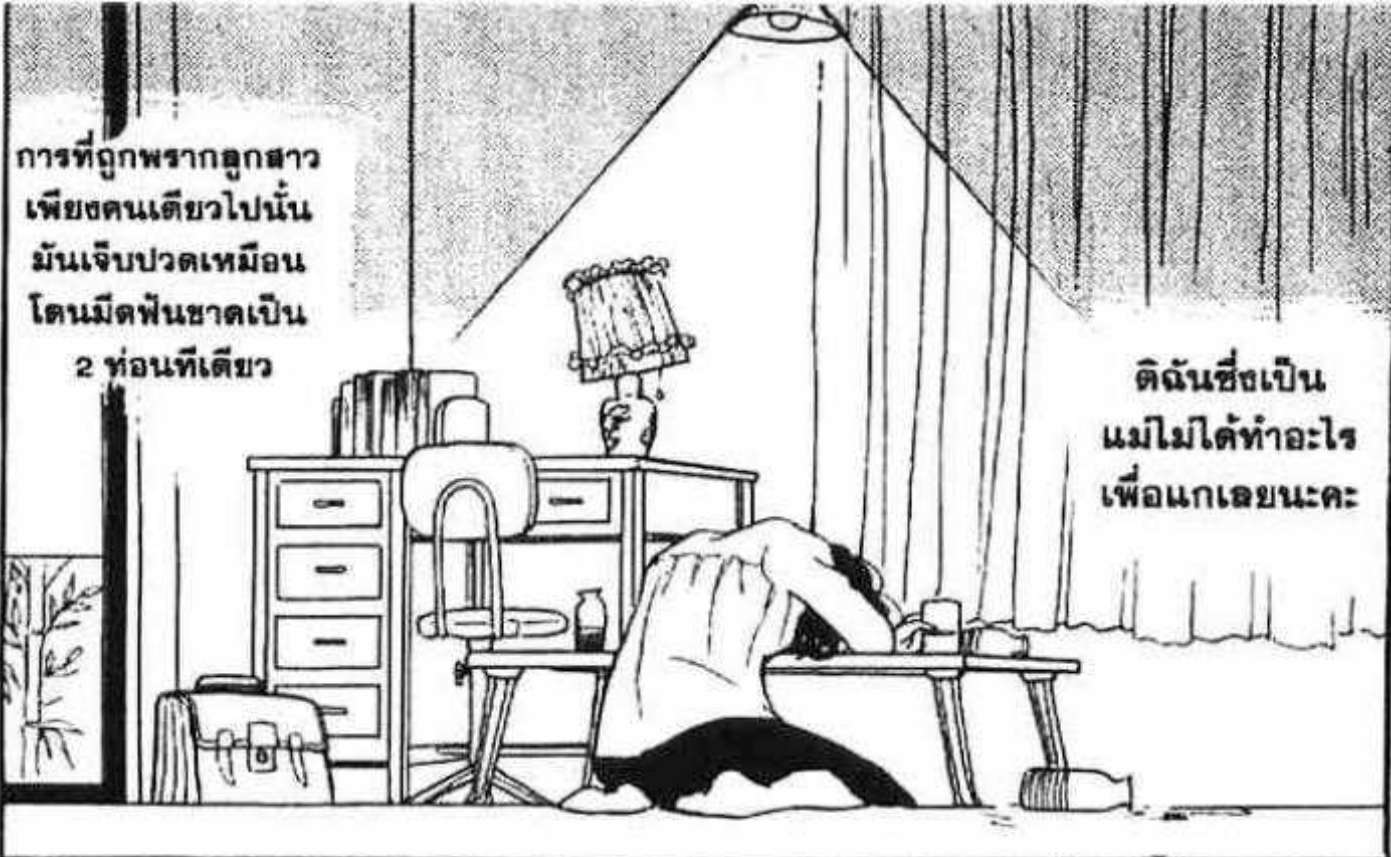
จากวันนั้น
ตัดสินก็คิด
ตริกวตรองดู
หลายครั้ง

อย่างที่คุณครูว่า
นะคะ ตัดสิน
ได้คิดจะให้แก
เลือกทำในสิ่งที่
ตัวเองชอบแล้ว
คะ

การที่ถูกพรากลูกสาว
เพียงคนเดียวไปนั้น
มันเจ็บปวดเหมือน
โดนมีดฟันขาดเป็น
2 ท่อนทีเดียว

ติดันซึ่งเป็น
แม่ไม่ได้ทำอะไร
เพื่อแกเฉยนะคะ

ที่จะฝากคุณครู
ผู้มองการณ์ไกล
ให้ดูแลแทนนั้น
ลำบากใจจริงค่ะ

แต่ถึงอย่างไรก็ขอฝาก
แกไว้กับคุณครูด้วยค่ะ

ติดันได้ส่งเสื้อผ้ามา
กรุณาให้มาขายด้วยนะคะและต่อไป
ก็อยากจะให้แกได้ทราบความ
เป็นอยู่ของแม่ที่อยู่ทางนี้บ้างค่ะ

ติดัน
ไม่อยาก
ให้มาขาย
จากไป

คุณ
นาย

เอาของนี้
ไปเผาทิ้ง
ให้หมด

!!
คุณนาย
ครับ

รีบทำ
ทันที

สิ่งที่จำเป็น
สำหรับแกคือ
ตัดขาดกับอดีต
!!

และ
ไม่มีที่จะ
กลับไป

ตอนนี้
แกกำลัง
เริ่มป็นเขา

พอเริ่มรู้ถึงความ
น่ากลัวของภูเขาแล้ว
แกจะหันหลังกลับมา
มอง

ถ้าตรงนั้น
แกมองเห็น
แสงไฟอัน
อบอุ่นของบ้าน
จะทำยังไง

ถ้าเราทำให้แก
ไม่มีที่จะกลับ
แกก็จะกัดฟันป็นขึ้น
ไปถึงยอดในที่สุด

และใส่ฝัน
เพียงเสียด
อันเจิดจ้าของ
ตะวันบนยอด
เขาเท่านั้น

ถึงจะ
กลิ้งตกแล้ว
ตกอีก

แก
ก็จะป็นขึ้นไป
อย่างไม่กลัว
ความตาย

เจ้า
หนึ่ง สอง
สาม

หนึ่ง
สอง สาม

การฝึกบัลเลต์น่า
เป็นพื้นฐานของ
ท่าทางที่สวยงาม
ในการแสดงนะ

นั่นเธอ
ฉันไม่ได้สอน
คาราเต้ นะ !!

เอะ
หันมา
ทางขวา

ว๊าย
ว๊าย

ต่อไปนี่
เราจะซ้อม
ท่าทางตีใจ
โกรธเศร้าสุข
นะ

ขอให้ฟังคำพูดของครู
ให้ดี แล้วใส่อารมณ์เข้าไป
จากนั้นก็แสดงว่าตีใจ
เสียใจหรือโมโหให้สมจริง

เราจะเริ่ม
จากท่าทาง
ตีใจก่อน

ตีใจจริงๆ
ที่ลอบ
เข้า
โรงเรียน
ใหม่ได้

ไชโย
ไชโย
!

สำเร็จ
แล้ว
โต้เรียน
ที่นี่แล้ว

สำเร็จ
ว๊วย

ขอถาม
ทางหน่อย
ครับ

ไต่ยีน
คำตลกๆ
ขำมากๆ
เลย

ล็อกที่ 3
อะ
ตรงนี้...

ได้
รับขาดเจ็บ
จนปวด
แผลมาก

เพื่อน
ที่สนิท
มาตาย
ไป

เรียกว่า
"การแอ็คชั่น
ตาม
หัวใจเรื่อง"
นะ

ขอถามหน่อย
นะครับ
ที่นี่โรงพยาบาล
โรคประสาท
รีเปลด่าครับ

ขอมอยู่
อย่างนี้แหละ
ทุกวี่ทุกวัน

เมื่อไหร่
จะได้เล่นละคร
สักที

ดูสิ
พวกห้อง B
กำลังซ้อม
อยู่นะ

ให้ทุกคนท่องบท
ในพรีนซ์ที่แจกให้
แล้วจำให้ได้ภายใน
10 นาที

จากนั้น
จะให้แสดง
ทีละคน

โธมัส
ก็ตายนะสิ
ยับยับไปหมด
เลย

นี่จะให้จำ
ภายใน
10 นาทีเทรอ

มาตุนี่เร็ว
ห้อง A
กำลังเล่นเรื่อง
ของเซกสเปียร์
อยู่

แสดงบทหนึ่ง
ในเรื่อง
"แฮมเล็ต"
อย่างพิถีพิถัน
ที่สุด

ควรจะอยู่
หรือ
ควร
จะตาย
นะ

นี่เป็น
ปัญหา

แหม
แฮมเล็ต
คนนั้น
หล่อจริงเลย

บ๊าย!
คนนั้นเค้า
เป็นผู้หญิง

เฮ!
ผู้หญิง
อ้าว/
จะเป็นอะไร

แต่...แต่ว่า
ทำทาง
ล่อของเค้า

ใช่มีขล่
นักเรียน
ห้อง A นะ
ประหลาด
หิ้งนั้นล่ะ

แถมเล็ก
ของฉัน

ฮ...ฮ...
โตนคิดว่า
เป็นผู้ชาย
จริง ๆ ละแล้ว

ถึงใจที่เค้าแสดงบท
ของผู้ชายได้ขนาดนี้
นับเป็นพรสวรรค์
จริง ๆ

ใจ
มาซะ

ฮ่า!
แถมเล็ก
ขมขมตา กับ
เค้าเนะ

ไม่
ยอม
!!

ชั่วโมงการฝีมือ
สัปดาห์หน้าให้
ทุกคนเอาค่าหนังสือ
คู่มือมาคนละ 500 เยน
ด้วยนะ

ค่า
หนังสือ
คู่มือ
|

นี่...
ต้องใช้เงิน
ไม่น้อย
เลยนะ...

ยังไงเรา
ก็รบกวน
ท่านมาก
กว่านี้ไม่ได้
แล้ว

ถึงค่าเล่าเรียน
ต่าง ๆ คุณครูสึกิดาเงะ
จะจัดการให้ก็เถอะ

มีงานพิเศษ
ที่เราพอจะ
ทำได้มั๊ยน่า?

ลำบากจริง ๆ ปกติ
พอกลับโรงเรียน
เราก็ต้องซ่อม
ปิดกวาดแล้วก็จ่ายของ

จริงซึ่
ที่สวน
สาธารณะ
นี่

ถ้าเป็น
วันอาทิตย์
คนจะแน่น
มาก

ทำแต่
วันอาทิตย์เทร่อ...
ที่นี่ไม่รับหรอก
ไปหาใหม่เถอะ

ป้าที่ขายของ
ที่นั่น
ต้องการคู่มือ
มานานแล้ว

ทำงานพิเศษแค่
วันอาทิตย์เทอ
หมกทีลี
มาช่วยป้านะ

อ๊ะ!
จริงเทอ
คะ

ทำตั้งแต่
8 โมงเช้าถึง
6 โมงเย็น
วันละ 1,500
เยนนะ

แนม!
ขอบคุณค่ะ
หนูจะขยันให้
เต็มที่เลย

จากนั้น มายะ
ก็ได้ไปทำงาน
ในร้านอาหารที่
สวนสาธารณะ
ทุกวันอาทิตย์

ต้องเสิร์ฟ
ไอเต๋ง
ไอศกรีม โคล่า
จนตาลาย
ไปหมด

ตั้งโห่งกับ
คองเน็ยก
ได้รียัง?

คะ
สักคูน
นะคะ

ขอบคุณ
มากค่ะ
แล้วเชิญอีก
นะคะ

นี่ขอโอเต้ง
4 จาน โคล่า
แล้วก็น้ำส้ม

คะ
ขอเดี๋ยว

คุณ...
ซากุระ
โคจิ...

เฮอ...
ที่เคยไป
คณะละคร
ออนตั้นนี่...

จำได้แล้ว
มาชะ
ไซมัย

ตกใจ
หมดเลย
ที่มาเจอกัน
ที่นี่ได้

อะ...
สวัสดิ์

เธออยู่ที่
โยโกฮาม่า
ไม่ใช่เหรอ
?

ฮา!
ฉันเธอก็เป็น
นักเรียนประจำของ
"คณะศึกษาศาสตร์"
ที่เปิดใหม่นะสิ?

เอ๋อ...
คือว่า...

อ้อ...
นี่เพื่อนๆ
ที่โรงเรียน
ฉัน

เรามาเที่ยว
กันนะ

เธอ... หนี
ออกจากบ้าน
แล้วมาทำงาน
พิเศษที่นี่

ขอด
จริงๆ
เลยนะ

ไม่ได้ขอด
อะไรหรอก
เพียงแค่
ฉันชอบ
เท่านั้น

ฉันมัน
ไม่เอาไหน
ต่างหาก

โอเค... โคล่า
กับน้ำส้ม
ไซม์

เอ๋อ...
ฉันจะ
ช่วยนะ

ดีที่ देखามาก
อย่างนี้
เธอทำไม่ไหว
หรอก

เฮ้...
ใครเลิฟ
โอเคอะ!

แหม...
ยูทำเป็น
สุภาพบุรุษ
ต่อหน้าเธอ

อ้าย
บ้า
!!

ใจดี สุภาพ
ขำเรื่อง ลอดขี้น
เป็นคนดีน่า...
คุณ ซากุระ โคจิเนีย

ชื่อ
"ยู"
เทร่อ

เป็นไซ
ซ่อมที่
โรงเรียน
ได้ดีมั๊ย
?

ไม่เลย
ถูกตุ
ทุกวัน

ยังเคยโดนว่า
เดินบิลเลต
เหมือนหัด
คาราเต้

ถ้าเราเรียนอยู่
คณะเดียวกัน
ก็จะได้เรียน
ด้วยกันแล้วนะ

เฮ้ย
ไปกัน
เหอะวะ!

ขอบคุณ
มากคะ
ที่มา
อุดหนุน

เออ
จริงสิ

ไปก่อนนะ
แล้วพบ
กันใหม่

ไซคิต
นะ

แล้วฉัน
จะมาอีก

แล้ว
ฉันจะ
มาอีก

แล้วฉัน
จะมาอีก

คุณ
ซากุระ
โคจิ...

แล้ว

ต่อไปนี้จะข้อม
การแสดงท่าทาง
ในการแสดง
ละครนะ

เออล่ะ
เดินมาบน
เส้นทางที่ขีดไว้
นั้นตรงมานี่

นี่เดิน
ให้สวยๆ
หน่อยซี

เอ้า
เหยียบถูก
ตะปูที่ตกอยู่
บนพื้น

เจ็บ

นี่ทำอะไร
อยู่นะ

เธอกำลัง
เหยียบตะปู
อยู่ไม่ใช่
เหรอ

คะ
เพราะ
ยังงั้น

อะไรกัน
ท่าทาง
ของเธอ
?

ก็...เหยียบ
ตะปูที่ตก
อยู่เข้า...

หนูก็เลย
มองที่
ใต้เท้า
ซีคะ

มอง
เหรอ
?

ว่า...อึย
เหยียบตะปู
ตัวเบ้อเริ่ม
เข้า...

ตายจริง!
นี่คิดจะ
ล้อเลียน
ครูอะ!

ตั้งใจ
ข้อม
หน้อยซี

เราจะเริ่ม
ข้อมการใส่
อารมณ์นะ

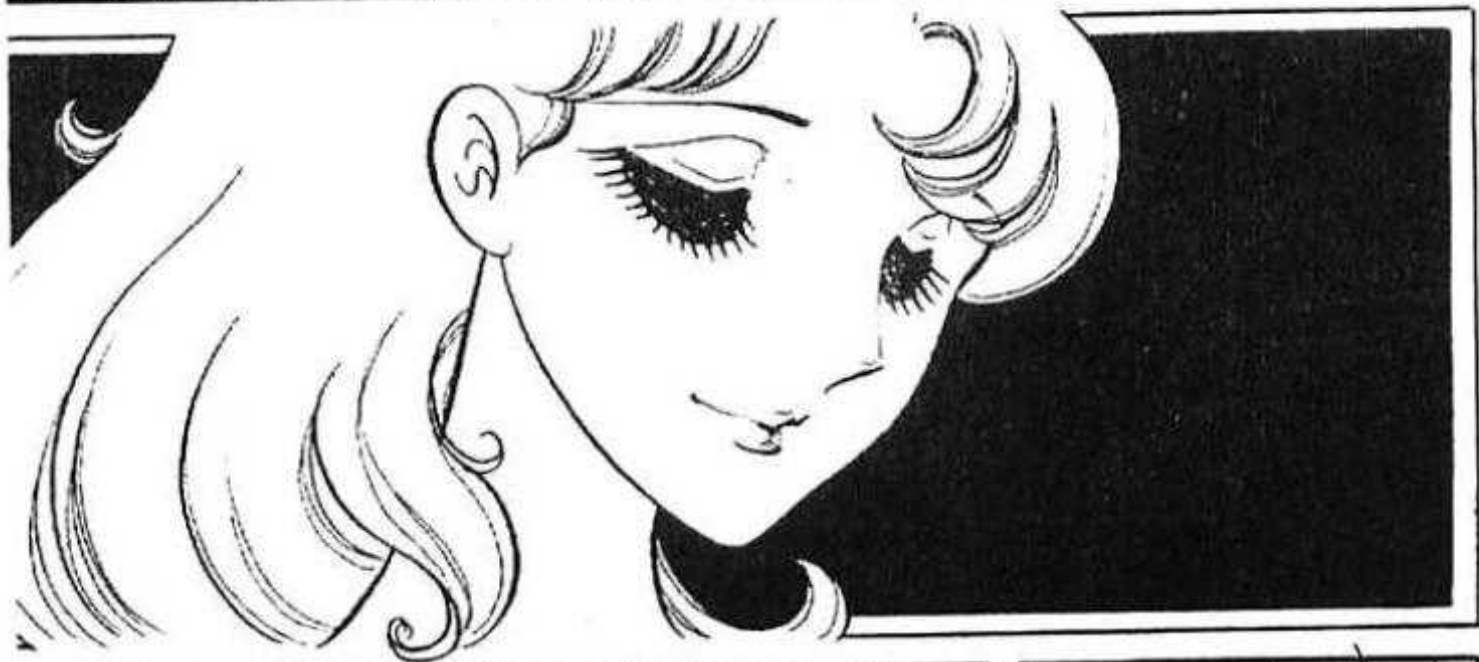
ก่อนอื่น
ก็เริ่มจาก
การหัวเราะ

เอ้า!
ทุกคน
หัวเราะ

ฮือ

ฮือ

นั่น

เอ้อ...
หนูทราบค่ะว่า
คุณครูบอกให้
หัวเราะ
แล้ว...หนู
ก็หัวเราะ
แล้วนี่คะ

คุณอื่นแต่่าซี!
ต้องแสดงว่า
หัวเราะด้วย
การออกท่าทาง
ทั้งตัว

การ
แสดงออก
ท่าทางของ
เธอยังใช้
ไม่ได้

ขอ
โทษ
ค่ะ

ทำอะไรอยู่!
ต้องข้อม
ไม่ใช่หรอ:

เด็ก
คนนั้น
อีกแล้ว

อะไรนะ?
เมื่อกี้เนี่ย
ท่าทางหัวเราะ
ของเธอเทรอล!

เรา
โดนดู
ทุกวัน
และ
แทบทุก
ชั่วโมง

เรา
ไม่มี
ความ
สามารถ
อะไรนะ
?

ทำไม
เด็กคนนั้นถึง
เป็นนักเรียนทุน
ของที่นี่ได้ล่ะ?

ดูท่าทาง
หัวเราะ
ของเค้า
เมื่อกี้สิ!

นั่นสิ
ถึงจะอยู่ห้อง C
ด้วยกันแต่เรา
ก็เก่งกว่าไม่ใช่
เหรอ

แล้วก็
การขอมว่า
ถูกตะปู
ดำเท่านั้น!

คุณครู
สิก็
คาเซะ
!

ขี้ม
อยู่
!

ขี้ม
เหรอ..
เพราะ
อะไรนะ!

ได้ยื่นคำนิทา
มาซะ แล้วทำไม
คุณครูขี้มอีก...
?

นักเรียน
ทุกคน
!

สัปดาห์หน้า
ชั่วโมงนี้เราจะเล่น
ละครกันตามที่
ทุกคนหวังมานาน

โอโห!
จริงเหรอ
คะ!

อาเมะ
(ฝน)
อาเมะ
(ลูกกวาด)

อาเมะ
ทั้ง 2 อย่าง
ก็เรียกอาเมะ...
เหมือนกัน...

อาเมะ

พูด
เหมือนกัน
แต่ทำแต่
ความหมาย
ผิดกัน

ระดับเสียง
รองคำพูด...
จริงซึ่
ารเน้นเสียง
มันผิดกัน

แต่ออกเสียง
เพี้ยนไปนิดหน่อย
ความหมายก็จะ
ผิดกันลิบลิบเลย

เรา...
เราไม่เคย
รู้สึกเฉยนะ!

เราใช้คำพูด
ต่างอย่าง
ไม่เคยสนใจ
มาจนทุกวันนี้...

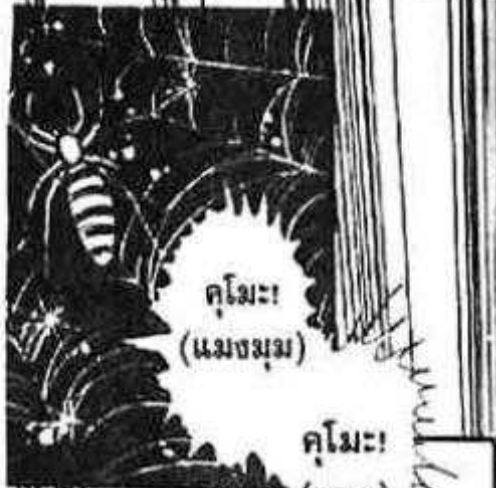

ฮานะ
ดอกไม้

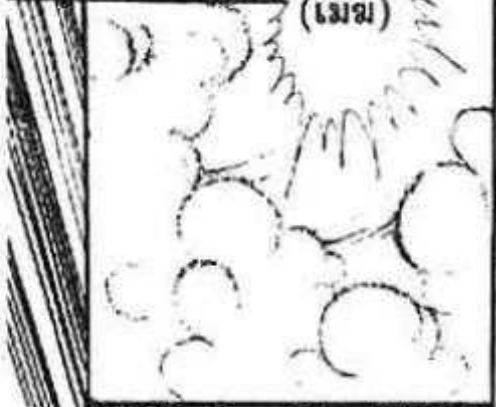
ฮาจิ
(ต้นไม้)
กระดาด

ฮานะ
(มูก)

ฮาจิ
(ผึ้ง)

คูโมะ!
(แมงมุม)

คูโมะ!
(เมฆ)

เทน!
(ท้องฟ้า)

เทน!
(จุด)

คามิ!
(กระดาษ)

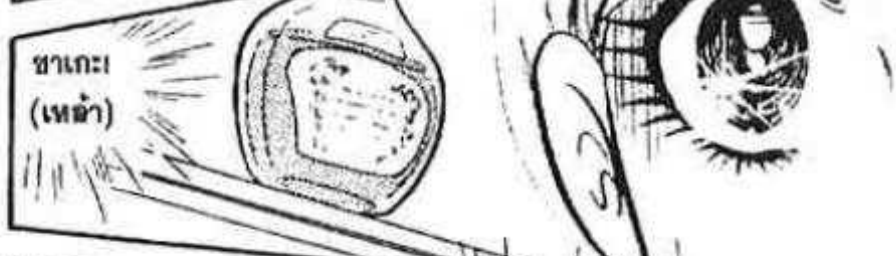
คามิ
(ผม)

ใช่แล้ว
เน้นเสียง
เน้นเสียงสูงต่ำ
นั่นเอง!

เรา
จะแยกแยะ
ออกได้ด้วย
การเน้นเสียง
!

ซากะ
(ปลา
แซลมอน)

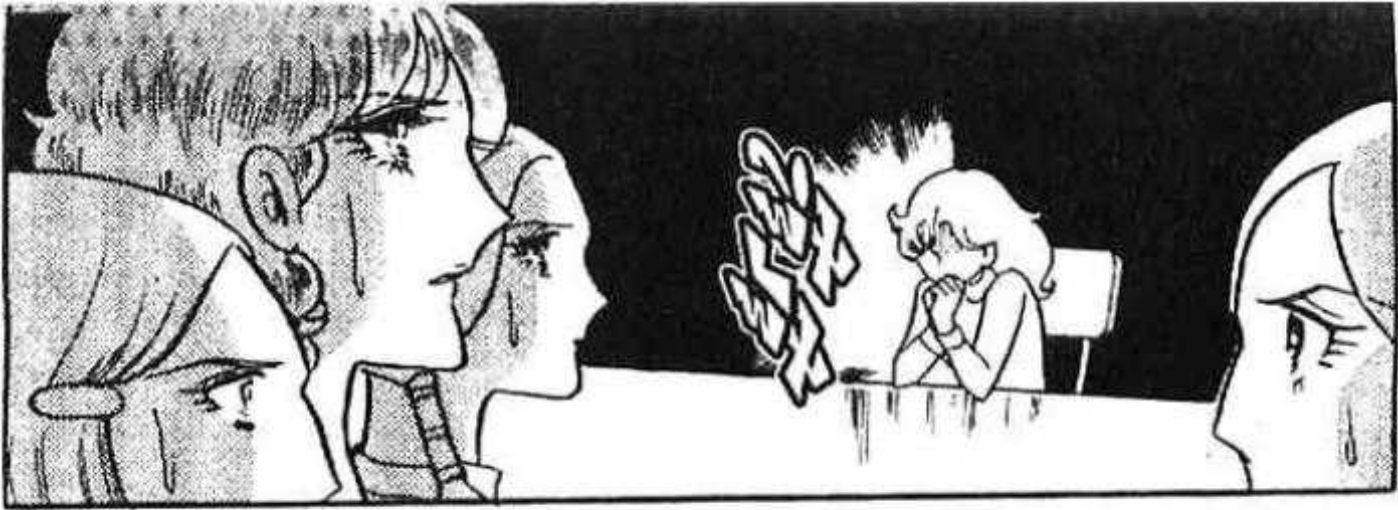
ซากะ!
(เหล้า)

ฮิกิ!
(เช็ด)

ฮิกิ!
(เป่า)

กวาด
(ฮาเก้)
ห้อง!

ไล่
(ฮาเก้)
รองเท้า
แตะ!

เขียน
(คาซึ)
หนังสือ

เกา
(คาซึ)
ศีรษะ!

โอ...
มันผิดกัน
เป็นคำที่เหมือนกัน
ทุกอย่างแต่พอเน้น
เสียงผิดทีนิดเดียว
ความหมายก็เปลี่ยนไป
ทันที

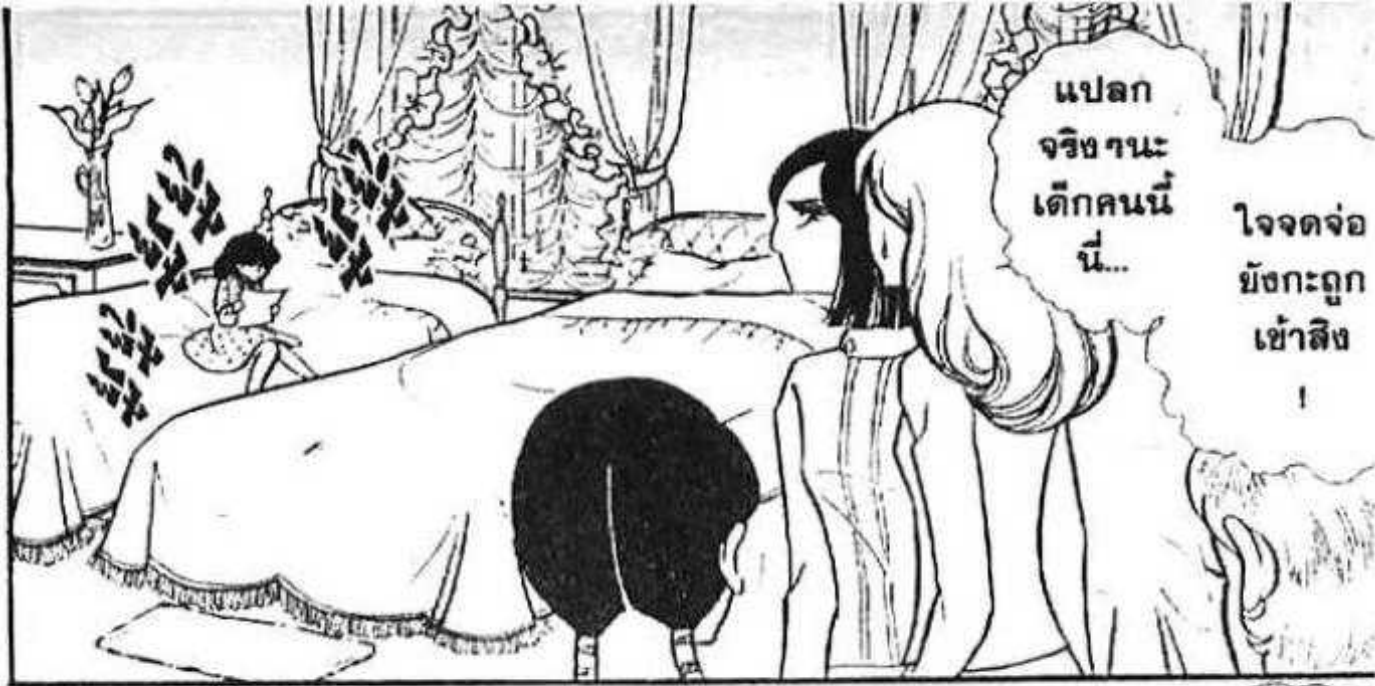
คำพูด
เหมือนกัน
และ
ความหมาย

“ค๊ะ”
“ไม่ค๊ะ”
“ขอบคุณ
ค๊ะ”
“ขอโทษค๊ะ”

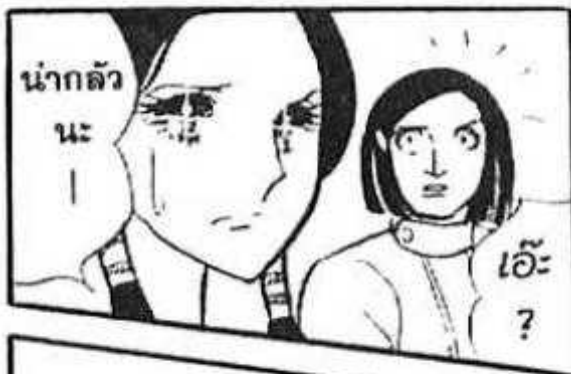
หรือ...
หรือว่าบางที
คำพูดพวกนี้ก็...

ใช่แล้ว!
ใช่แน่ๆ

แปลก
จริงานะ
เด็กคนนี้
นี่...

ใจจดจ่อ
ยังกะถูก
เข้าสิง
!

น่ากลัว
นะ

เอ๊ะ?
?

ฉันว่า
เค้า
น่ากลัว

เท่ากับว่า
เค้าเฉลย
ปัญหาได้ด้วย
ตัวเองแล้ว

เค้า निक
ออกแล้ว
เกี่ยวกับ
คำพูด

การเล่นละครนะ
สำคัญมากที่สุด
อย่างหนึ่งก็คือ
คำพูด

นี่ อย่าพูดโง่ๆ น้า!
เธอคิดว่าเค้ามีความ
สามารถในการแสดง
จริง
?

ทุกคนกำลังงงเป็น
ไก่ตาแตกว่าทำไม
คุณครูถึงให้เค้าเป็น
นักเรียนทุน!

จำญี่ปุ่นก็ไม่เอาไหน!
บัลเลต์ก็ไม่เข้าท่า!
ตอนที่ซ้อมทำถูกตะปุดำเท้าแล้ว
ก็แสดงอารมณ์ตอนหัวเราะนะ
เค้าเป็นตัวโจ๊กของทุกคนเลย
รู้มั๊ย

ฉันเอง
ก็ได้ยิน
เรื่องนี้

ถึงได้
บอกว่า
น่ากลัว
ใจล่ะ

เด็กคนนั้น
มีประสาท
ไวมากต่อ
คำพูดนะ

หมาย
ความว่า
ยังใช่
?

ก็คุณครู
พูดว่าเหยียบ
ถูกตะปุดำ
บนทางเดิน

บอกว่า
"เหยียบ"
นะ...
!

ไม่ใช่
บอกว่า
"ดำ"

นา !

เค้าน่ะ
ถูกอยู่
คนเดียว แล้วตอนให้
แสดงอารมณ์
หัวเราะคุณครู
ก็ไม่ได้บอกว่า
"หัวเราะเสียงดัง"

พอบอกว่า
ให้หัวเราะ
ทุกคน
ก็หัวเราะ
เสียงดัง

ปิดตา
ตัวขอ
ทันที

ใช่แล้ว!
นี่เป็นการ
แสดงออก
ที่ง่ายที่สุด

แต่การ
แสดง
อารมณ์
หัวเราะนั้น
มีเยอะแยะ

ยิ้มแค่
มุมปาก
นิดๆ

หรือนี้
ก็เป็นการ
หัวเราะ
เหมือนกัน!

เค้าน่ะได้แสดงออก
อย่างถูกต้อง
โดยเข้าใจถึง
คำสั่งอย่าง
รวดเร็วมาก !

ถูกอย่าง
สมจริงและ
เป็นปกติวิสัย
ถ้าหาเหยียบ
ตะปุกีเอียงเท้า
ขึ้นดู

ถ้าให้
หิวเรา
ก็ขี้ม่น้อยๆ
เท่านั้น

ในช่วง
ที่ได้รับคำสั่ง
เค้าจะทำตาม
อย่างรวดเร็ว
และเด็ดขาด

นี่แหละ
คือความ
สามารถ!

คะ
|
ไม่คะ

ขอบ
คุณ
คะ

ความ
สามารถ

มีประสาท
ไวมากต่อ
คำพูดเทร่อ

แล้วคำพูด
ในบทที่คุณครู
ให้ท่องจำไว้
เธอก็ลองพูดดู
อย่างจริงจัง

การข้อม
นี่แหละ
น่าดูแน่...

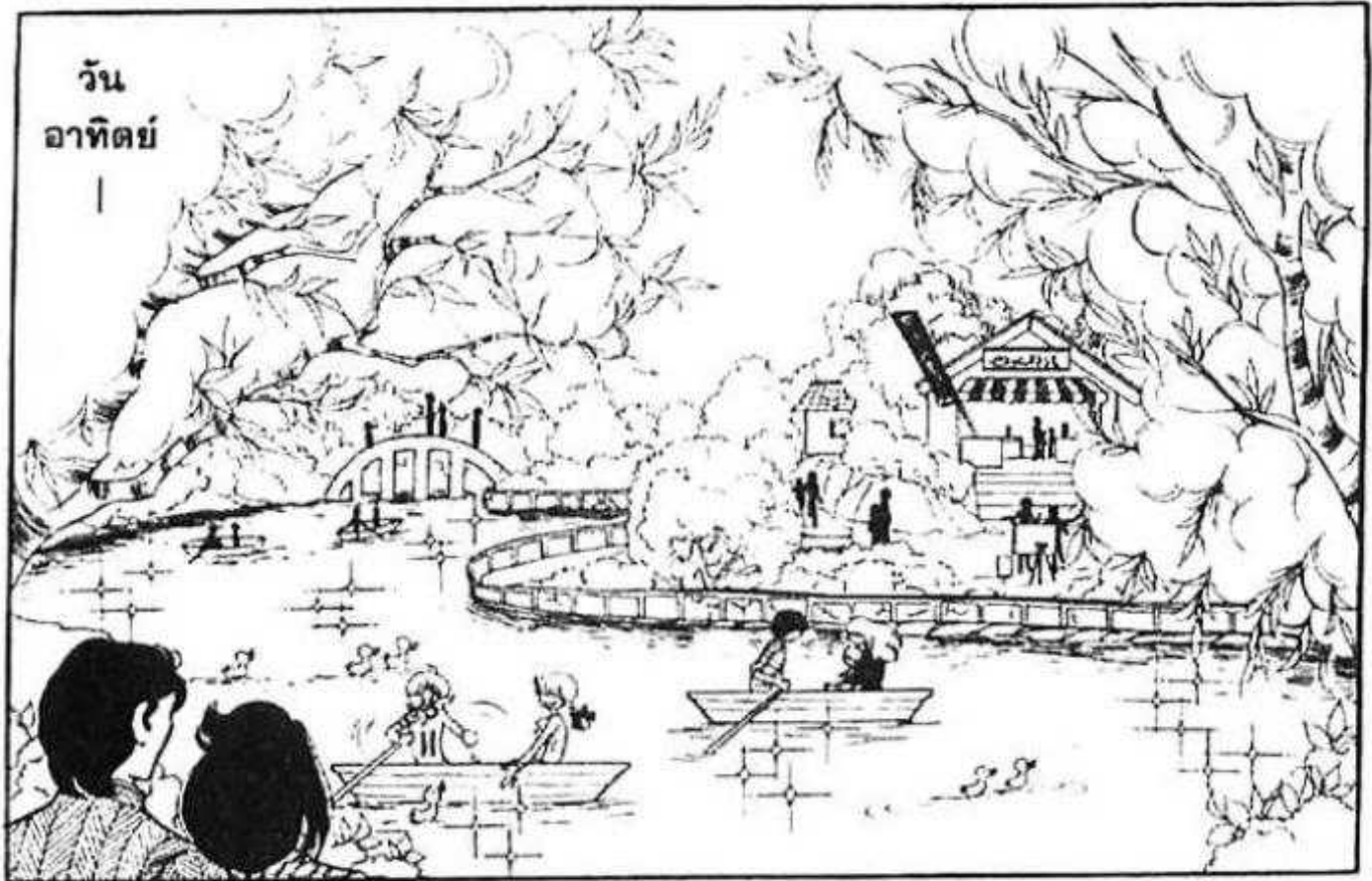
ยังไร
|
เด็กคนนั้น
...ก็ไม่ไช่
ธรรมดาหรอก

นี่
—
เป็น
ไปได้
ยังไง
—

“ค่ะ”
“ไม่ค่ะ”
“ขอบคุณค่ะ”
“ขอโทษค่ะ”

๕๕๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕

ได้แล้วค่ะ
นำส้มกับโคล่า
ขอบคุณมาก
นะคะ!

นี่...ขอ
กิ่งไมโตกิ

"คะ"
"ไมคะ"
"ขอบคุณคะ"
"ขอโทษคะ"

หนู มาชะ
ขอกิ่งไมโตกิ
2 กิ่ง!

ทำอะไร
อยู่ล่ะ?
หนู มาชะ

หนู
มาชะ
!

เอ้อ ค่ะ
ขอโทษค่ะ!

คุณครู
บอกว่าให้ใช้
คำพูด 4 คำนี้
เล่นละคร
ไม่รู้จะเป็น
ละคร
แบบไหน

ขอโทษค่ะ
ที่
ทำให้รอ

ข้า
จริง ๆ
เลย

ขอโคล่า
ขวดนึง

คะ

คุณ
ซากุระ
โคจิ...

หวัด
ดี!

เอ่อ...
วันนี้
เพื่อน ๆ
คุณล่ะ?

วันนี้
ฉัน
ฉาย
เดี่ยว

ว่าแต่ฉัน
มากวน
รีเปล่า

ทำทาง
งานเธอ
จะยุ่งมาก
นะ

ไม่
หรรอก
เหม

ไอศ
กรีม

มาทา
เธอ
โงะ อซากุมาดู
ว่าเป็น
โงะบ้างแล้ว

เอ๊ะ...
นี่อะไร
นะ

กุหลาบขาว

ไปสเดอร์โงะ...
ได้จากออฟฟิศ
ของโงะคะ

จะ
ไปตุ้ม
นะเทร

อ้อ
ยังงี้ก็คณ
เด็วกันเนอะ

มัง!
พาไปหน้อยสิ!
ฉันอยากเห็น
จังเลย!

ใช่
เวลานี้กำลัง
ช้อมอย่าง
หนักเลย

โอโ
ขอดเลย
คุณอาขุมิ ก็
แสดงด้วยสิ

ต้องไปช้อมที่
คณะ โตโตะทุกวัน
จนโรงเรียนก็ไม่ได้มา

นะ ฉันจะ
ไม่รุ่นวาย
หรอก
จะอยู่ต
เจ็บบฯตรง
ริมห้อง

OK พรุ่งนี้
หัดงเล็กเรียน
แล้วไป
กันดีมัย
?

ดีสิ!
ไปน่นฯ
เลย

ยังใ้ก็เป็นหนังสือที่จะออกฉายในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติโฆษณาให้คริกโครมหน่อย
ซี แล้วคำพูดสโลแกนนี้

คะ! เขาเปิดการแสดงตั้งแต่ต้นเดือนกรกฎาคือน่าโงะคะ

อะไรนะสมัครเข้าเป็นนักร้องหน้าใหม่
จันโทรไปที่แผนกแผ่นเสียงสิ!

นี่ใครรับโทรศัพท์นั่นที!

นี่ศิลปินผู้โด่งดังอาจารย์โอเจอร์!

หวัดดี!

นี่จะให้ทานิฮาวะ ชายูริเป็นนางเอกเค้าเป็นมิสแคลด์ไม่ใช่เหรอ

จะไปประชุมเรื่องแผนงานของรายการใหม่ที่ MBS!

ขอรบกวนหน่อยครับ

แผนงานของการเปิดการแสดงทุกโรงในฤดูใบไม้ร่วงเสร็จแล้วครับ
ขอโทษครับ
คุณมาสิมีฟิล์มของหนังสือเรื่องใหม่เราทำเสร็จแล้วครับอยากเชิญคุณไปดู

เข้าใจละจะไป 6 โมงเย็นวันนี้แน่ๆ!

เรื่องการแสดงในต่างจังหวัดของ "เมืองสีรุ้งอันแดนไกล" ครับ

ผู้กำกับ มัดสีดาธิระ ขอคุยเรื่องค่าถ่ายทำภาพยนตร์ที่กำลังถ่ายทำอยู่ครับ

คุณมาสิมีครับช่วยเขียนอนุมัติด้วยครับ

คุณ
มาสิมี
นี่ขอ
เลขนะ

นั่นสิ
ก็เป็นทายาทที่
จะต้องแบกภาระ
คณะ ไตโตะเอาไว้
ในอนาคตนี้

พยายาม
จริงจังนะ
ยังหนุ่ม
ยังแน่น

คิดว่าเป็นลูกชายของ
ผอ. แล้วจะถูกตามใจ
ที่ไหนได้...

เห็นบอกว่า
ต้องนั่งอยู่ใกล้ๆ
ไต่ทำงานพ่อ
ตั้งแต่เด็ก ๆ
เพื่อเรียนรู้งานแล้ว

เวลานี้ถึงจะได้ชื่อว่า
เป็นผอ. แต่ที่จริงเค้า
ทำแทนผอ. ทุกอย่าง

เฮ้อ
ปิศาจ
ของงาน
นะ

ตอนนี้กำลัง
ลือว่ากำลังเป็น
หนักกว่าพ่อ
ก็ได้

น่าเสียดายนะ
ยังหาไม่เจอที่
แถมหล่อตากดิน
อย่างฉัน

อย่างคุณ
มาสิมีนะ
ไม่สนใจเรื่อง
ความรักอยู่แล้ว

นี่
คุณลุงอาชาชูระ
ผู้ดูแลโถง
แล้วนะ

จะได้เวลา
เปิดตัวดารานะ
ของงานใหม่
แล้วนะ

ฉันจะไป
ที่ไฮเต็ล
อากาซากะ
คุณพ่อคง
จะไป

ก่อน
แล้วละ

อาชาชูระ
เรื่องทางนี้
ฝากตัวขนะ

แล้ว
รีบกลับ
นะครับ

เดี๋ยวโดน
เล่นอีก
หรอก

ทำงาน
ทำงาน

ตาลุงนี่
พูดมากขนาด
คุณมาสิมี
ขอมแพ้ม่า
แล้วนะ

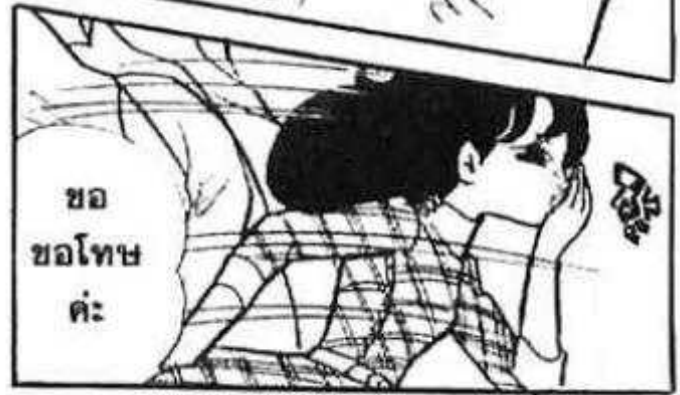
ห้องขอมน่าจะอยู่ใน
คณะละครโตโตะนี่แหละ
เดินเข้าประตูใหญ่
แล้วอยู่ในสุด

สตูดิโอคณะละครโตโตะ

แหม
ใจเต้นตบตบ
เลย

WORD

ขอ
ขอโทษ
ค่ะ

คน
เมื่อกี้

หนูเคย
พบคุณ...
!!

ใช่
แล้ว
!

ตกใจ
หมดเลย
มาเจอกัน
ที่นี่ได้...

คุณมาสิมิ
ไม่ได้พบกัน
ตั้งนานแน่ครับ
ผมซากระโคจ
แห่งโรงเรียน
ละครอนดิน

หวัดดี

วันนี้มาดู
ซ้อมเรื่อง
"มาตาม
กุหลาบขาว"
ครับ

ขอตัว
ก่อน
นะครับ

ลา
ละค่ะ

คุณมาสิมิ
ครับผม
เตรียมออก
รถเรียบร้อยแล้ว
แล้วครับ

อ้อ

ฉัน
เปลี่ยนใจ
ละ
วันนี้จะแวะไป
ดูซ้อมเรื่อง
"มาตามกุหลาบขาว"
สักหน่อย

คุณ
มาสิมิ
!

ยังมีเวลา
พอดมเด
น่า

นี่ไง
ห้องซ้อม
ละคร

แหม! ไอ้โท!
อิจิคาวะ โซเมะจิโร่
อยู่นั่น! คาโต้ สึโยชิ
ด้วย!

วิเศษจังเลย
ได้เห็น
ตัวจริงใกล้ๆ

ว๊าก!
เคลื่อนไหว
แล้ว
ว๊าก-!!

นี่ มายะ
เราไม่ได้มาดู
ลิงที่สวนสัตว์
นะ

เอ๊ะ?
คน
พวกนั้น

อ้อ
พวกนักข่าวนะ
เค้ามาหาข่าว
อยู่เป็นประจำ

เทร่อ

ใช่แล้ว
ฉันรู้ดี
!

ว่าทำไม
คุณถึงถูก
เรียกว่า
มาตาม
กุหลาบขาว

เจอเง
ขาบี่แ
ลว
น่าสง

และบริสุทธิ์
เหมือนดอก
กุหลาบสีขาว

แต่สิ่งที่คุณสัมผัสนะ
คือหนามที่จะทำให้
เลือดอันแดงฉานนั้น
ไหล

คุณอายุมี
ยอดเลย
เก่งจริง
ด้วย

เสียงที่
ถั่งท้อวาม
ซัดเจน...
แหวคานัน...
ดังสุดใจ
เหลือเกิน

ไฉน

ว๊าก

เพราะอะไร ?

เพราะอะไร ?

เพราะอะไรนะ ?

เพราะอะไร เรื่องนี้ถึง ไม่มีใครรูบ้าง

แม่แต่คุณพ่อ แม่แต่คุณพ่อ

เอาละ! แค่นั้นแหละ ต่อไปซ่อม จาก 21

พักก่อน 10 นาทีแล้ว เริ่มใหม่

อ้าว อุตส่าห์มาดู ฉันท่อมเทรอละ คุณมาสิมิ

หวัดดี นี่ไง คุณมาสิมิ

เอ๊ะ ?

เธอเคยไปที่โรงเรียนละครอนดิน ชินะ

สวัสดิ์คะ คิดาจิมะ มายะ ค่ะ

บ้านอยู่ โยโกฮาม่า ไม่ใช่เทรอล

ไม่ค่ะ ตอนนี้อยู่ที่ คณะละครของ คุณครูสึกิคาเงะ ค่ะ

คุณครูสึกิคาเงะที่ คณะละครสึกิคาเงะ เทรอล?

ฉันก็
ดีแล้วล่ะได้
คุยกันสนุก
ขึ้น

ฉันเดอกี้
มีสิทธิ์ที่จะได้
แสดงเรื่อง
เทพธิดาสีแดงนะ
สินะ

เทพธิดา
สีแดง
?

ใช่แล้ว
"เทพธิดาสีแดง"
เป็นบทประพันธ์
อันลือชื่อที่ดารา
ผู้ยิ่งใหญ่
สิกาคาเซะ จิซุสะ
ได้รับเลือกให้แสดง

คุณแม่ฉันเป็นคนแรกตามด้วย
ดารามากมายอยากแสดงเรื่องนี้
แต่มาตามนั้นไม่ยอมให้ลิขสิทธิ์
กับใคร ก็เลยไม่มีใครได้แสดง
เรื่องนี้เลย...

มาตามบอกว่า
จะปลุกปั้นดาราที่
จะแสดงเรื่องนี้
ด้วยตัวเอง

แล้วก็เลยได้ตั้ง
"คณะละคร
สิกาคาเซะ"
ขึ้นมาซะละ

หมาย
ความว่า

สมาชิกหญิง
ในคณะละคร
"สิกาคาเซะ" คนใดคนหนึ่ง
จะได้รับการอนุญาตให้
แสดงเรื่อง
"เทพธิดาสีแดง"
ในไม่ช้าแน่แหละ

เฮ้ย
ข่าวใหญ่ว่ะ

นั่นสิ
ท่าทางจะได้
ข่าวที่เขียน
สนุกมือแล้ว

เอ่อ
เธอเราอยากถาม
อะไรหน่อยนะ...

อยากถามว่า
มาตามออกจาก
วงการละครแล้ว
แกมีความเป็น
อยู่ยังไง?

เอ่อ
คือฉัน
ไม่ได้

ทำไมถึงรู้จัก
มาตาม
สีกิตาซะ
ได้ล่ะ?

นี่นาย
ถอยไป
หน่อยซิ

อ๊ะ

คนที่
ทำทางเป็น
คนรักของ
มาตามล่ะ?

เอ่อ
ไม่ทราบค่ะ
ฉันไม่...

บอกเรื่อง
จริงกับเรา
เถอะน่า!

นี่
เดี๋ยว
ก่อน

เธอที่นี่เรา
ไม่อนุญาตให้
คนภายนอก
มาทัศนศึกษา
หรอกนะ

เอ่อ
ค่ะ

รีบกลับ
ไปเถอะ

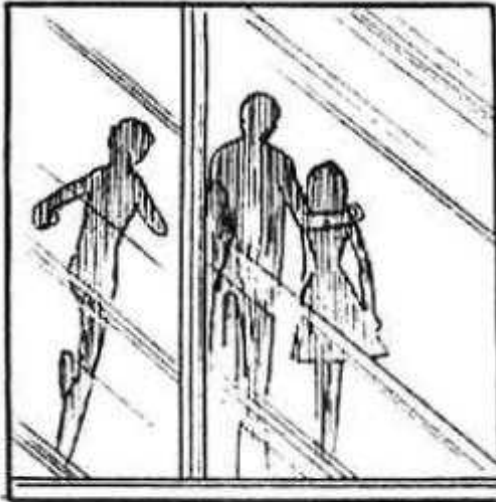
ไปเร็ว
มาทางนี้

ชาคุระ โคจิ
นาย
ก็มาด้วย!

ฉันจะไปส่ง
ทั้ง 2 คน
ที่สถานีนะ

ครับ

แปลก
จริง
เลย
ที่คุณ...
มาสิมี
ปกป้อง
เด็กคนนั้น...

เพิ่งเคยได้ยิน
เป็นครั้งแรก
บทประพันธ์เรื่อง
"เทพธิดาสีแดง"
เป็นละคร
แบบไหนกันนะ

และนักเรียนหญิง
ในโรงเรียนสิกาคาเงะ
ใครจะได้แสดง
กันแน่ละ

เอาละ ทุกคน
บทพูดในพรีนต
ที่แจกให้คราวที่
แล้วท่องได้รึยัง?

จริง
จัง!

เป็นบทพูดที่
ง่ายมากเลยนะ
แค่ถูกจำได้แล้ว
ต้องท่องที่ไหน

บทพูด
อย่างนี้
จะเล่นละคร
ได้หรอเนี่ย
!?

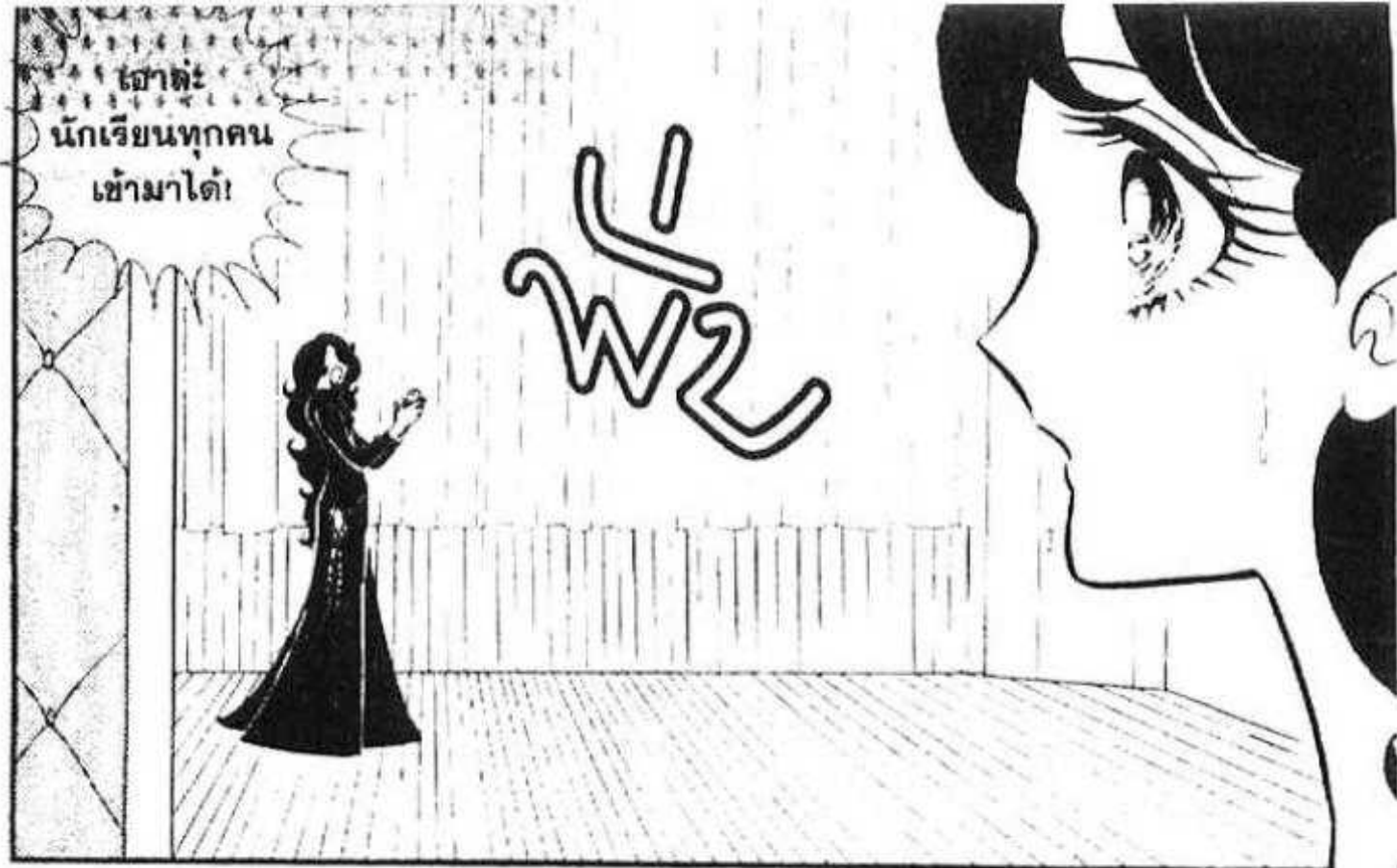
"คะ"
"ไม่คะ"
"ขอบคุณคะ"
"ขอโทษคะ"

ขึ้นไปเวทีเล็ก
ในห้องโถง
กันเถอะ

ครูจะให้
พวกเธอเล่น
ละครที่นั่นโดย
ใช้บทพูด
นี้แหละ

เฮ้-
บนเวที
ด้วย?

เหล่า
นักเรียนทุกคน
เข้ามาได้

พี

อ๊ะ!
!

ฟังให้ดีนะ!
พวกเธอทุกคน
จะต้องขึ้นไปบนเวที
ทีละคน

และพูดแต่เพียงคำว่า
"ค่ะ" "ไม่ค่ะ"
"ขอบคุณค่ะ"
"ขอโทษค่ะ" เท่านั้น

คำพูด 4 คำนี้
จะใช้ตอบโต้คำถาม
คำพูดและท่าทาง
ทั้งหมดของคุณ
สนทนาให้ได้

ตอนมีคนมาชมเนี่ยมันผิดกันมากนะ

ไอ้คิดนะมันช่างห rokok

แต่ถ้าทำจริงๆล่ะยาก~ส์

วันนี้
อากาศ
ดีจังนะ

เมื่อจวน
ก็อากาศ
ดีนะ

พรุ่งนี้
อากาศ
คงดีอีก

และ
มะรินนี่
ยังไฉน

ครับ

ครับ

ครับ

ครับ

คน
ต่อไป

ท่าทาง
สุขภาพ
ดีเสมอ

ขอบคุณ
ครับ

จะว่าไปแล้ว
สุขภาพผม
มาเป็นที 1

ครับ

แต่ว่าทุกเช้า
ควรจะออกกำลังกาย
บริหาร
พร้อมทั้งตะโกน
เสียงดัง ๆ

ขอ
โทษ
ครับ

เข้าใจ
ก็ดีแล้ว

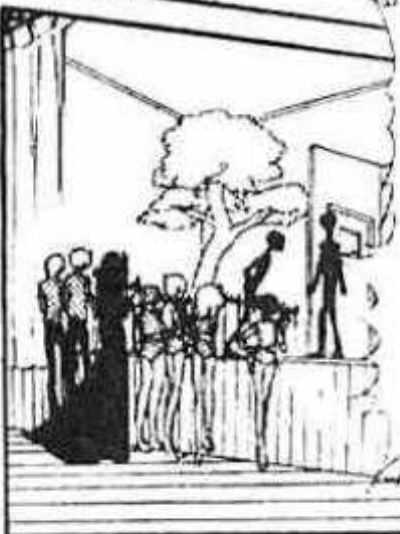
ครับ

ว่าถ่าย
อย่างนี้
น่าคลื่นไส้
จัง

ขอบ
คุณ
ครับ

เดี๋ยว
ก็ตาฉัน
แล้ว

ใช่
ทำไม
ดีล่ะ

ตก

ไม่ใช่
คำตอบที่
เหมาะสม

คน
ต่อไป

นึกว่าซอมอะไรกัน
ที่แท้ทำเรื่อง
เหมือนเด็กนี่เอง

๕๖๕๖๕๖

คุณ
อายุมี

เหมือน
เด็ก ๆ
เธอ!?

เข็น
๕

อีเมกาวะ
อายุมีนะ
ดังมาก
มาก

มาที่นี่
ทำไม
กันนะ?

สวัสดีค่ะ
คุณครู
สิกิตาจะ
ไข่ม้อยคะ

หนูชื่อ
อีเมกาวะ
อายุมีคะ

เห็นบอกว่า
เมื่อก่อนคุณแม่
อีเมกาวะ อุตาทะ
ของหนูเคยเป็นศิษย์
ลับ ๆ ของคุณครู

เฮ้? ดาราใหญ่
อีเมกาวะ อุตาทะ
นั่นเป็นลูกศิษย์
ลับ ๆ ของคุณครู

สวัสดี
ที่มารวันนี่
มีธุระอะไร
เธอ
?

หนูเรียนอยู่ที่
โรงเรียนการ
ละครอนดิน
ค่ะ

และวันนี้ก็คิดว่า
อยากจะมาศึกษา
การซอมของเพื่อน ๆ
ที่นี่

รบกวน
มั๊ยคะ

ไม่ทรอก
เซ็ญ
ตามสบาย

แล้วก็
เป็นใจคะ
คุณครู จะขอขึ้นไป
บนเวที
ทำหน้าที่แทน
คุณครูคนนั้น
นะค่ะ!

หนูอยาก
ลองซ้อมกับ
ใครสักคน
ดูค่ะ!

เฮ้
!?

ก็ได้
จะให้ใคร
เพียงคนเดียว
เป็นคู่ซ้อมให้
นะ

เค้าจะมา
สอดแนม
เราแน่
เลย

เค้าจะ
ลองภูมิ
เฮานะ
!

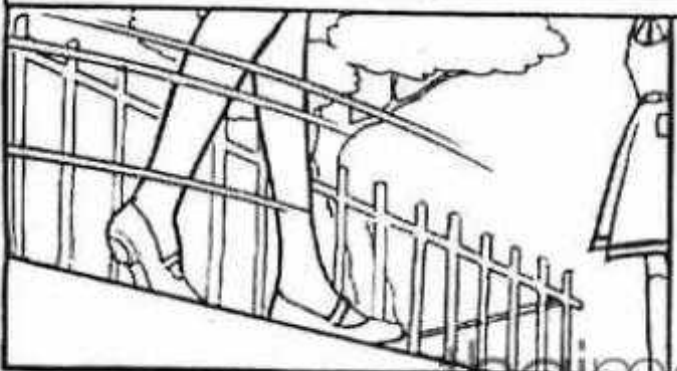
ถ้าทำได้
ไม่ตีละก็
คณะสีกาคะ
ของเขาชายหน้า
ตายเลย

คิดาจิมะ มาชะ!
ออกมา
ข้างนอกซิ
!

คุณครูคะ
ทำไมให้
เค้าออก
คะ!

จะชายชื่อ
คณะ
สีกาคะ
ของเราสิคะ

คุณครู
สีกาคะผมคิดว่า
เด็กคนนั้นไม่ไหว
แน่

ตายล่ะ...!
เราใช้คำพูด
แค่ 4 คำ
เท่านั้นนะ!

นี่
อะไรดีจ๊ะ
?

ไม่
ค่ะ

มายะ
แสดง
ได้ดี
ทีเดียวนะ

ฉันเขย
ตีมันม
แล้วกัน

นั่นสิ
ไม่มีพลาด
เลยนะ!

ขอบ
คุณ
ค่ะ

อึ้ง...
ไม่ชอบ
ทั้งกาแฟ
ทั้งชาเทร่อ

ค่ะ

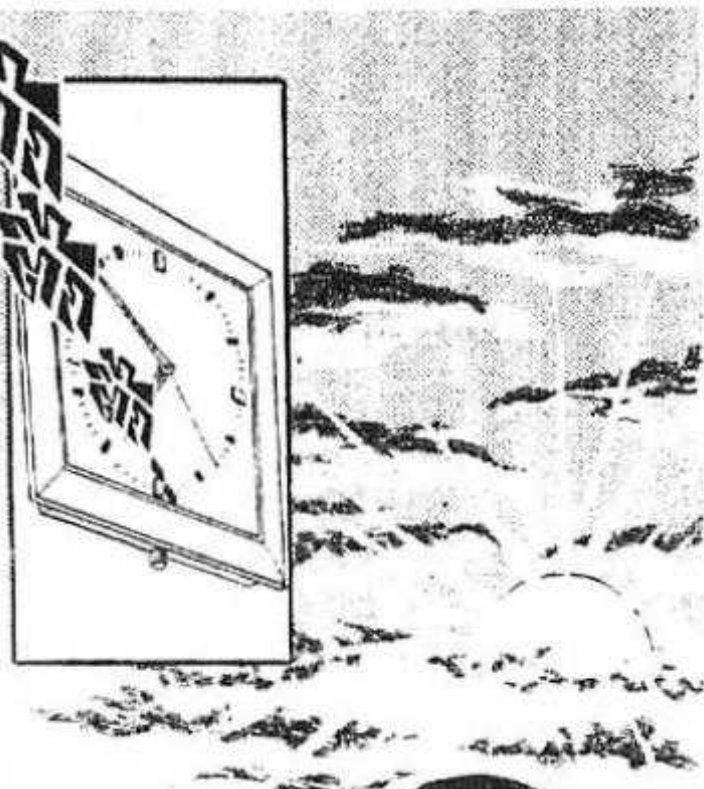

น้ำตาล
ก็ก่อนล่ะ!
!

ไม่ค่ะ

ตายจริง
ไม่เอาน้ำตาล
เทร่อ...!

จริงด้วย
เปลี่ยนคำพูด
ให้ดีขึ้น
!!

ยอดเยี่ยม!
มายะ
สู้เค้า!

คุณครู
สีกดาเงะ
นี่...

ฮ...
ฮ...

ทุกคน...
ทุกคนกำลัง
เชียร์เราอยู่

เป็น
ครั้งแรก
ในชีวิต
นะเนี่ย

ทั้งๆที่เรา
ทำอะไรไม่เป็น
แม้แต่แม็กก็ดูถูกเรา
มาตลอดตั้งแต่เด็ก....

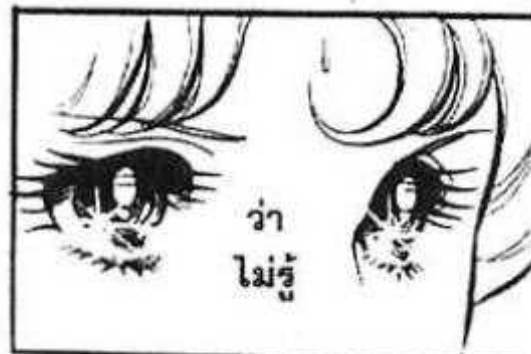
ไม่คิดเลยว่า
จะทำได้
ถึงขนาดนี้....!
คอยดูเถอะ
จะเอาให้แพ้
ให้ได้เชียะ

ชื่อของ
คุณครู
ใหญ่

จะตอบว่า
"ค่ะ" หรือ
"ไม่ค่ะ" ก็
ฟังดูไม่เข้า
ท่า

ถ้าตอบ
ชื่อไม่ได้
ก็มีแต่จะบอก
ว่าไม่รู้....!

เก่งจัง....!
นั่นก็เป็น
คำตอบนะ...

ไม่พูดอะไร
แต่สายหน้า
เท่านั้น...

ยังงี้ก็
ไม่ได้ใช้
คำพูดนอก
เหนือจาก 4
คำนั้นเลย

เธอ! ไม่รู้เธอเนีย!
แปลกนะ แม้แต่ชื่อ
คุณครูใหญ่ของ
โรงเรียนตัวเองก็ไม่รู้

ก็เค้าเพิ่ง
ย้ายเข้ามาเรียน
ไม่นานนี่

การจะลืมชื่อ
ของคุณครูใหญ่
ก็ไม่เห็นจะแปลก
ตรงไหน

เดี๋ยวเรา
คงแก่เฒ่า
ได้บ้าง
หรอกน่า...

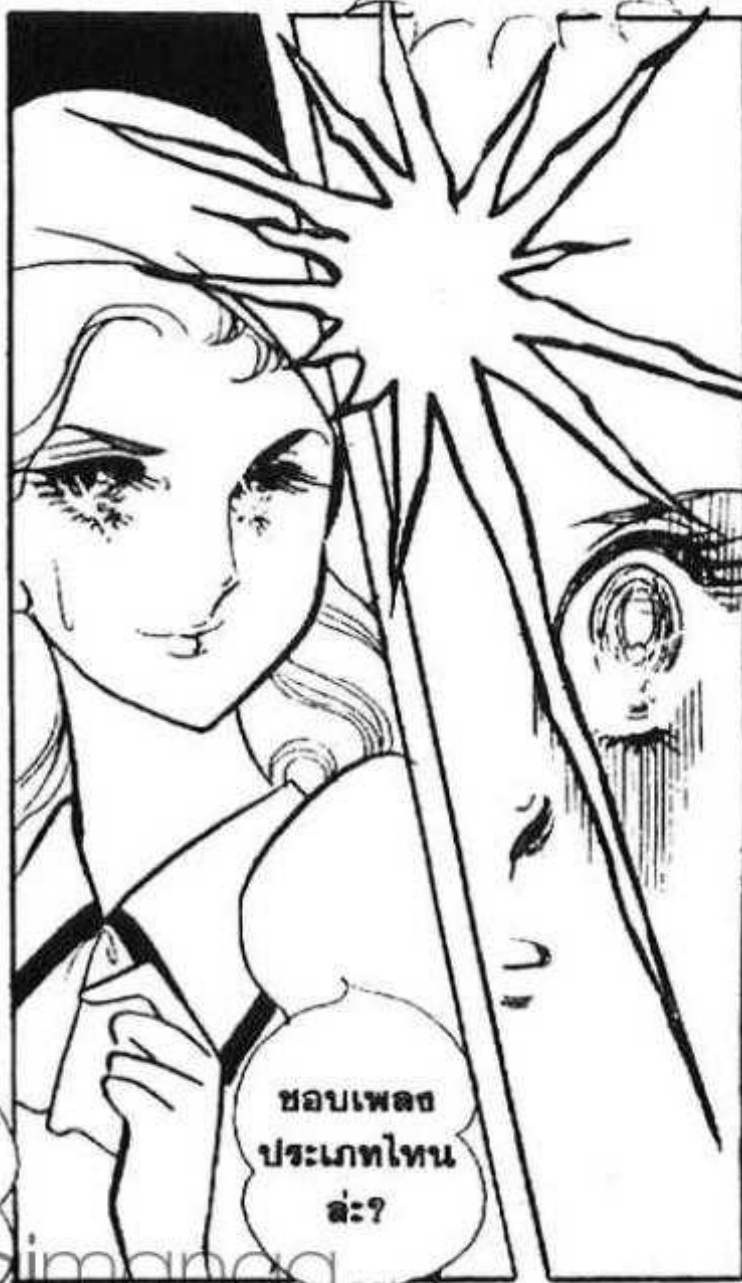
จะพูด
อะไร
ต่อดี...

เธอชอบ
ดนตรีมั๊ย
?

ค่ะ

ฉันจะเปิด
แผ่นเสียงให้ฟังนะ
มีเยอะแยะเลย

ชอบเพลง
ประเภทไหน
ล่ะ?

เพลง
ประเภท
โหน...!
ประเภท
โหน...

ตอบ
ไม่ได้นี่
|

"คะ" ก็ไม่ได้
"ไม่คะ"
ก็ไม่ได้ทั้ง
"ขอบคุณคะ"
หรือ
"ขอโทษคะ"

แม่แต่
สาย
หน้า

โอ....
เราตอบ
ไม่ได้

ทำไมดีล่ะ...
จะทำยังไงดี
?

แน่แล้ว
คราวนี้!

เป็นคำพูดที่ต้อง
ตอบนอกเหนือ
จาก 4 คำนั้น
ด้วยสิ...!

ทารุณ
ทารุณ
มาก!

คราวนี้
เสร็จแน่ๆ
เลย

ใจละ
!

ชอบเพลง
ประเภทโหน

เอาล่ะ
|

จะถูก
จะผิด
ไม่สนแล้ว

ซึ่งใจก็ต้องตอบ
แค่ 4 คำคือ "ค่ะ"
"ไม่ค่ะ" "ขอบคุณค่ะ"
"ขอโทษค่ะ"
เท่านั้นแหละ

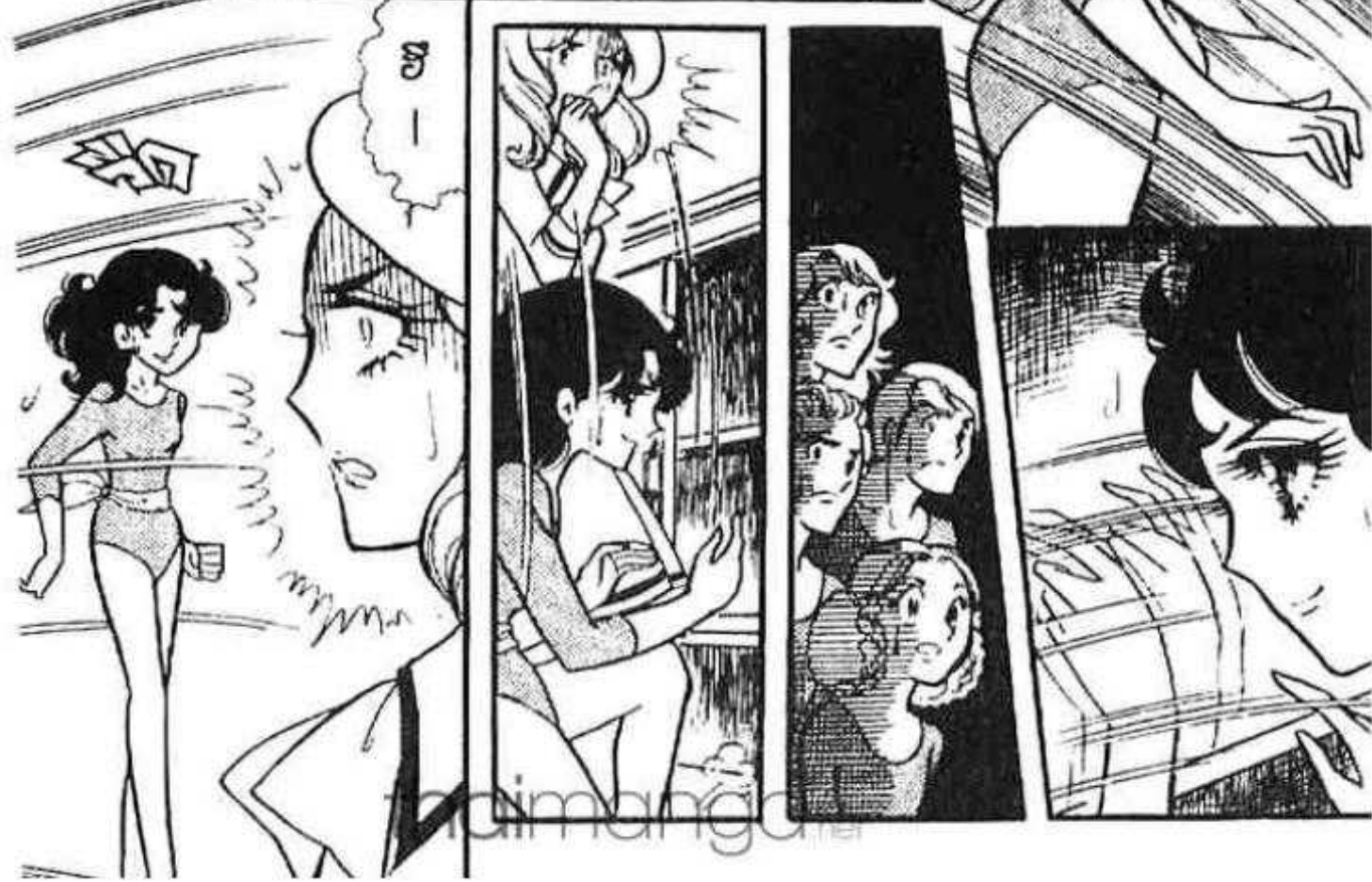
ไม่มีहां
อยู่แล้ว
คราวนี้

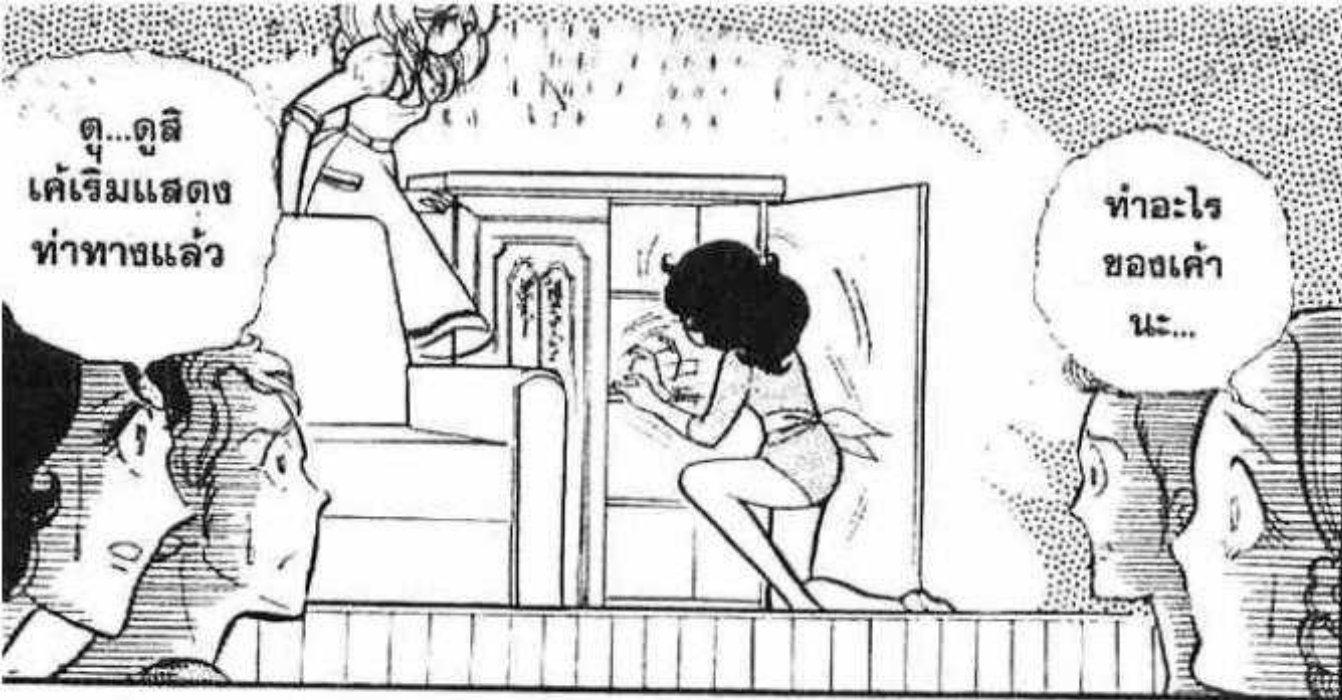
นี่...
ฉันจะเปิดเพลง
ที่เธอชอบให้ใจล่ะ

ชอบเพลง
แบบไหน
บอกมาสิ!

เอ๊ะ?
?

ดู...ดูสิ
เค้าเริ่มแสดง
ท่าทางแล้ว

ทำอะไร
ของเค้า
นะ...

แพท
ไม้ม
ใจละ
ใช่
แพท
ไม้ม

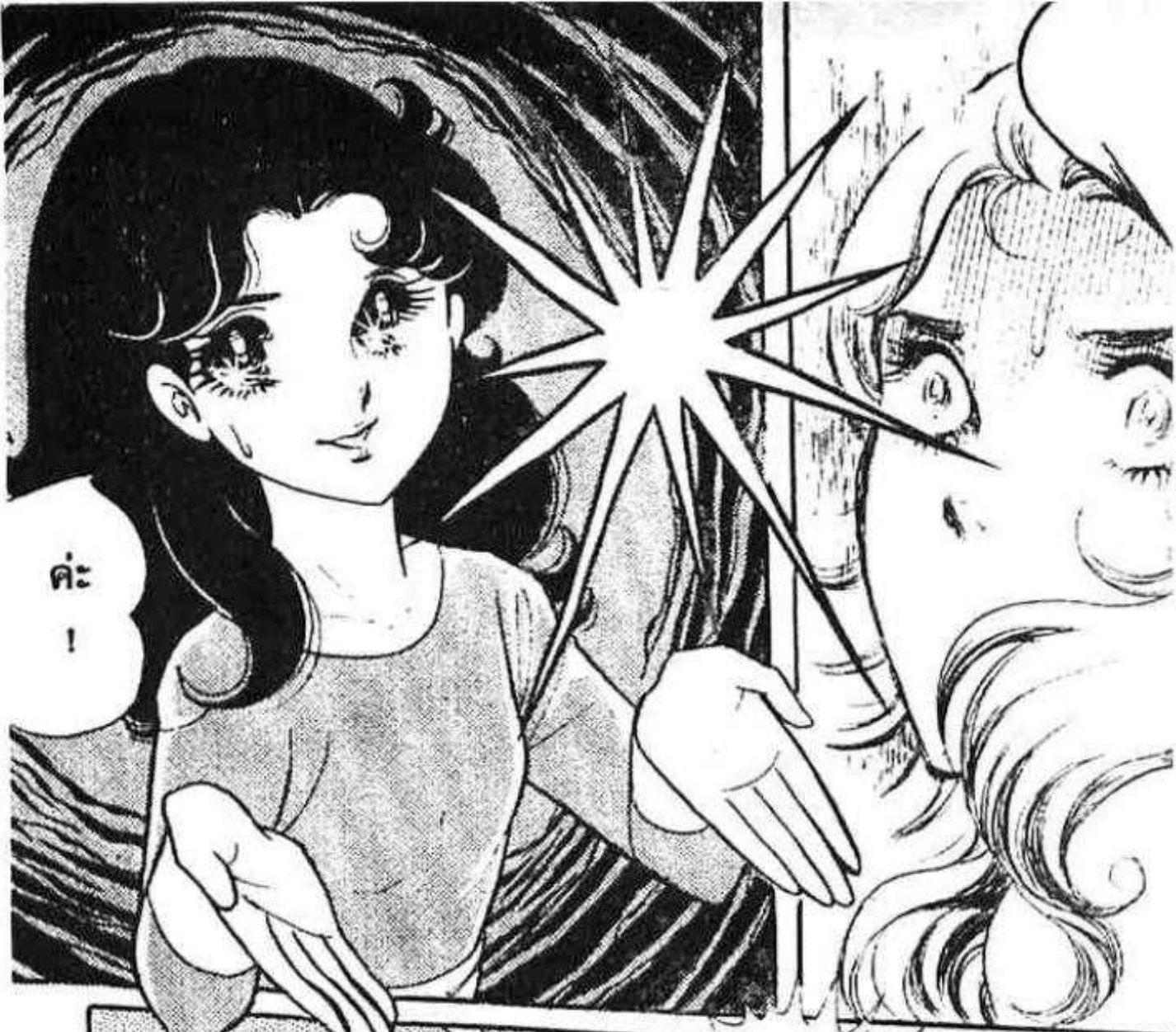
กำลังหา
แผ่นเสียง
อยู่!

ทา...
ทาเจอ
แล้ว

ทา
แผ่นเสียง
ที่ถูกใจ
เจอแล้ว!

คะ !

พอ
แค่นั้น
!

แสดง
ได้ดีมาก
ทั้ง 2 คน

คุณ
ฮิเมกาว่า
อายุมีคง
เหน้อยมาก
สินะ

มายะ
ก็แสดง
ได้ดีจริงๆ

เอาละ
การซ้อม
วันนี้
พอแล้วนะ

แหม!
มายะ
เก่งจังเลย!

ฉันเป็นห่วง
แทบตายว่า
เธอจะทำยังไง!

แค่คำพูด
4 คำก็แสดง
ได้ยอดมาก

ฮ
—

คุณละครนี้
รู้สึกจะมีหมู
เขี้ยวตันชะ
แล้วลี

จะรอดู
ความก้าวหน้า
ของคุณนี้
ละนะ

แหม
น่าเกลียด
จังเลย

แค่พลุค
เข้าหน้า
รุมหน้า
รุมหลัง

เป็น
ครั้งแรก
นะ

ที่มีคนไล
เรามาได้
ขนาดนี้

ศิตาจิมะ
มายะ

สักวันหนึ่ง
อาจจะได้
ประลองกัน
บนเวทีก็ได้

แต่คำว่า
"คะ" "ไม่คะ"
"ขอโทษคะ" ก็
ทำได้ถึงขนาดนี้
แล้ว

เด็ก
คนนั้น

ฉันรู้สึก
ซึกจะเริ่ม
เข้าใจแล้วละ
ว่าทำไม

คุณครู
ถึงให้เค้าเป็น
นักเรียนทุน

ดีจังเลยที่
ทุกคนเป็น
ห่วงพวกเรา
มากมาย
ขนาดนี้

สนิทสนม
กับเรา
ขนาดนี้

ดีแล้ว
ที่เราเข้า
ศตและศร

หน้าตา
ก็ไม่สวย
หัวก็
ไม่ดี

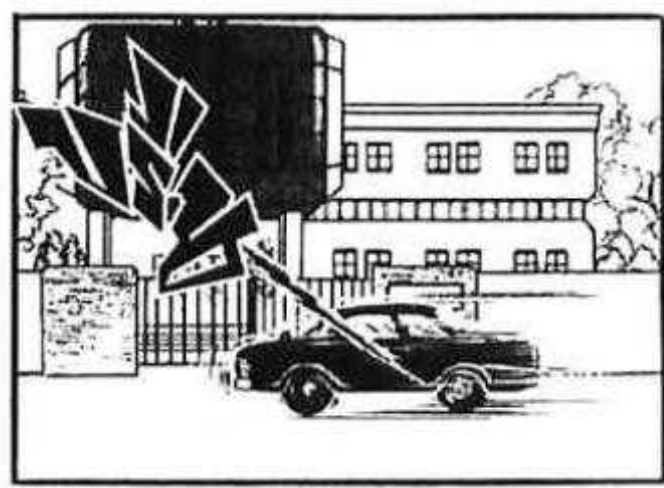
เป็นเด็กที่
ไม่มีอะไรดี
สักอย่าง!

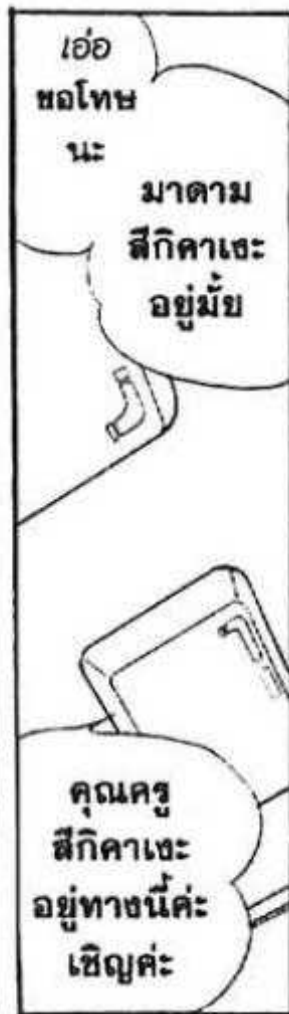
แม่
คะ

แม่คะ
หนูชอบ
ละครมาก....

หนูก็คงมี
อะไรที่สามารถ
ทำได้
เหมือนกัน

มาตามกุหลาบขาว

“มาตาม
กุหลาบขาว”
คนแน่นใจ
หลายวัน
ซ้อนแล้ว!

อายุมี
ผู้รับบทหญิง
สาวผู้นำสงสาร
เป็นที่นิยม
อย่างมาก

ได้รับ
คำกล่าวขวัญ
จากนิตยสาร
ทุกฉบับ!
"มาตาม
กุหลาบขาว"

เป็นละคร
ฟอร์มใหญ่
ที่เรียกผู้ชมได้
เพราะแม่ลูก
ฮิเมกาว่า
แสดง!

ฮิเมกาว่า
อายุมี
แสดงบท
สาวน้อยผู้
อภิปวย่าง
ถึงบท

เก่งเกิน
เด็กผู้หญิง
อายุ 14
จริง ๆ

"มาตาม
กุหลาบขาว"
2 ละคร ละครสั้น
และภาพยนตร์
ทีวีรวม

ว่าใจ
ซื้อบัตร
ได้มั๊ย
?

ไม่ได้!
ขายหมดเกลี้ยง
ทั้งบัตรจอง
บัตรหน้าโรง

ไม่เหลือ
ซักใบ
เลย

บัตรเข้าชม
"มาตาม
กุหลาบ
ขาว"

ฉัน
จะช่วย
อย่าง
เต็มที่
เลยนะ

ตั้ง
เป็นบำ
เลนนะ

นสพ.
กับนิตยสาร
ประโคนชว
กันใหญ่

เพราะยังง
ก็เรียนที่เดียวกับ
อายุมีแล้วก็รู้จัก
คณะละครโตโตะ
อีกด้วย

จริงเทรอ
แหม
ดีใจจังเลย!

ขอบคุณ
มาก
คุณชากุระ
โคจิ

หนู มาขอ
ขอ
จิกุระบิกังโมะ
2 ที

คะ
|

ไม่เคยเห็น
เด็กผู้หญิงที่ดีใจ
อย่างไร้เดียงลา
อย่างจี้เลย

ตรงไป/
ตรงมา
|
รู้สึกง่า

จิกุระ
บิกังโมะ
ได้แล้วคะ~
!!

เราจะชอบ
เธอเข้าให้
แล้วละสิ

แหม
ทำไมน่ารัก
อย่างนี้
วิเศษจริงนะ
เค้าที่ชื่อ
อายุมีนะ

แสดง
ก็เก่ง
ด้วย

ดั่งไม่แพ้
แม่เค้าเลย
จริงๆ

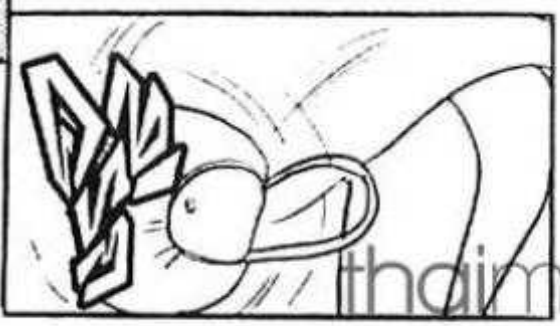
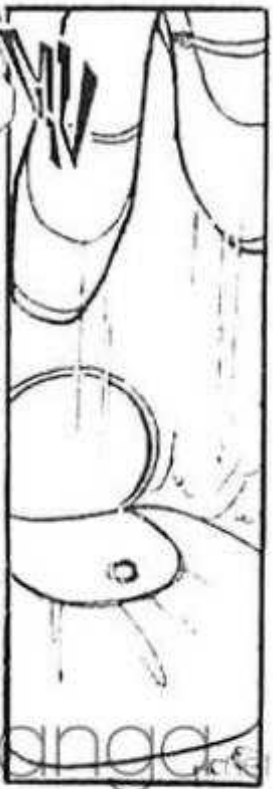
ใครนะ
?

ใครที่
เชิญฉัน
มานี้...

ฉันไม่รู้เลย
ว่าเป็น
ชานदनร่ำ
แล้วคน
ซาพิการ
อย่างฉัน

ทำไม
ใจร้ายอย่างนี้
ใครกันนะ

เดี๋ยว

นั่นคุณ
ชากระ โคจิ
นี่

อ้าว...
คนที่อยู่ด้วย
นั่นเคยไปที่คณะ
ละครของเราใช่ไหม

คุณ आयุมิเต่า
ให้ฟังว่าเค้าเข้า
"คณะสีกาคาเซะ"
แล้วนะ!

เฮ้?
"คณะ
สีกาคาเซะ"
!?

ทำไมคุณ
ชากระ โคจิ
มากับแม่ฉัน
ได้นะ

อ๊ะ
ออกดั่ง
แล้ว อีก 5 นาที
จะเริ่ม
แสดงละ

เข้าไปนั่ง
ในโรง
ก่อนนะ ฉันจะไป
ซื้อ
ไอศกรีม

ขอโทษครับ
ขอไอศกรีม
2 ที่ครับ

คนแน่น
จริงๆ

อ๊ะ!
ออกเริ่ม
แสดงดั่ง
แล้ว

ตายละ
คงเริ่ม
แล้วสินะ!

อ้อ
คุณเมาสีมี่

ใจ

นายกี้
มาดู
เทร่อ

ครับ

เคยเจอกับ
เด็กผู้หญิงที่ชื่อ
มายะแห่ง
"คณะศึกษาศาสตร์"
ซินะอะ

เธอล่า
อยากมาดู
ผมก็เลยมา
เป็นเพื่อนอะ

อ้อ....
เด็กที่หนีออก
จากบ้านเพราะ
อยากแสดงละคร
นะเทร่อ

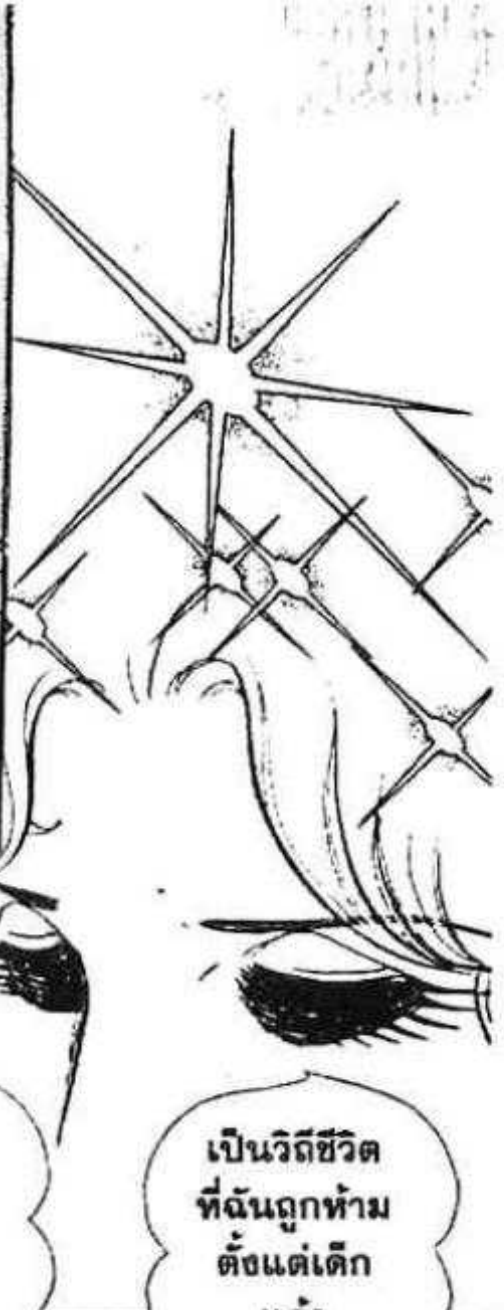
ทำทาง
สนิทกัน
ดีนะ

ฮะ!
เริ่มแสดง
แล้วนะ!

ฉันจะไป
ก่อนนะฮะ
คุณมาสิมี

เป็นวิถีชีวิต
ที่ฉันถูกห้าม
ตั้งแต่เด็ก
แล้ว

ลุง

ครับ
!?

คนที่มีความ
อยากทำอะไร
มาก ๆ สักครั้ง
อย่างนี้
มีความสุขนะ

ลืมทุกสิ่ง
ทุกอย่าง
แม้แต่ห้อง
บ้านตัวเอง

แล้วอยู่
อย่างตั้งใจ
เรียกห้อง

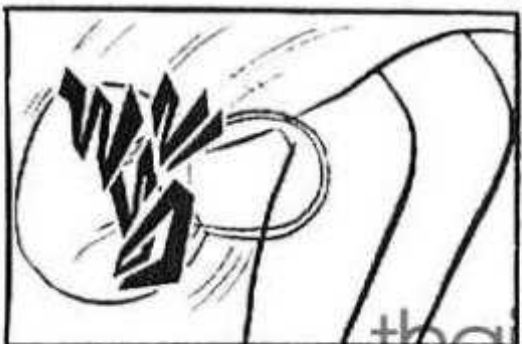

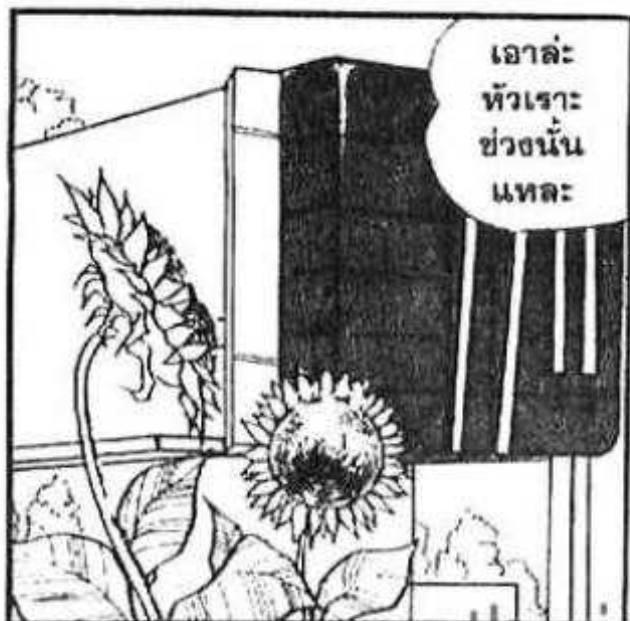
ใช่...
ตั้งแต่
เด็กๆ

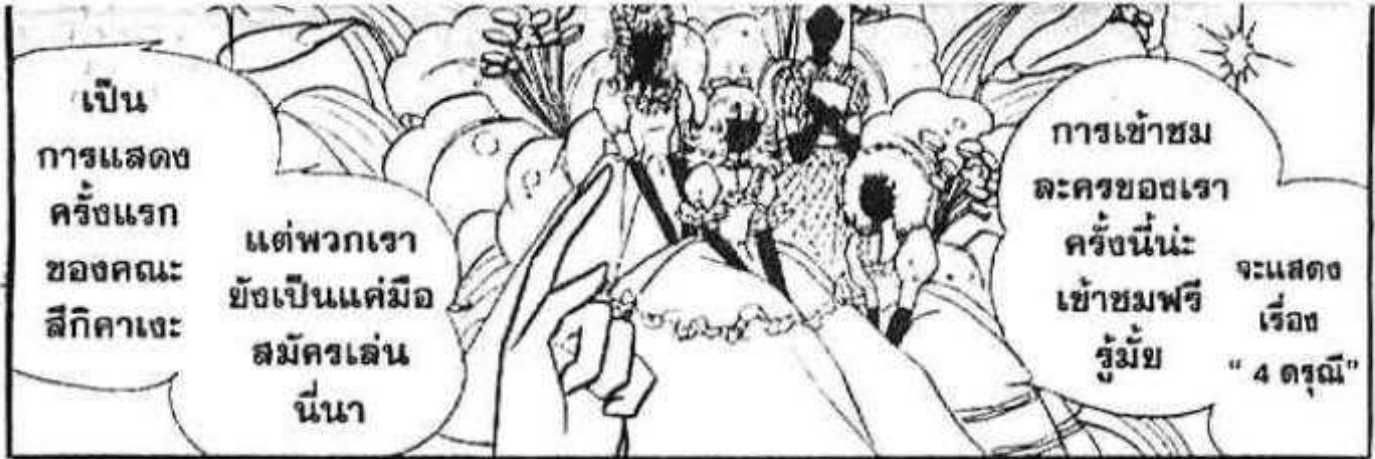

ไปกัน
เถอะ
ลุง

ครับ

เป็นการแสดง
ครั้งแรก
ของคุณะ
ลึกลึคาเงะ

แต่พวกเรา
ยังเป็นแค่มือ
สมัครเล่น
นี่นา

การเข้าชม
ละครของเรา
ครั้งนี้จะ
เข้าชมฟรี
บูมัมมึ
จะแสดง
เรื่อง
"4 ดรุณี"

4 ดรุณี!
แหม
วิเศษ
ไปเลย

นี่ ยังไง
คนแสดง
ก็ห้อง A น้า

พวกเรา
ห้อง C
ไม่มีสิทธิ์
หรอก

ก็จริง
อยู่
แต่แค่ได้ดู
ก็พอใจ
แล้ว

ประกาศ
ตัวคนแสดง
แล้ว
พวกเรา!

ไหน
มีใคร
มั่ง?
ใครเป็นเม็ก?
แล้วใครเป็น
โจล่ะ?

เบสล่ะ?
เอมีล่ะ?
?

อ๊า-
นี่ ดูนั่นสิ

คนแสดง
เป็นเบส
อยู่ห้อง C นะ
!!

เม็ก : ชาวาดาริ มินะ
โจ : อาโอกิ เจริ
เอมี : อารากาวะ ยูริ

มาชะ
เฮอนะ
!!

ท
|
ฉันได้
เป็น
เบล
|

จะ...จะ...
แสดงได้เทร
เรานะ...

ยอดเลยนะ
ห้อง C แท้ๆ
ได้เป็นใน
4 พี่น้อง

ทำไมคุณครู
มองข้ามคน
ห้อง A กับ B
อย่างพวกเรานะ

แม่นั้น
ห้อง C แท้ๆ
ได้เป็นเบล...

ดีใจ
ด้วยนะ
มาชะ

คุณ
ชาย
กะ

แสดงบท
เบล
ให้ดีล่ะ

ชอบ
|

คุณ
เรอ
!

ชายากะ
อยากแสดง
เป็น "เบล"
มากจริงๆ

แหม
ก็น่า
เสียใจ
อยู่

เพราะบทของ
เบลเข้ากับ
บุคลิกของเค้า
พอดีเลย

แต่ไม่ต้อง
ไปใส่ใจ
หรอกพรุ่งนี้
เค้าก็หัวเราะ
ได้แล้ว

เพราะอะไร
ทำไมเราได้บท
แค่เพื่อน
แต่เค้าได้บทเบสละ...
?

เค้าพิเศษ
กว่าเรา
ชั้นเหรอ
?

โอ้...
อย่าไป
อิจฉาเค้าสิ
มันทะเลาะ
ช่ายากะ

แต่
แต่ว่านี่
|

เฮลละ เชิญทุกคน
ที่ได้รับบทแสดง
ในฤดูใบไม้ร่วง
มารวมกันที่นี่

ครูได้กำหนด
ตัวแสดงเรื่อง
"4 ตรีณี"
จากห้อง AB และ C
จนครบแล้ว

ดีจังนะ พวกเค้า
ตั้งแต่ววันนี้ไป
ก็ได้แยกห้องพิเศษ
จากพวกเราแล้ว

ละครเรื่องนี้
จะใช้อเมริกาสมัย
สงครามระหว่างเหนือ
ใต้เมื่อ 100 ปีที่แล้ว
เป็นแบ็คกราวนด์

เป็นละครรักของ
4 พี่น้องที่เติบโต
ในครอบครัวที่
ยากจนแต่เต็มไปด้วย
ด้วยความอบอุ่น

และได้เน้นถึง
อุปนิสัยและบุคลิก
ของตัวละคร
แต่ละตัวอย่างชัดเจน

เอ้า
ลองเดิน
ดูซิ

ข้างหน้าเธอ
มีบันได
ที่จะต้องขึ้นนะ

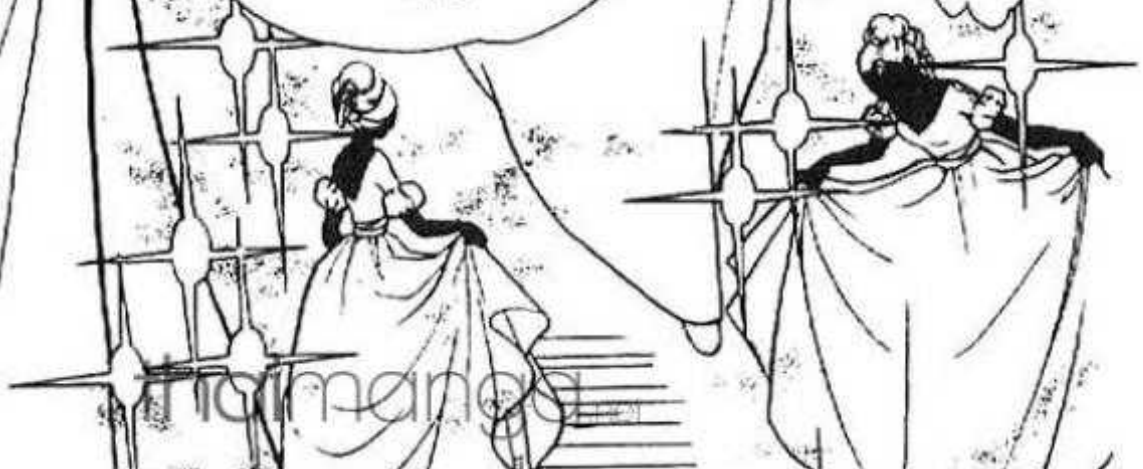

เข้าใจรึยัง
เวลาที่เรา
ใส่กระโปรง
ยาวนะ

เวลาจะก้าวขึ้น
บันไดนะ
จะต้องเอามือดึง
กระโปรงให้สูง
ขึ้น

แล้วเวลาลงบันได
ก็ต้องคอยก้าวเท้า
เพื่อไม่ให้เหยียบ
ถูกชายกระโปรง
ตัวเอง

นั่น
นะ
!

จะต้องทำ
อย่างธรรมชาติ
อย่าฝืนหรือ
เล็กเล็ก

เวลาจะนั่ง
ก็ต้องรวบ
กระโปรงให้
เรียบร้อย
ทุกครั้ง

ทำทาง
การเดินนี้
จะบอกถึง
อุปนิสัยของ
แต่ละคนนะ

สำหรับใจที่
ดูเหมือนเด็กหนุ่ม
และมีเสน่ห์จะเดิน
แบบกระฉับกระเฉง
แล้วเตะนิดๆ

ส่วนเมื่อก
พี่สาวคนโต
ก็จะเดินแบบ
หยิ่งนิดๆ

น้องคน
สุดท้อง
เอมี่จะเดิน
อย่างร่าเริง

และเบส

เธอต้อง
คิดเอาเองนะ
มาชะ

เอาละ
ตั้งใจอ่านบท
ให้ดีแล้ว
กัน

แล้วนี่
วาดภาพถึง
อารมณ์และ
ท่าทางของเบส
ไปด้วย

เธอต้อง
สร้างบุคลิก
ของเบสด้วย
ตัวของเธอ
เอง

ความจน
นี้แย
จริงๆ

ทั้งๆที่
เด็กสาวๆ
คนอื่น
มีชุดสวยๆกัน
เยอะแยะ....

แต่
พวกเรา
ไม่มีอะไร
เลย

เบส...
แต่ถึงยังไง
เราก็มีคุณพ่อ
คุณแม่

รองเท่าใส่ในบ้าน
ของคุณแม่เก่า
เต็มทีแล้วต้อง
เปลี่ยนใหม่

เทร่อ

โดยที่
พวกเราจะไม่ชื่อของๆ
ตัวเองเลย
นะ

เบส...คุณลุง
ข้างบ้านนะ
เคยเป็นขุนนาง
มาก่อนใช่ไหม...?

ไว้หมวด
นำกลัว
จังเลยนะ

ฉันไม่กล้า
ที่จะเจอเค้าเลย

เบส...ใช่...
มีไชนิตหน่อย
เท่านั้น

ไม่เป็นไรหรอก
ฉันเดินคนเดียว
ได้

บ้าน
ที่รัก

เอ่อ...
คือ

ตายจริง
คุณมาลีมี
แห่งใดโต๊ะ
เพรอนเนี่ย

เราไม่ได้
มาเยี่ยมมาตาม
มานานแล้ว

ก็เคยถือ
โอกาสมาตาม
ทุกซัซและ
เรื่องที่เราคุยกัน
ไว้ครับ

ไม่ได้เจอ
กันนานนะ
มีธุระอะไร
อีกล่ะ?

เรื่องอะไร
"เทพธิดา
สีแดง"
ใช่ไหม?

ฉันไม่ให้
ลิขสิทธิ์
หรอกนะ

ผม
จะรอครับ

จนกว่า
มาตามจะ
เปลี่ยนใจ

นี่
|
ของเล็กๆ
น้อยๆครับ

แหม...
ขอบคุณ
มาก
ที่จริง

ตอนที่
คณะสีกิตาจะ
เปิดกิจการคุณก็มา
อวยพรพวกเรา
ขอบคุณนะ

ไม่ครับ
เป็น
มารยาท
ครับ

เห็นบอกว่า
คณะอาโอยาชิ
แล่นวิเศษมาให้
ใช่ไหมครับ

รู้แล้ว
คุณมาสัมพันธ์
คุณมานี่
ก็เพราะจะ
มาสืบเสาะ

ความ
จริง
สินะ

ครับ เรื่อง...
อาโอยาชิ โซอิจิโร่
ผอ.คณะอาโอยาชิ
ผู้เป็นคนชักชวนของ
คณะสีกิตาละไงครับ

ในเมื่อ
พวกเขาต่างไป
รับบทของ
"4 ตรีณี"
มาแล้ว

เราจะมา
ข้อมกัน
ดีไหม

ในห้อง
นี้
เหรอ

ใช่
ห้องนี้
แหละ

ตอนนี้
เหรอ?

ตอน
นี้

เรา
ข้อมแบบดูบท

นี่
พวกเขา
ฟังทาง
นี้

น่าสนุกนะ
เอาซ่อม
ก็ซ่อม

ฉัน
ด้วย

เห็น
ด้วยจะ

ชั้นเรา
จะเริ่มจาก
องค์แรก
นะ

(เวลา)
อเมริกา
สมัย
สงคราม
เหน็ด

(สถานที่)
ห้องนั่งเล่น
บ้านมาช

นี่
ยกโต๊ะ
มานะ

แล้วเอา
ผ้าคลุมเตียง
คลุมเข้าก็เป็น
โต๊ะอาหาร

เฮ้อ
แล้วเตียงนั้นก็
วางพิงกับฝา
ผนังเป็นบันได

แล้วชั้น
หนังสือก็
เลื่อนไปทาง
ซ้าย

เอาละ เราได้ห้อง
นั่งเล่นของบ้านมาช
ในฉากที่ 1 แล้ว

โต๊ะ
อาหารก็
เรียบร้อย

บันได
ก็พร้อม

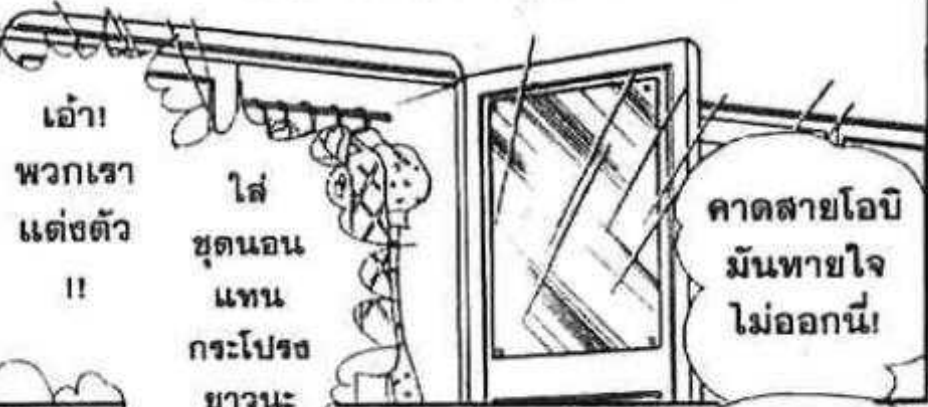
ตู้เก็บของ
สมมติ
เป็นเปียโน
นะ

ชั้น
หนังสือ
ก็เป็น
เตาผิง

เตียงนั้น
ก็ให้เป็น
โซฟายาว

แล้วเตียง
ที่ติดชั้น
ริมสุดนั้น
เป็นประตู

เอ้า
พวกเรา
แต่งตัว
!!

ใส่
ชุดนอน
แทน
กระโปรง
ยาวนะ

คาดสายโอบิ
มันท่ายใจ
ไม่ออกนี่!

เม็ก
พี่ใหญ่
ชาววาริช
มีนะ

ส่วนน้อง
คนสุดท้อง
เอมีนี่เนื่องจาก
ไม่ยูให้
มินาสึกิ ซายากะ
แทน

พี่รองใจ
ก็ฉัน
อาโอกิ
เรอะ

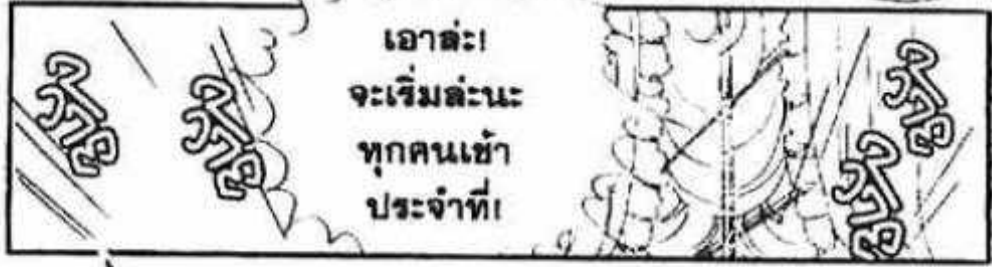
พี่คนที่ 3
เบส ก็
คิตาจิเมะ
มายะ

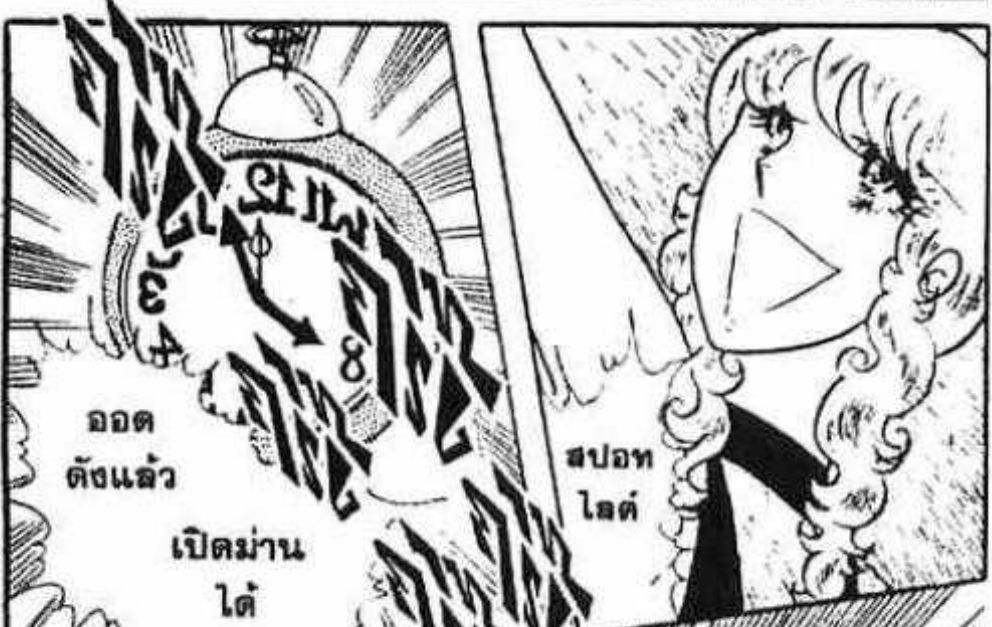
บทฉันอยู่
ท้ายสุด
ฉันจะแสดง
เป็น

ฮัน
นำสาว
ให้นะ

จะจัดการ
เรื่องไฟ
อะไรให้
ด้วย

เอาละ!
จะเริ่มละนะ
ทุกคนเข้า
ประจำที่!

ออก
ตังแล้ว

เปิดม่าน
ได้

สปอท
ไลท์

“4 ดรุณี”
องก์ที่ 1
ฉากที่ 1

เริ่มแล้ว
เริ่มแล้ว
!!

เปิด
ม่านได้
ณ บัดนี้
!!

คุณแม่
ยังไม่กลับ
มาอีกเหรอ
เนี่ย

คงกำลังซื้อของ
วันคริสต์มาส
อย่างใคร่ครวญ
นะสิ

ความจน
นี่แน่
จริงๆ

ทั้งๆที่เด็กสาวฯ
คนอื่นฯก็มี
ชุดสวยๆกัน
เยอะแยะ

แต่
พวกเรา
ไม่มีอะไร
เลย

แต่ถึงใจเรา
ก็มีคุณพ่อ
คุณแม่ฯ

แล้วก็
พวกเรา
พี่ๆน้องๆ

คุณพ่อเธอ
เราไม่มี
คุณพ่อหรอก

ท่านไปสนามรบ
อันแสนไกล
ไม่มีวันกลับมา
อีกแล้ว

จริง
สินะ

นี่ ใจ
นิยายของ
เธอเขียน
เสร็จจริงๆ

อีกนิดเดียว
เท่านั้นคราวนี้
ฉันมีความ
มั่นใจมาก

รับรองว่า
ต้องได้รับเลือก
ในคอนเสิร์ต
ประกวดนิยาย
โนนสพ.เตลี
แน่เลย

คุณว่า
ลาโอยาจิ
โซจิโจใช้ฉัน
เป็นเครื่องมือ
เหรอ

พูดอะไร
อย่างฉัน
นะ

พรุ่งนี้ก็
วันคริสต์มาส
แล้วแท้ๆ
คุณพ่อที่อยู่
สนามรบ

ตอนนี้
กำลังทำ
อะไรอยู่
ก็ไม่รู้

จริงอยู่ว่า
ฉันได้รับความ
ช่วยเหลือด้าน
เงินทุนจากคุณ
อาโอยาชิ

แต่ผู้จัดการ
คณะละคร
แห่งนี้คือฉัน
เพียงผู้เดียว!

คุณ
ไม่เข้าใจ...
คณะละคร
แห่งนี้

อยู่ในสังกัด
อาโอยาชิโปรดักชั่น
คุณเป็นเพียง
ผู้จัดการในนาม
เท่านั้น

อาจจะพูดเร็ว
ไปหน่อย
แต่คุณ อาโอยาชิ
บอกให้ฉันรีบ
ผลิตตารา

ฉัน
เกรง
ครับ

ที่คุณเปิด
คณะละครขึ้น
ไม่ว่าด้วยจุด
ประสงค์ใด
ก็แล้วแต่

ตราบโดที่
อาโอยาชิจอม
วายร้ายนั้นยังเป็น
หลักฐานของคุณอยู่
พวกผมหนึ่งดูตาย
ไม่ได้หรอกครับ

พูดง่าย ๆ นะครับ
คือเราหนุ
"คณะละครซีกิคาเงะ"
แห่งนี้ถูกบงการ
โดยอาโอยาชิโปรดักชั่น
ไม่ได้

หมายความว่า
ถ้าไม่เชื่อ
พวกคุณจะ
ทำลายชะ
ไซมัย

เข้าใจละ
ฉันขอรับ
การต่อสู้

ตั้งแต่พรุ่งนี้
ขอให้คุณอย่า
มาที่นี่อีก!!

เอาละ
เชิญกลับ
ไปได้

เรื่อง
อะไร
กันนะ
?

ตายจริง
อะไรกัน
ดูลีเอ้า

คุณครู
สีกิตาเงะ

ขอโทษค่ะคือพวกเรา
อยากจะซ่อมเรื่อง
"4 ดรุณี" กันนะคะก็เลย
เอาของต่างๆมาสมมติ
เป็นเฟอร์นิเจอร์แล้ว
ใช้ห้องนี้เป็นเวทีค่ะ

เป็น
อะไร
รีเปลา

เจิบ
!

มาจะไปสะดุด
เอาเตียงที่เรา
สมมติเป็น
บันไดเข้า

ครูละ
ชงเลย
เป็นเบส
ที่ซนจริง ๆ

ขอโทษ
นะ

เขา
เจอกัน
อีกแล้ว

อะ... สวัสดิ์ ค่ะ

ทำทาง สบายดี นะ

เบสแห่ง "4 ดรุณี" คือเธอหรือ ?

อ๊ะ

มาอะ! ไม่ต้องชวนคุยอย่างฉันซี

แขก จะกลับแล้ว นะ

คะ... จะแสดง ในฤดูใบไม้ร่วง นี้คะ

ขอบพระคุณ ค่ะ

ฉันภาวนา ให้เธอแสดง บทเบสได้ดี มากๆนะ

ว๊าก! ฉันอยู่ในชุดนอน!

อ๊า! ฉันก็เหมือนกัน

ทำไมดีล่ะ... เค้าเห็นเรา ในชุดน่านายอย่างนี้

ทำไมก็ไม่รู้ล่ะ? ทำทางคุณครู อารมณ์ไม่ดีเลย

มีเรื่องอะไรล่ะมั้ง?

มีอะไร
เซอร์ครับ
คุณมาสิมิ

ไม่มี
อะไร
หรอก

ใส่ชุดนอน
แล้วผูก
เอาไว้

ชุด
บนเวที
ที่ตกลง
ที่สุด

แล้วก็...
เด็กสาว
คนนั้น

ทำไมถึงได้มีรอยยิ้ม
ที่เปี่ยมไปด้วย
ความสุขแบบนี้...
ทั้งที่หนีออกจากบ้าน
และต้องลำบากสารพัด

เพราะอะไร
ถึงมีรอยยิ้ม
ที่เต็มไปด้วย
ความสุข
อย่างฉันท

มีความสุข...เซอร์...
มันคืออะไร
ไร้ความสุขนี้...

เมอรีคริสมาส!
อรุณสวัสดิ์ค่ะ
คุณแม่

ลูก ๆ จะเวลานี้ มีเด็กคนนึง มาบ้านเราจากที่ แรกเล่าบ้านแก น่าสงสารมาก จริต ๆ

คุณพ่อ เสียไปแล้ว
คุณแม่ ก็นอนเจ็บ

มีลูกทั้งหมด ๕ คนนอนชดอยู่ บนเตียงเดียวกัน แดมยังมีทารก เกิดใหม่ด้วย

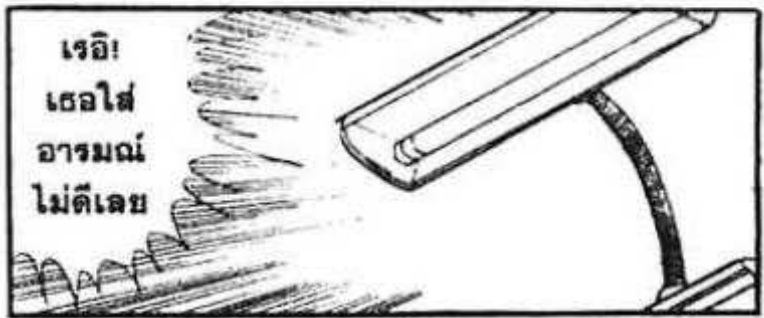
เดาผิด ที่ไม่มี ไฟ

พวกเค้า ยากจนมาก ไม่มีของกินและ กำลังทิวไทย

ลูก ๆ จะว่าไงจะ ถ้าแม่คิดจะให้ อาหารเข้าแก ก็พกเค้าที่น่าสงสาร

ดีแล้วคะ เราจะต้อง ช่วยกัน

เรอ! เธอใส่ อารมณ์ ไม่ดีเลย

วันนี้เป็นวัน คริสต์มาส อาหารเข้ามีแต่ ของโปรด ของทุกคน

เด็กผู้หญิง สาว ๆ 4 คน กำลังทิว

ถึงจะเข้าใจว่า การให้ทานนั้น เป็นเรื่องดี

แต่ ก็ยังอดนึก เสียตาย ไม่ได้

ถึง จะพูด คำนี้

แต่ก็ยังต้อง แสดงความ ผิดหวังที่ จะต้องให้ ของชอบไป

กำลังเสียใจ ที่จะไม่ได้อินอาหาร เข้า

ต้องถอนหายใจ รอสักครู่แล้ว ถึงจะปลงตกและ เห็นด้วย

เข้าใจ แล้วนะ ซ้อมใหม่

เออ ค่ะ

ดีแล้วค่ะ
เราต้อง
ช่วยกัน

แสดงว่า
ผิดหวัง
ให้ลึกซึ้ง
กว่านี้

เม็ก!
เซ็ดหน้า
ขึ้นอีก

||

วางท่า
ให้ดูหยิ่ง
ด้วย

เบล!
หญิงสาว
ที่อ่อนแอเนะ
เดินอย่างฉัน
เทรอา!

ใจ!
คำพูดนี้
ต้องพูดไป
ยืมไป

เบล!
ใครเค้าติด
เปียโนกัน
แบบนี้

กลายเป็น
คืนที่
ทารุณที่สุด
ละ
เที่ยง
คืน
แล้วนะ

เอาละ
ให้อาหารเข้า
กับพวกเค้า
เสร็จแล้ว

กลับ
เข้าบ้าน
ทางประตู

เรอ!
ปิดหิมะ
ตรงไหล่ออก

||

ดีแล้วนะ
ที่เขาให้
อาหารเข้า
เป็นของขวัญ
พวกเค้า

เป็นเข้า
คริสต์มาส
ครั้งแรกที่
ฉันมีความสุข

เด็กพวกนั้นล่ะก็
เห็นพวกเขา
เป็นซานตาครอส
ซะนี่

เอา
ใหม่
อีก
ครั้ง

ข้าวเขาก็เสร็จ
เรียบร้อยแล้ว
ยังไม่เห็นมีใคร
มากินสักคน

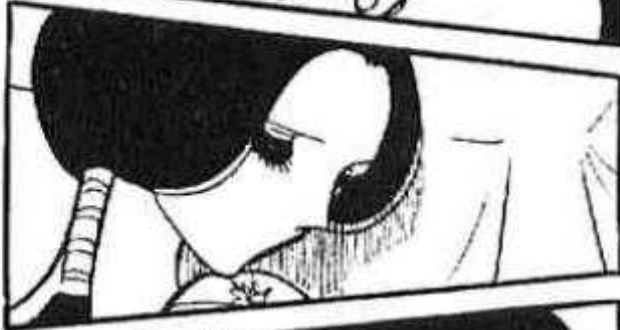
แปลกจริง
นี้ได้เวลา
โรงเรียนเข้า
แล้วนี่

ซา
-
!!

นี่...นี่...
อะไรกัน

ทำไมถึงได้
ดูอ่อนเพลีย
กันนักนะ

หรือ
คุณ
นาย

ถึงเลดี
ที่น่ารัก
ของพ่อ
ทุกคน

ตอนกลางวัน
พ่อก็ได้แต่นึก
ถึงลูก ๆ

พอตอน
กลางคืน
ก็สวดมนต์
ไว้

ในระหว่างที่
พ่อก็ไม่อยู่ลูก ๆ
คงจะต่อสู้กับ
ศัตรูของหัวใจ
อย่างกล้าหาญ

และพ่อก็เชื่อภายใต้
ท้องฟ้าของสนามรบ
อันแสนไกลลูก ๆ
ของพ่อคงเติบโตขึ้น
อย่างสดใสขะ

คุณแม่คะ หนูจะต่อสู้
กับศัตรูของหัวใจอย่างสุด
ความสามารถจนกว่า
คุณพ่อจะกลับมาค่ะ

หนูจะ
ไม่ทำในสิ่งที่
รุนแรงกระแทก
กระทันอีกแล้ว

จะเลิกขนและ
จะทำตัวเป็น
หญิงสาว
ที่เรียบร้อย

หนูก็จะตัดความ
ทะเยอทะยาน
ออกให้หมดค่ะ

หนูก็จะ
เลิกเอา
แต่ใจตัวเอง
ค่ะ

ต่อไปนี่
หนูจะเป็น
เด็กดี

เบส
(น้ำตาคลอ
ขณะที่ถึง
ตะกร้า
ในมหรรมเข้ามา)

คิดจัง
!!

ซึก

อะไรกัน
ทำทาง
ดิ่งตะกร้า
ของเธอ

รู้มั๊ยว่าเบส
ดิ่งตะกร้ามหรรม
ด้วยความรู้สึก
ยังไง!

ความ
รู้สึก
?

เออ...
ก็ซินารีโอ
เขียนไว้ว่าดิ่ง
ตะกร้าเข้ามา

ไม่ใช่แค่
ดิ่งเข้ามา
เท่านั้น
เมื่อไหร่!

การแสดง
ของเธอ
เหมือนไม่มี
ความหมาย

ไม่มี
ความ
หมาย
?

ก็ใช่
นะสิ
!

ก่อนอื่น
คือความ
รู้สึกแล้ว
ความรู้สึก
นี้แหละ:

ที่เราจะ
แสดงออกทาง
คำพูดและ
ท่าทาง

ความรู้สึก
ของเบล
เวลานี้
เป็นยังไง

ได้รับ
ชมจาก
พ่อที่แสน
คิดถึง

และหวัง
ในการ
เติบโตของ
ลูกสาว

MA MITI KOKUSHI
SA ETE ILL
ASHI SUTANTO NI
KOSU NO
OTENAMI OH
ASHI: A B C

ทั้งพี่สาว
และน้องสาวต่างก็
สัญญาว่าจะทำตัว
ซะใหม่

และเบลก็ตั้งใจ
จะกราบหม่อมพรม
เข้ามาอย่างเรียบร้อย

ที่จริงบางที
เบลเอง
อาจจะมีความ
อยากสัญญา

แต่เนื่องจากเป็น
คนใจอ่อน
ถ้าเกิดพูดอะไรออกไป
อาจจะร้องไห้
เสียงดัง

ก็เลย
ดิ่งตระกร้า
หม่อมพรม
เข้ามา เพราะ
เป็นงาน
ของเธออยู่
ใกล้ตัวที่สุด

และเท่ากับ
สัญญากับพ่อ
ว่าจะขยัน
ทำงานนี้ให้เสร็จ

เบล
ที่เรียบง่าย
เก็บตัว
ซื่อๆและใจดี
เหมือน
เทพธิดา

เราจะ
สวมบท
หญิงสาว
คนนี้ได้
ยังไหม

การเก็บตัวนี้แหละ
ที่ทำให้เบล
ไม่ค่อยไปโรงเรียน...
จะทำยังไงถึงจะจับ
ความรู้สึกของเบลได้ละ

เฮ้
มานี้ลีเบล

แต่ว่า
ใจนี่ไม่ใช่
บ้านเรา

บอกว่า
ไม่เป็นไรน่า
ที่นี้เวลากลางวัน
ไม่มีใครมา
หรอก

ขอเพียง
จะเล่นเปียโน
ของคุณ
ลุดฟัง

แกลบอกว่า
ใครจะมาเล่น
ก็ได้
ไม่ว่าอะไร

ไม่เป็นไร
น่า
ลูลีเบล

म्म...!
แกรนด์
เปียโน
ที่พิเศษ
จริงๆ

เบล
(กำลัง
คิดจะ
วิ่งหนี)

คิตา
จิมะ

เบล
(เดินเข้าไปหา
เปียโน
อย่างกลัวๆ)

บอกกี่ครั้ง
แล้วว่า
ไม่ใช่
อย่างนี้!

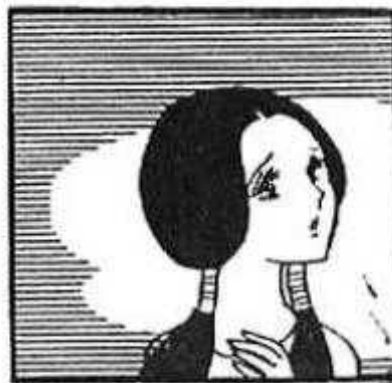
นี่ซ่อมใหม่
6 ครั้ง
แล้วนะ

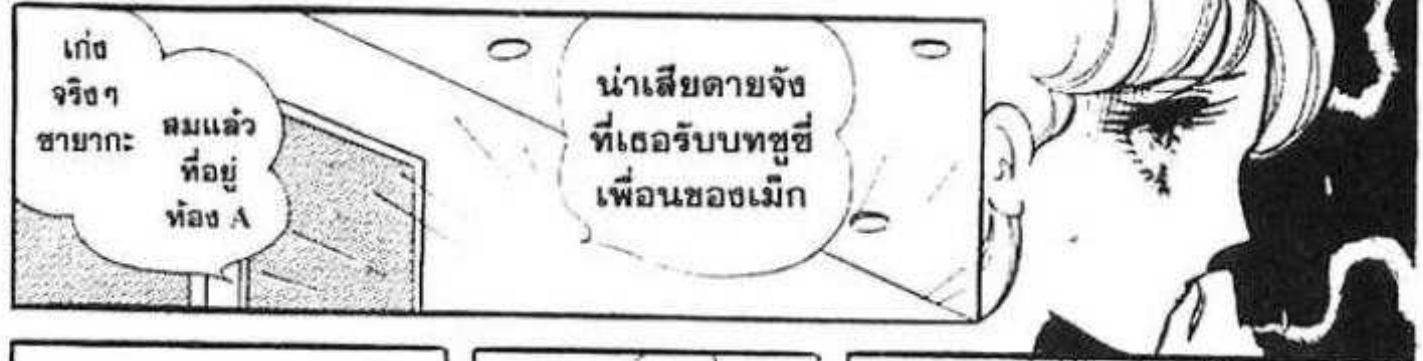
ขอ
โทษ
ค่ะ

เบล
"ไช้ฉิ้ว
แตะ
ศิษย์"

เสียง
เปียโน
ดังขึ้น
เสียงดัง
มาก

ฮาว

อ่านอะไร
ของเค้า
นะ
?

ตายละ
นี่มันบท
ละคร

คุณลุง
ลอรเรนสนั้น
เขียนโน้ตนี้เพื่อฉัน
!?

ไม่ได้
!!

เหมือน
ไม่ได้แสดง
ความตกใจ
เลยนะ

ต้องแสดงอารมณ์
ที่เพิ่งจะรู้สึก
คุณลุงน่าจะกลัวคนนั้น
ให้ความสนทน
ด้วย

เป็นตอนที่
แปลกใจ
มากเลย

เพราะเธอคนเดียว
ที่ต้องซ่อมใหม่
อยู่เรื่อย ดูลิซ่อม
ให้ตายก็ย้ายอยู่กับที่

ขอ
โทษ
ค่ะ -

วันนี้เธอ
ไม่ต้องไป
ซ่อมที่นั่น
นะ

อ้อ...
ชยาจะลอง
แสดงบทเบส
แทนให้ดูหน่อย
ซี

ค่ะ...
คุณครู

พียงนะ
คิดาจิมะ

!!
ถ้าต่อไป
ยังเป็นอย่างนี้
อยู่ล่ะก็

จะให้
ชายากะ
แสดงแทน
ไปเลย

แม่
จึงเลย
มาขอ
!

เธอยังไม่มี
ประสบการณ์พอ
ในด้านกาแสดง
เลย

แถมยัง
ต้องซ้อม
ละคร
แทบตาย

ทั้งๆที่ยังจำ
นิสัยแล้ว
ก็บุคลิกของ
เบสไม่ได้เลย

ขนาดที่ว่า
เธอมีความ
สามารถที่
น่ากลัวอยู่
ลึกลงแท้ๆ
นะ

แบบนี้
คงเป็น
เบส
ไม่ได้...

มาขอ
เธอคงจะเข้าใจนะ
ว่าที่ครูเรียกเธอ
มานี้เป็นพิเศษ
เพราะอะไร?

มะ...
ไม่ทราบ
ค่ะ

วันนี้คุณครูที่สอน
การแสดงบอกว่า
อยากจะปลดเธอ
ออกจากบทของเบส

คุณครูคะ...
อย่าให้หนูออก
เลยคะ กรุณา
ให้หนูเดินต่อไป
เถอะคะ

หนูจะเล่น
อย่างสุด
ความสามารถ
คะ

1 อาทิตย์นี่
จะให้เธอ
ซ้อมพิเศษ

ในระหว่างนั้น
ถ้าเธอจำอุปนิสัย
และบุคลิกของ
เบลได้ละก็

จะให้เธอ
เล่นบทเบล
ต่อไป

แต่มี
เงื่อนไขอยู่
ข้อเดียว
ครูจะรอ
แค่อาทิตย์
เดียว

ถ้ายังใช้ไม่ได้
ครูจะเปลี่ยน
ตัวแสดง

หลังจากนั้นแล้ว
จะมีการทดสอบว่าเธอ
เหมาะสมกับบทของ
เบล หรือไม่

นี่เป็น
ชุด
ของ
เบล
เธอจะ
ต้องใส่มัน
ทั้งอาทิตย์
นี่

และมีชีวิต
ในฐานะ
ของเบล

ในฐานะ
ของเบล
?

ใช่
ตั้งแต่ตื่นนอน
ตอนเช้าจน
เข้านอน
เดิน
อย่าง
เบล

พูด
คุย

เวลา
ทำความ
สะอาด

แม้แต่
เวลาดู
ทีวี

หรือ
แม้แต่เวลา
ทำการบ้าน
กินข้าว

ขอให้แสดง
อย่างเต็มที่
1 อาทิตย์ใน
บทของเบส

เธอจะต้องมี
ชีวิตอยู่อย่าง
เบสทุกอย่าง
ใน 1 อาทิตย์!

แน่นอน
เธอจะไป
โรงเรียน
ไม่ได้

เพราะที่จริงเบส
เป็นคนจนเก็บตัว
และไม่ค่อยไป
โรงเรียนอยู่แล้ว

อยู่
อย่างเบส
ใน
1 อาทิตย์
นี้

อยู่
อย่าง
เบส
!

และหลังจาก
1 อาทิตย์
เธอจะได้แสดง
บทของเบส
รีเปล่า

เรา
ก็จะได้
รู้กัน

นี่รู้มั๊ย?
“ดณะละคร”นี่
ฤดูใบไม้ร่วงนี้จะ
ออกแสดงแล้วละ

เฮ้?
แค่ออกแสดง
งานโรงเรียน
ครั้งเดียวเล่น
เป็นเบสได้

เคยมานี่ไซ้มั๊ยละ
เด็กอวดดี
ที่ชื่อมายะ
ที่แสดงแพทโมม
นี่

เห็นบอกว่า
เค้าเล่นบทของ
เบสใน “ดณะละคร”
นี่

ดณะละคร
ออนดิน

อยากไปดู
จริง ๆ เลยว่า
จะเล่นยังไง!

พอที่
การดูถูก
เค้าแบบนั้น
นะ!

แหม
ปกป้อง

เค้า

จริงนะ
คุณ
ชากระ โคจิ

ว่า
ใจ
นะ
!

หยุด
สักที!
พวกเขา

คุณ
อายุมิ
!

เบส
แห่ง
"4 ดรุณี"

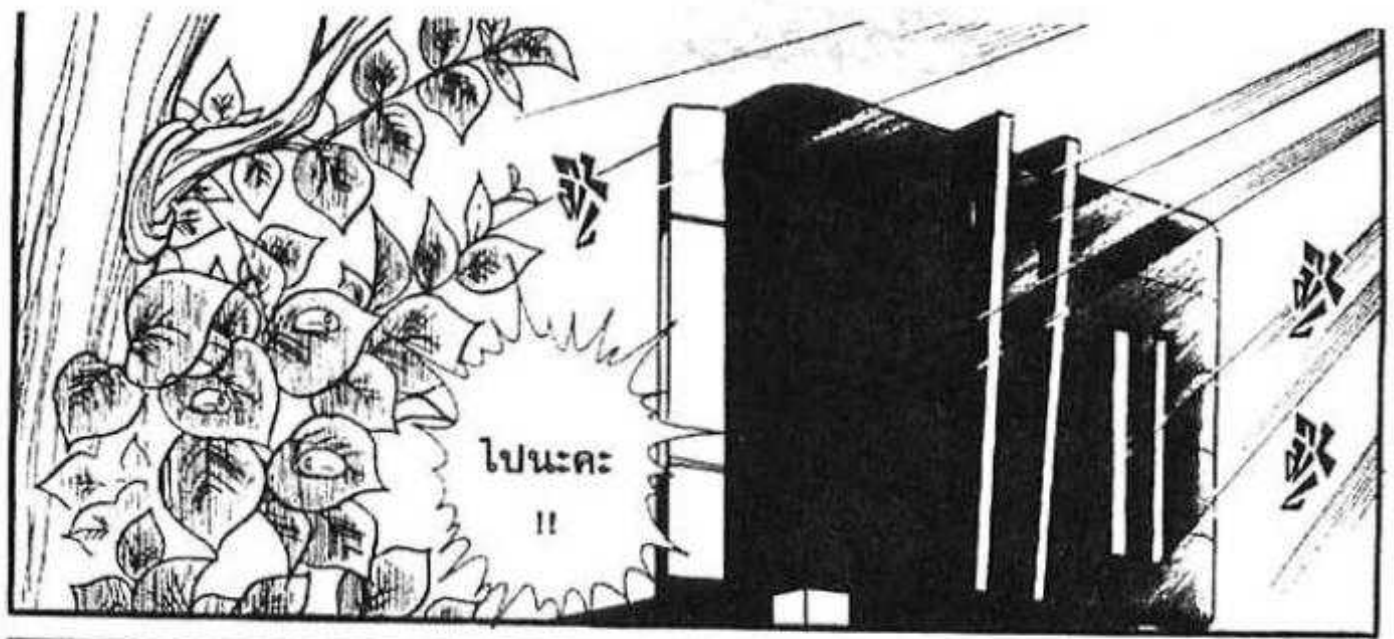
เค้า
จะแสดง
ในลักษณะ
ไหนนะ

อยากดู
จริง ๆ เลย

เธอรู้มั๊ยว่า
น่าแปลก
จังเลย

อย่างคุณอายุมิ
นี้ทำไมใส่ใจกับ
การแสดงของ
นักแสดงสมัครเล่น
นั้นนะ

ไปนะคะ !!

ถ้าไม่รีบล่ะ
ขึ้นรถเมล์
ไม่ทันแน่เลย

ช่วยโม่งแรก
ซิวะ
นะเฮอ

ตายล่ะ
ถ้าไปสายล่ะก็
โดนเล่นงาน
ตายเลย

มาอะ...
คง
ไม่เป็นไร
มั้ง

เป็นห่วง
จังเลย

ไป
กัน
แล้ว

thair

มานี้
เร็ว
มาอะ

คะ

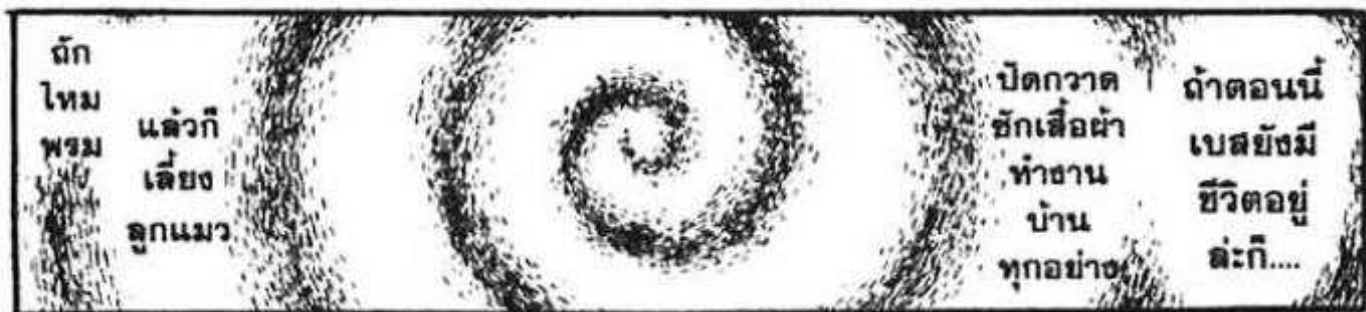
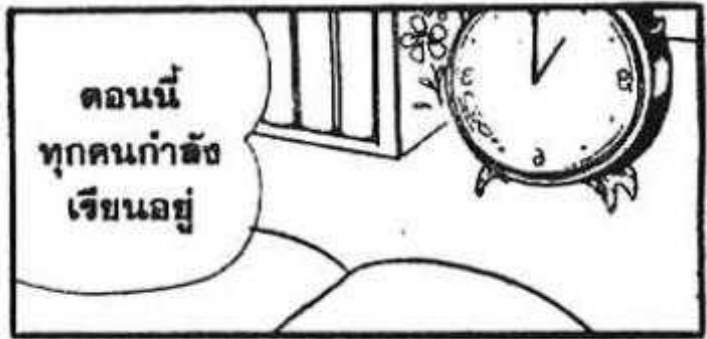
ต่อไปนี่

|

เราจะเริ่มเป็น
เบสใน
วันแรกแล้ว

|

ล่อง
ทำตุ๊กตา
เรื่องที่
เบสท่า...
โพ
เหมือนๆ
กัน

ที่ผิดกัน
กันคำว่า
เดี๋ยวนี้หรือ
เมื่อก่อน
เท่านั้น

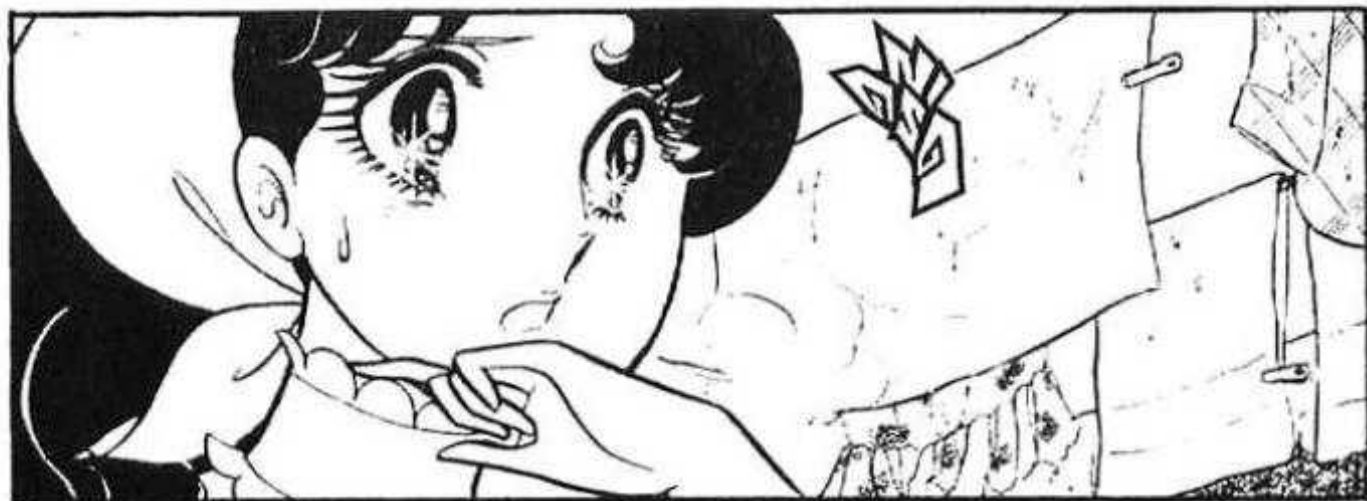
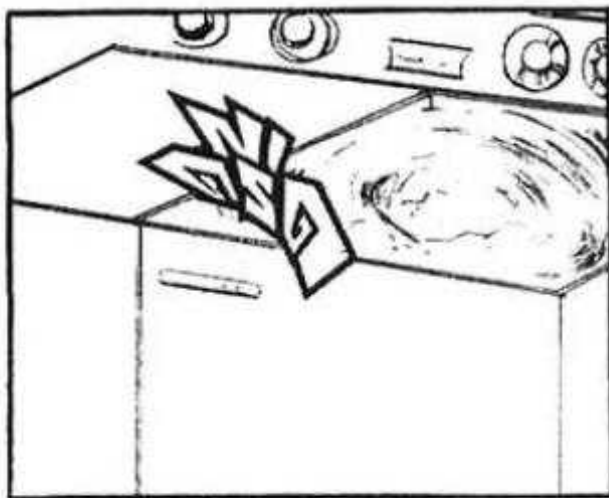
กระโปรง
นี่เกะกะ
จริง

คนสมัยก่อนนี้
มีชีวิตอยู่ได้กับ
ของที่น่าเบื่อ
อย่างซีเหรอด

ว๊าก!
ซามันพัน
กันแล้ว

ว๊าก!

นี่กอยู่
แล้วเขี้ยวว่า
ต้องเป็น
แบบนี้

เบตไม่ไปโรงเรียน
แต่กลับมามาทำทาน
อย่างดีทุกวีทุกวัน
เธอ

ทุก
วัน
ทุกวัน

คุณบอกว่า
ถ้ามีแมว
ที่เค้าหึง
ก็อยากจะได้
ใช้มัยครับ

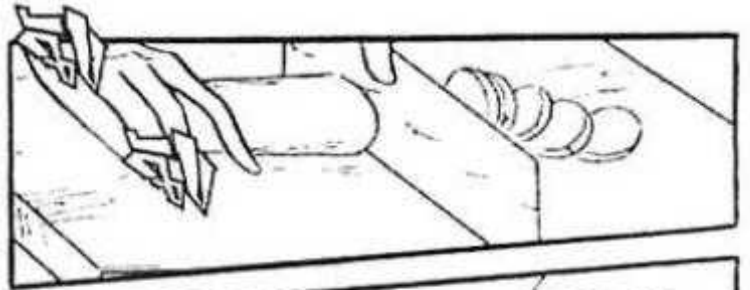
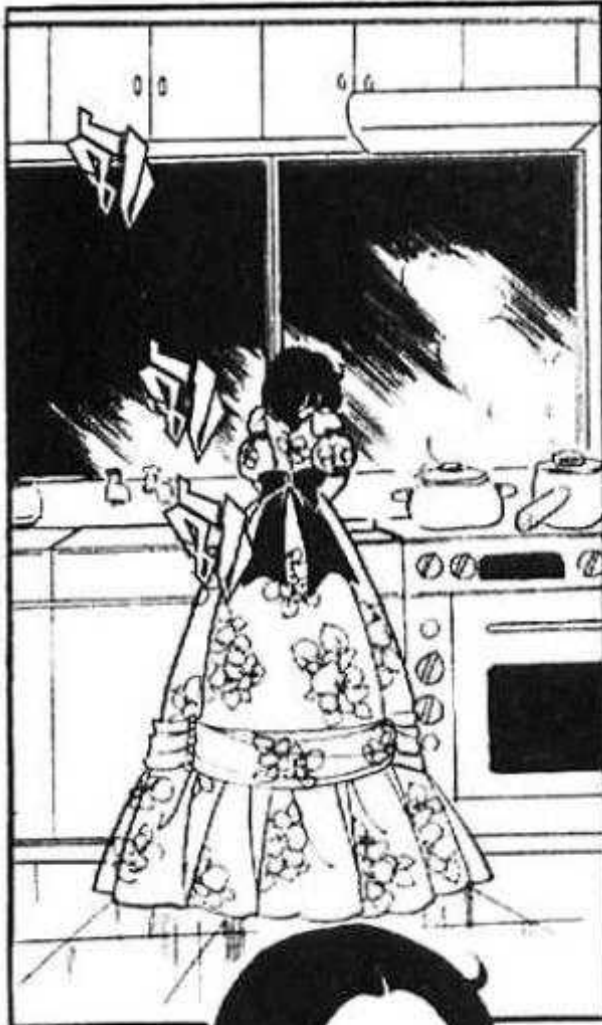
คะ มีอยู่
ที่ไหน
รีเปลาคะ
?

มันไม่ใช่ลูกแมว
ที่ถูกทิ้งหรอกนะ
แต่ที่ร้านขายบุหรี่ยี่ต๊อด
ที่ ๖ โนนนะเค้าเขียนป้าย
ว่าจะให้ลูกแมวนะครับ

อ้าว
คุณ
ชายากะ
ซ่อมเสร็จ
แล้วเหรอ?

ใช่...รู้สึก
ค่อนข้าง
หนักหน่อยนะ

นี่คะ
น้ำ

ขอบ
ใจ
นะ

แปลก
จริง
เด็กคนนี้
ทำไมแววตา
เค้าดูสงบจัง
นะ

ตอนเช้าที่เรา
ไปโรงเรียนก็ดู
เค้ากระสับกระส่าย
ยิ่งใจไม่รู้

เออละ
ได้เวลา
อาหารแล้ว
ทุกคน

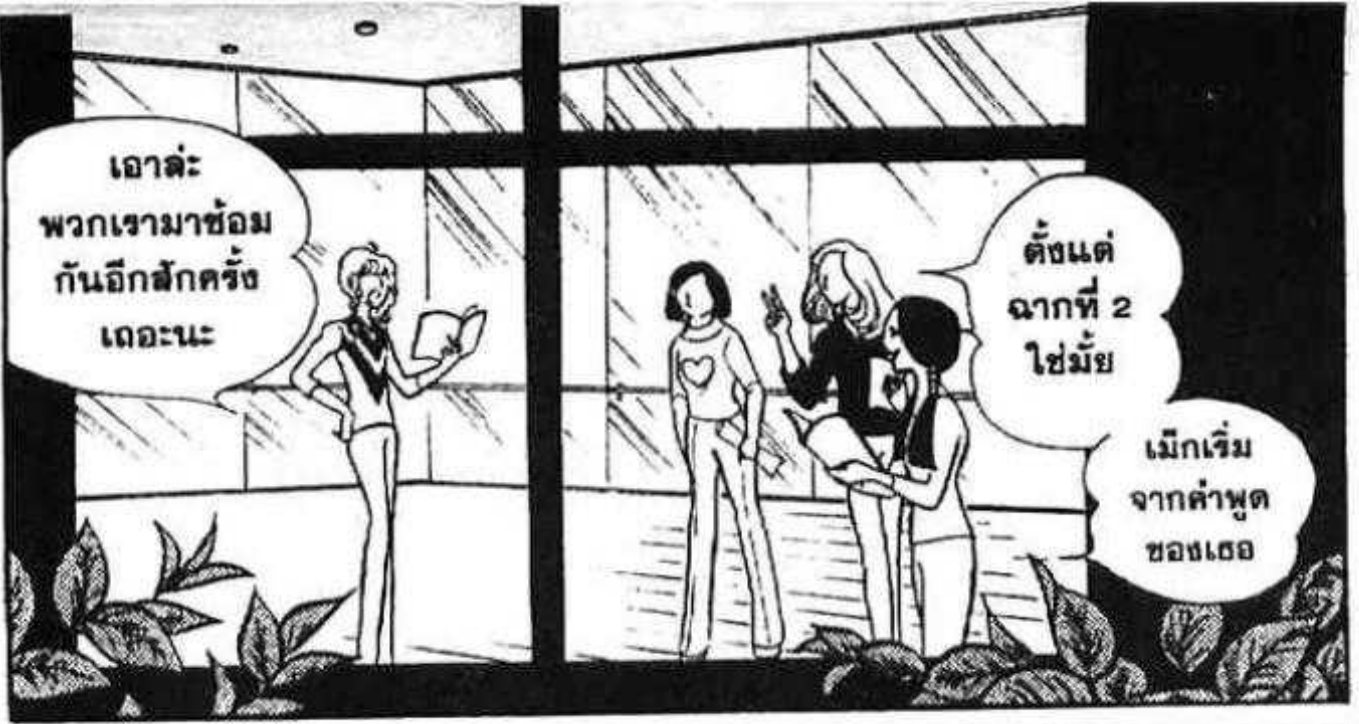
ทาน
เลย
นะคะ

วันนี้
อาจารย์วิชา
หน้าห้อง

ใช่
ทุเรศ
จังเลย

เอาล่ะ
พวกเรามาซ้อม
กันอีกสักครั้ง
เดอะนะ

ตั้งแต่
ฉากที่ 2
ไซมัย

เมื่อกเริ่ม
จากคำพูด
ของเธอ

แหม
สบายจัง
เลย

โดยเฉพาะ
หลังจาก
การซ้อม
นะ

มาฆะ
เค้าทำอะไร
อยู่ก็ไม่รู้สิ

ก็คงจะอ่านบท
แล้วพยายาม
แสดงตามให้ได้
ล่ะมั้ง?

ผลขึ้น
ขึ้น
ตั้งเขอะ
แน่

เอ๊ะ
?

www.thai.com

เอ้อ
ตรงนี้ต้อง
พิมพ์ไป
3 ช่อง

จะดีเทร
ที่เพื่อนเรา
มีวแต่
ดักไหมพรม

ไม่
น่าเชื่อ
เลย

อรุณ
สวัสดิ์

อรุณสวัสดิ์
มาจะเป็น
อะไรไป

ตาแดง
เขียว
ตุล

เมื่อคืน
ฉันดัก
สเวนเดอร์
ทั้งคืนเลย

ได้แขน
ข้างนึง
แล้วล่ะ

ดักไหมพรม
นี่สนุกน่าดู
เลย

โอ้ จะ จะ
จะให้เหมียว
กินนมมะ

ดูลี
เด็กนั้น

เมื่อกี้
ก็เอาแต่
ตักหอมพรม
แล้วก็เล่น
กับแมว

จากนั้น
ก็ทำความ
สะอาดซัก
เสื้อผ้า
ล้างจาน

คงคิดจะ
เล่นบท
คนใช้ละมัง
?

แปลก
จริง

พอทำแบบนั้น
เราก็ลืมได้
ทุกอย่างและ
จิตใจสงบ...

ไม่เห็นสนใจ
ที่ตัวเอง
แสดงไม่ดี...
หรือบท
ของเบส

ตลอดมานี้
เราตั้งใจจะให้
ตัวเองเก่งขึ้น
ไม่ใช่เหรอ

ใช่

ไม่ไป
โรงเรียน
แทบไม่คอย
ได้เจอกับ
ใครเลย

ดูแด
แต่งบ้าน
ที่ตัวเอง
รัก

และเล่น
กับแมว
ที่น่ารัก
เท่านั้น

อยู่กับกา
ดึกโหมพรม
และเปียโน
ที่ตัวเองรัก...

เบล...

บางทีอาจจะ
มีโลกของตัวเอง
ซึ่งไม่มีใคร
เข้าไปได้เลย

ใช่
แล้ว

เพราะฉะนั้น
ดิฉันได้เป็นคนเก็บ
ตัวซื่อๆแล้วก็กลัว
คนแปลกหน้า

ครั้งแรก
จะมี
ความรู้สึก
ก่อน

ครั้งแรก
จะมีความ
รู้สึกก่อน...

!

แล้ว
ค่อยแสดง
ออก

เป็นคำพูด
และ
ท่าทาง

thainmanga

ดูสิ
เด็กคนนั้น
เล่นอยู่ได้
ทุกวันๆ

แต่
ไม่มีทาง
แสดงบท
ของเบลได้
แล้ว

ชายากะ
พยายาม
แสดงบทของ
เบลเช้านะ

ขอบ
ใจ
จ๊ะ

บทของเบลเป็นของ
เราแน่พอเรารู้ว่า
จะแสดงเรื่อง
"4 ตรีณ" เราก็อยาก
แสดงเป็นเบลแล้ว

ไปแล้ว
ประสบการณ์
ด้านการแสดง
เราก็มีมากกว่า!

แล้วเรา
ก็แสดงได้
เก่งกว่ามาก

แต่ถึง
กระนั้น
!

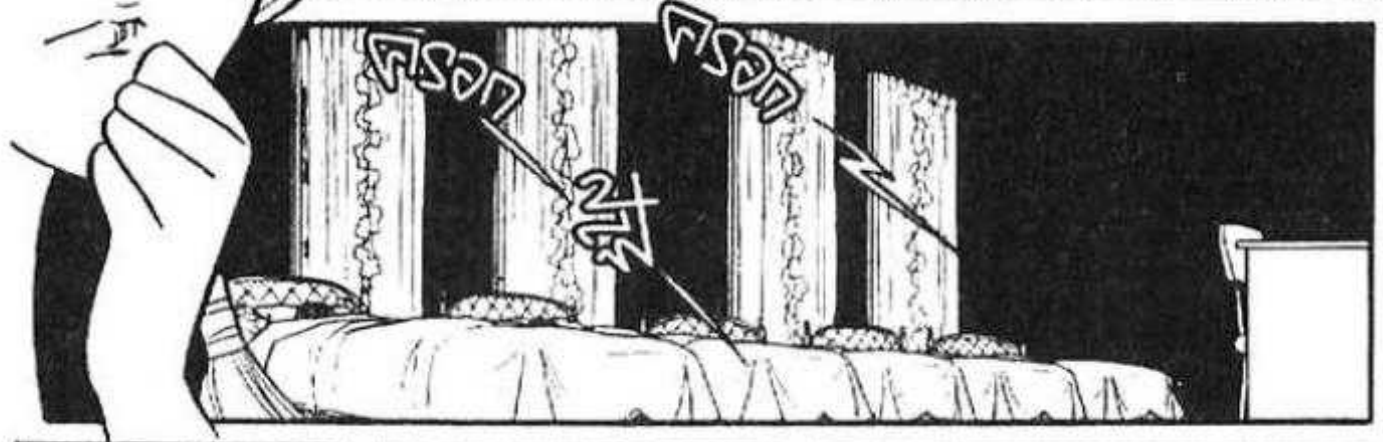
ไฉ่ความ
ไม่สบายใจ
นี้มันอะไร
กันนะ

ไม่สบายใจเลย
รอยยิ้มของเค้า
ทำให้เราไม่สบายใจ
มาก

ทำไม
เค้าถึงไม่ดู
บทเลย

ทำไมถึง
เอาแต่
เล่นล่ะ?

นี่
?

ซา
ซากะ

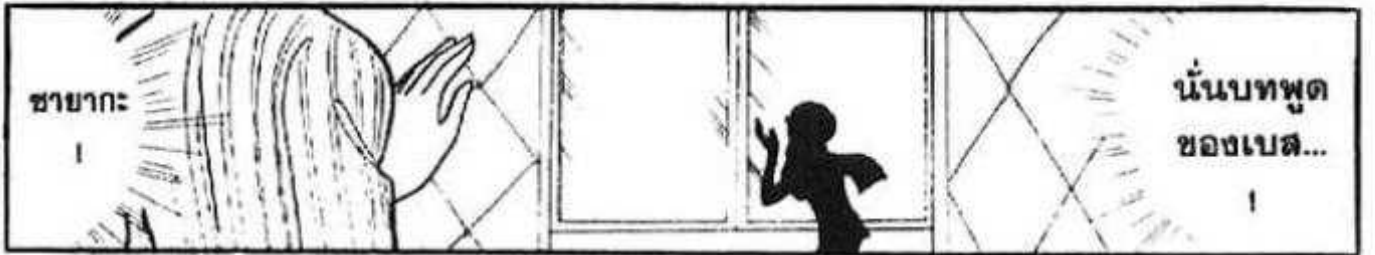
ที่นอน
เย็น
เชียว

ซาซากะ
ลุกไปไหนนะ
?

นี่
คุณแม่
ซา
ทำเสียคลุม
ให้คุณลุง
ข้างบ้านหน่อย
สิคะ

หนูนุชอยาก
มอบ
ของขวัญ
ให้คุณลุง
ค่ะ
ได้
ไหม๊ยคะ
?

ชายาคะ

นั่นบทพูด
ของเบต...

อยู่ซ้อมบทของ
เบตคนเดียว
กลางดึกอย่างนี้
เหอะ...!

โธ่
หลับสบาย
เชียวนะ

เรานับวัน
ก็ยิ่ง
ไม่เข้าใจมาจะ
ขึ้นทุกที

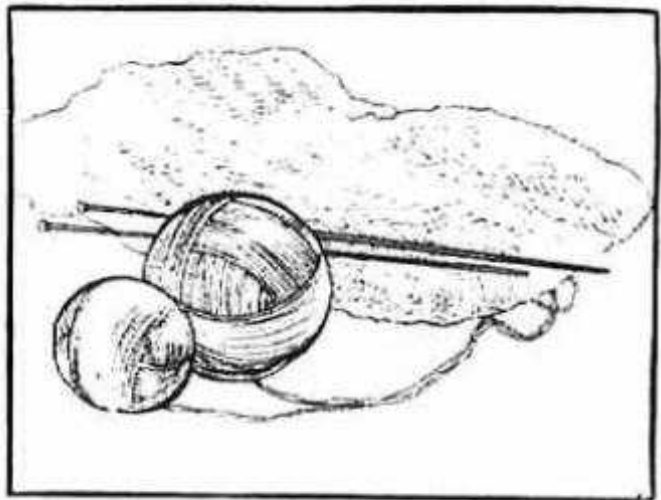
การเทสต์
ผู้ที่เหมาะสมกับ
บทของเบตนะ
อีก 3 วันแท้ๆ

เค้า
มีความ
สามารถ
อยู่สักๆ
ที่มอเมิน่า
ไม่ออก

หรือว่า
เป็น
แค่

คุณ
ธรรมดาๆ
ที่รักสนุก
กับนะ

กลับ
มาแล้ว
คะ
ขอโทษคะ
ที่กลับช้า
!

**คะ-ละ-กร
สิ-กิดา-นะ**

ทำ...
ทำอะไร
อยู่นะ?

ที่
ตรงนี้

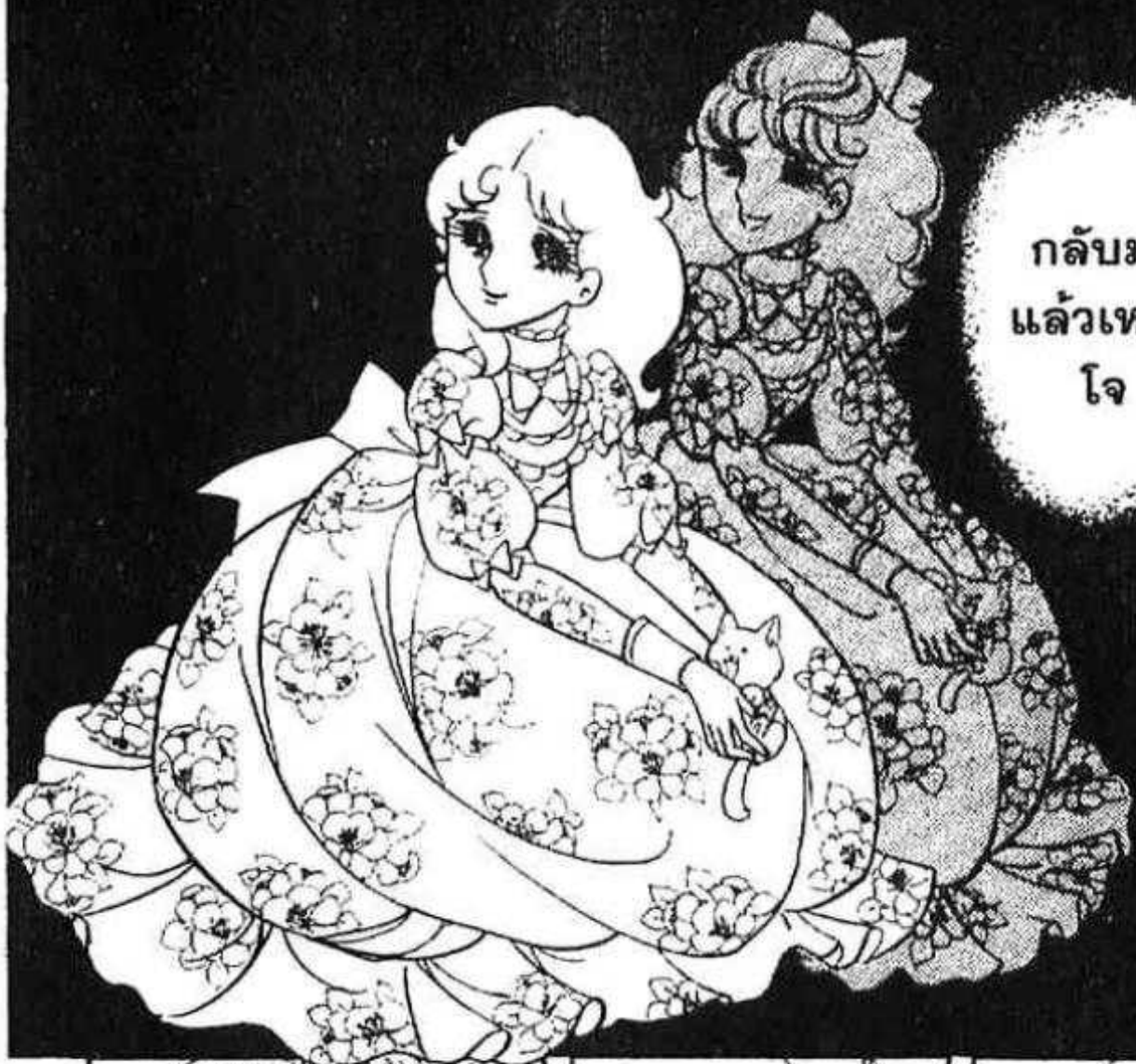

เล่นกับ
เหมียว
จะ

กลับ
มาแล้ว
เธอ

เอ๊ะ
!?

กลับมา
แล้วเทรอ
ใจ

อ๊ะ !

สวัสดีครับ
ผมขอดถาม
อะไรหน่อย...

มีท่า
อะไรอยู่
เรอิ!

เค้าเริ่ม
ซ่อมกัน
แล้วนะ !

เรอิ
เรอิ
!

มานี่
หน่อย
!

เฮ้อ....!
มีแขกมานะ
เรอิ!

คิดบ้างมั้ยว่าเด็กคนนั้นเปลี่ยนไปแล้ว?

เปลี่ยนไปหรือ?

หิ้งๆที่เราเห็นเค้าเอาแต่เล่นทุกวัน...

เพราะอะไรน่า...ถึงเขาจะไม่เข้าใจแต่รู้สึกว้าเค้ากำลังจับบทของเบสได้

จะเป็นไปได้ยังไง
มาจะถูkBังคับหิ้งอาทิตย์ให้แก้ตัวใหม่
เวลาซ่อมบพเบสเมื่อคราวก่อนก็เลยไม่ไหว
อาทิตย์นี่ก็ไม่ได้ห้องบพ

นี่ขนาดที่เค้าลือกันว่ามาจะตัดใจจากบพของเบสแล้วนะ

อีกวันเดียวอีกวันเดียว... ก็จะมีหมด 1 อาทิตย์ของเบสแล้ว

นี่เค้าคิดยังไงของเค้ากันแน่นะ

พรุ่งนี้แล้วนะครับคุณครูสิก็คะะ

พรุ่งนี้ก็หมดเวลาแล้วนะครับ

พรุ่งนี้ขอให้ทำการทดสอบว่าเด็กคนนั้นเหมาะสมกับบพของเบสหรือไม่ครับ

และถ้าไขไม่ได้ละก็ตามสัญญา นะครับ

ว่าบพของเบสจะเปลี่ยนตัวแสดงเป็นชายาคะ

ดูเค้าสิ
นั่นนะ

ดัก
สเวตเตอร์
ได้เกือบ
เสร็จแล้วนะ

ฉันล่ะของของ
พรุ่งนี้ก็จะเทสต์
แล้วนะ

เค้าคิดจะ
ทำยังไงก็ไม่รู้
นะเธอ?

เทสต์
วันพรุ่งนี้
คงสนุก
แน่เลย

เด็กนั่นคิด
จะแสดงรีเปล่า
นะครับเนี่ย!
คุณครูลีเกศาเงะ

ไม่เคยท่องบท
หรือซ้อมเลย
เอาแต่ดักเสื้อ
กับเล่นแมวทุกวัน

แต่ทุกวัน
ของเบสเป็น
อย่างนั้นะคะ
คุณครูทนายโจะ

และซิงตัวเองอยู่
ในโลกของตัวเอง
ที่มีแต่แมวไหมพรม
และเปียโน....

ทุกวัน
ผ่านไปโดย
ที่เบสอยู่
กับบ้าน

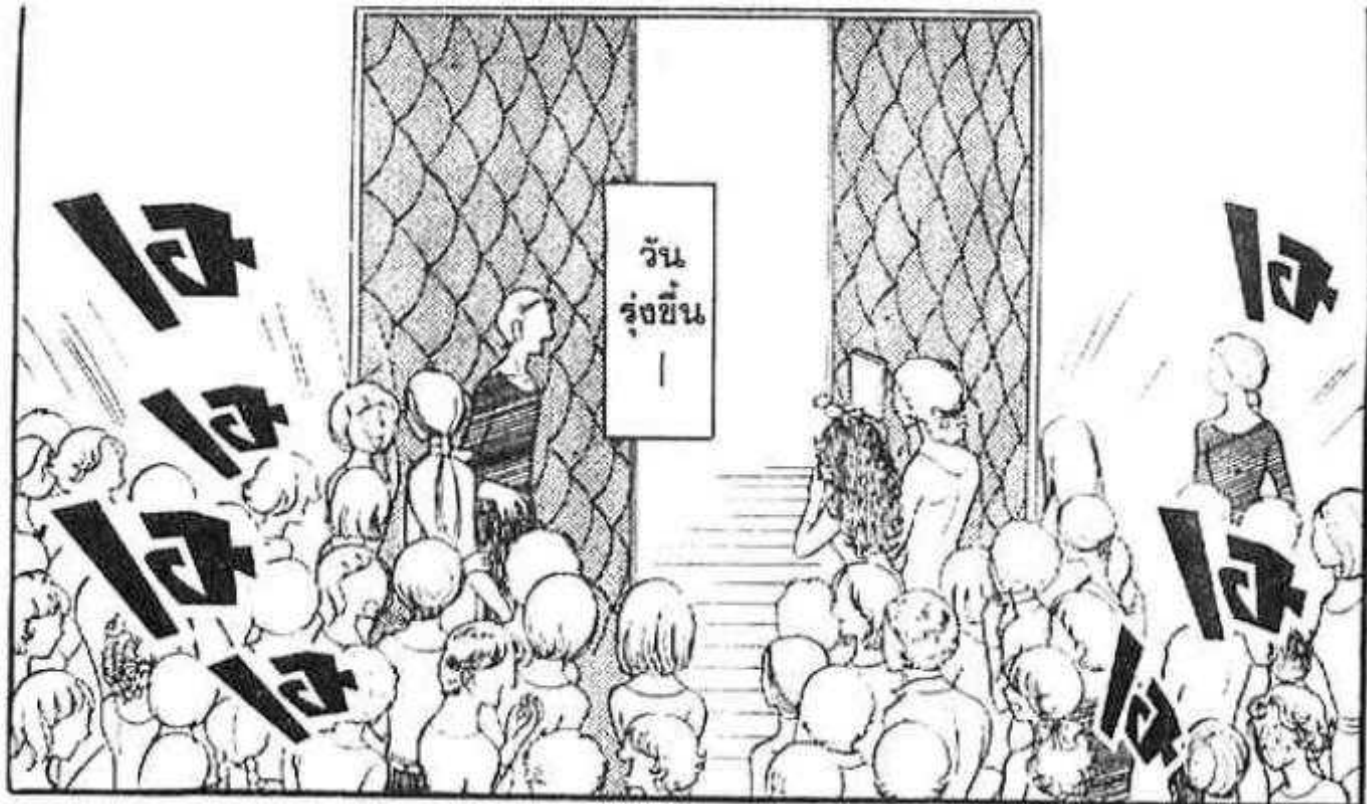
ทำความ
สะอาด
ซักเสื้อผ้า
ทำงาน
บ้าน

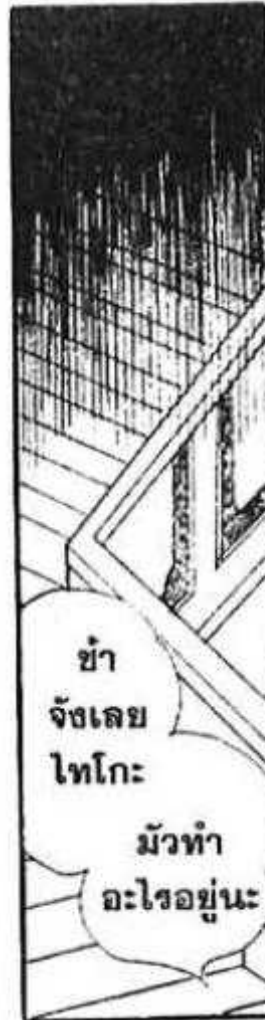
เบสแห่ง
"4 ดรุณี"

เทสต์
วันพรุ่งนี้
แกจะแสดง
อะไรให้ดูบ้าง

คิดว่าจะ
นำเสนอ
นุกมัย
คะ
?

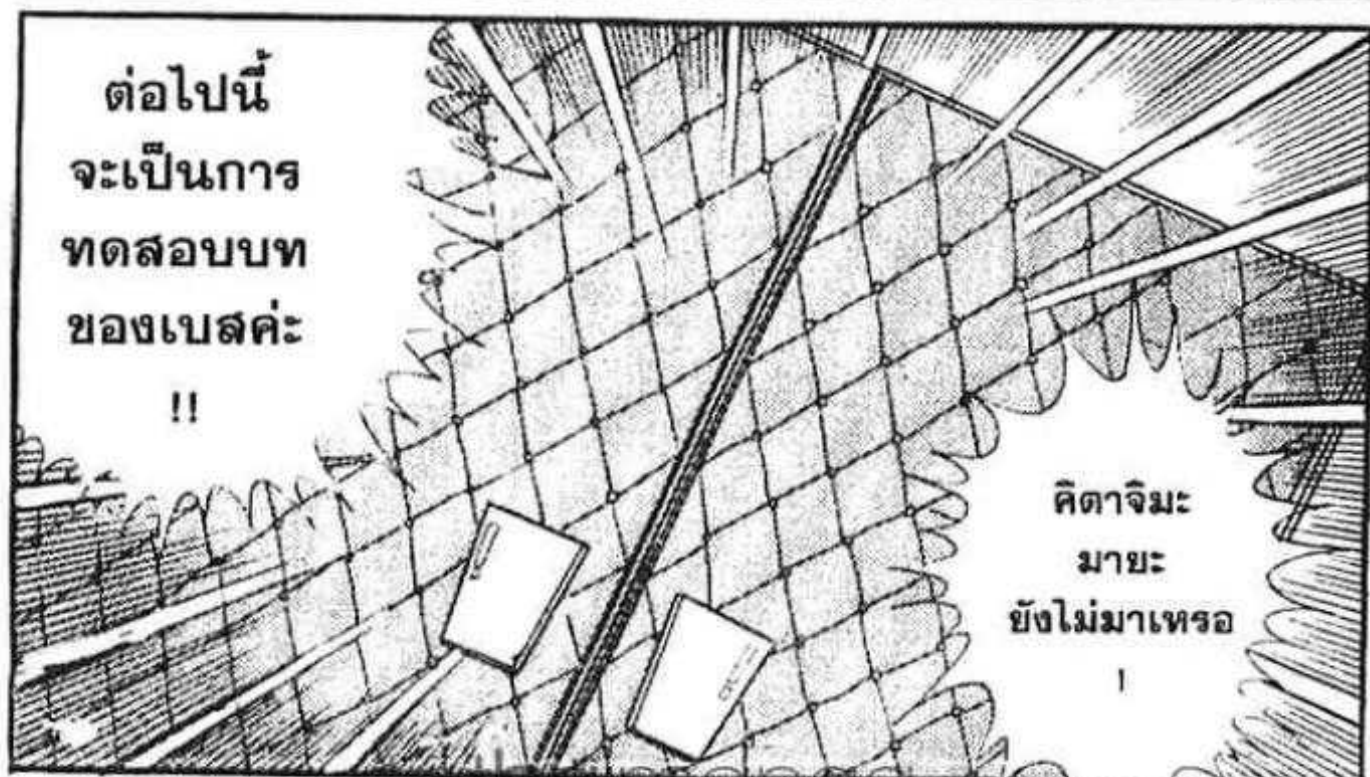

เรียกเค้าว่า
"เบล"นะ
|

ต่อไปนี่
จะเป็นการ
ทดสอบบท
ของเบลค่ะ
!!

คิตาจิมะ
มาชะ
ยังไม่มาเทรอ
|

แปดจิงเลย
อาทิตย์นี่มานี่
เค้าไม่ได้ท้อบท
หรือซ่อมเลย
สักนิด

แต่ว่า
ถึงเหตุผล
ทำไมถึงดูสงบ
จิตใจนักนะ

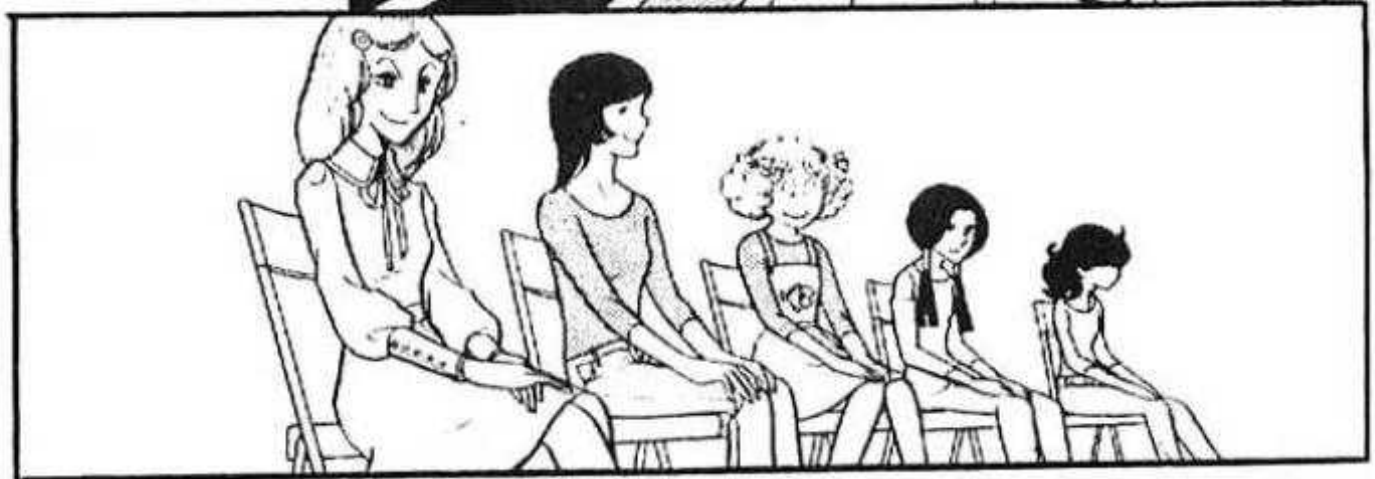
แปดมาก
เด็กคนนี่...
ไม่รู้คิดยังไง
ของเค้า

นี่แล้ว
ถ้าเค้าไม่ผ่าน
การทดสอบ
แล้วใครจะเล่น
เป็นเบสละ

ก็คงจะเลือก
จากพวกเรา
อีกครั้งละมัง
!

แม่จิง...
แค่นี้
นี่จ้องอยู่
อย่างนี้

นี่เราจะ
ทำอะไร
ดิเน...
?

บอกว่าให้นั่ง
ในบทของเบส
แล้วจะทำยังไง
อีกล่ะ

น่าน
อย่างนี้
เขี้ยว

บทที่ไม่ให้
ทำอะไร
เลยเนี่ย
ขากนำดู
นะ

ไอ้

น่าเบื่อ
น่าเบื่อกสุด
ทำทางจะหา
ชะแล้วสิ

แต่นิ่ง
เฉย ๆ

การแสดงที่
ไม่ได้ทำอะไรเลยนะ
ที่จริงมันยาก
ที่สุด

จะต้องแสดง
ท่าทางอย่าง
ธรรมชาติที่สุด
ให้สมกับบทของ
เบล

และ
ไม่แสดง
ความเป็น
ตัวเอง
ออกมา
เด็ดขาด

ว่าแต่ขีงเวลา
ผ่านไปเท่าไร
ก็ยิ่งถูกสั่งเกต
ท่าทางได้ละเอียด
ขึ้น

ดู
มายะ
ลี

ยื่นเท้าไป
ข้างหน้านิดหน่อย
แยกปลายเท้าออก
อย่างสบาย ๆ

หลังพิงพนักเก้าอี้
ท่าทางเป็น
ธรรมชาติจริง ๆ

น่าเบื่อจริง ๆ
ถ้ายังเป็นอยู่
อย่างนี้ต่อไป...

การหา
ตัวมาให้
เราตาย
แน่ ๆ เลย

นี่ต้องนั่งอยู่
อย่างนี้
จนถึงเมื่อไหร่
กันนะ

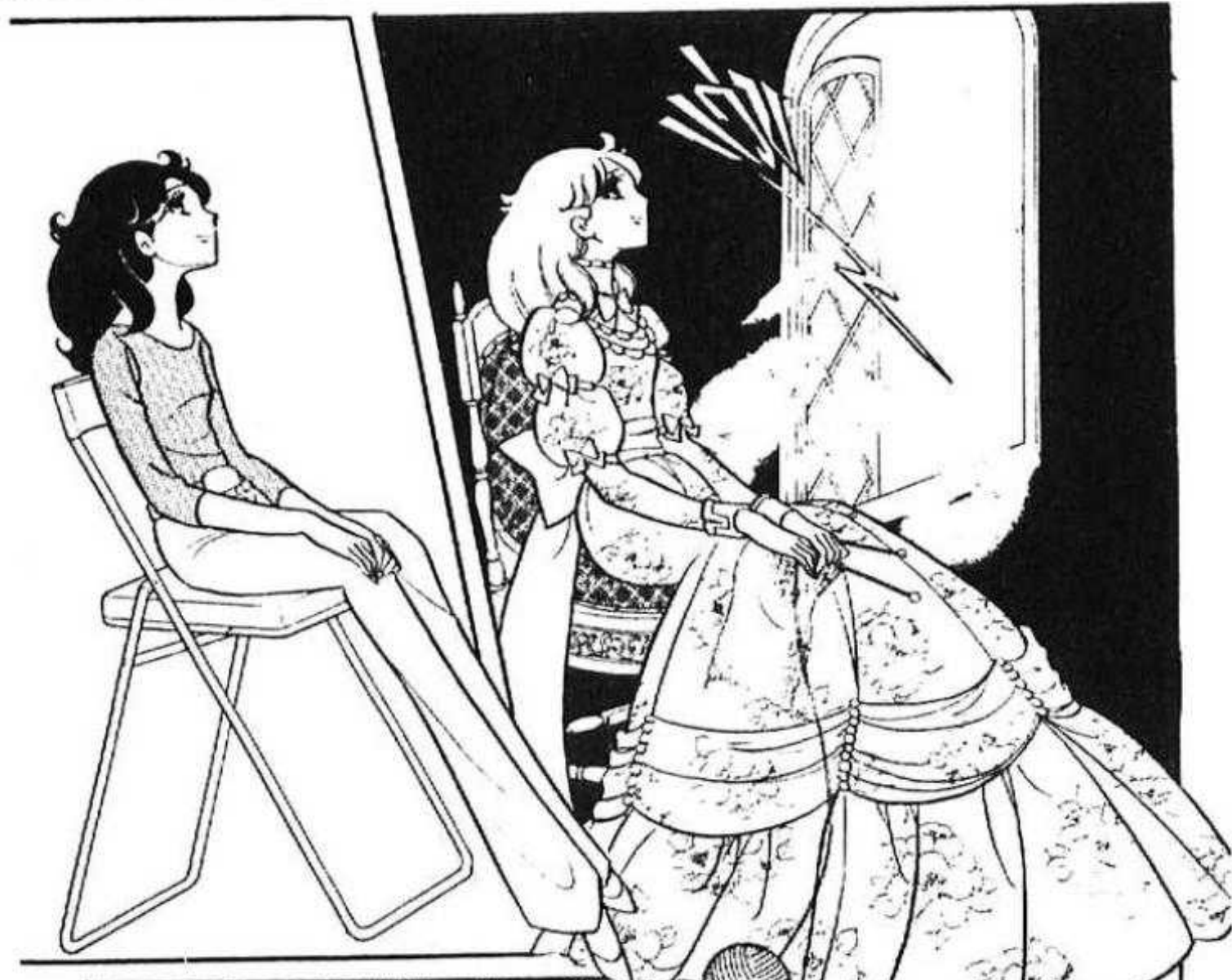
คุณครู
คิดยังไง
ก็ไม่รู้...
?

ครูจ๋า

เบส
เด็กคนนั้น
แหละ
คือเบส
เค้าไม่ได้
กำลังแสดงบท
ของเบสนะ
แต่เป็นตัวเบสจริงๆ

คนอื่น
พยายามที่
จะแสดงเลยดู
ฝันความจริง

อัก
โทมพรม
พอเบือ ก็มองออก
ไปนถก
หน้าตาช

ใจลอย
ไปเรื่อย ๆ

พอ
แค่นั้น
!!

ไชโย!
ไชโย!

ว้าว!
สำเร็จ

ได้แสดง
บทของ
เบสแล้ว
!!

เราอยาก
เป็นดารา
จังเลย

ละครหนึ่งแล้ว
ก็ทีวีที่เราดูอย่าง
ใจจดใจจ่อลืม
สิ่งทุกอย่าง

อยาก
เป็นจริงๆ!
1 ในตัว
แสดงเท่านั้น

ถึง
เราเองจะเป็น
เด็กสาวที่
ไม่เอาไหน
และไม่เด่น
สะดุดตา

แต่เวลา
แสดงนั้น
ผิดกัน

เวลานั้น
เราอาจจะ
ได้เป็น
เจ้าหญิง
เลยก็ได้

แม่คะ
|

ยินดี
ต้อนรับ
จะ
เบล

ขอฝากเนื้อ
ฝากตัว
อีกครั้งนะคะ

วันเวลา
ที่ซ่อม
ผ่านไป
เรื่อยๆ

ในไม่ช้า...
เวทีซ่อมก็คือ
โรงละครเล็กๆ
ที่จะใช้เปิด
การแสดง

เบล
ออกโรง
ช่วงนั้นเลย
!!

หมูนีมาขอ
แสดงได้ดี
ขึ้นมาก ๆ
นะ

ก็พอเค้าเข้าใจถึง
ความรู้สึกของเบล
แล้วก็เลยแสดง
ได้สมจริง

เป็นธรรมดา
และไม่
แข็งกระด้าง
อีกต่อไปล่ะ

บทที่หนัก
หน่อยก็คือ
ตอนที่ต้อง
เล่นเปียโน

แล้วก็บท
โคลแมกซ์
ตอนอาการ
เข้าขั้นโคม่า

ไอ้โรคที่เรา
ไม่เคยเป็น
แล้วมาให้
แสดงนะ

ต่อให้คนที่เก่ง
ยิ่งใจก็สู้คนที่
เคยเป็นโรค
จริงๆ ไม่ได้นะ

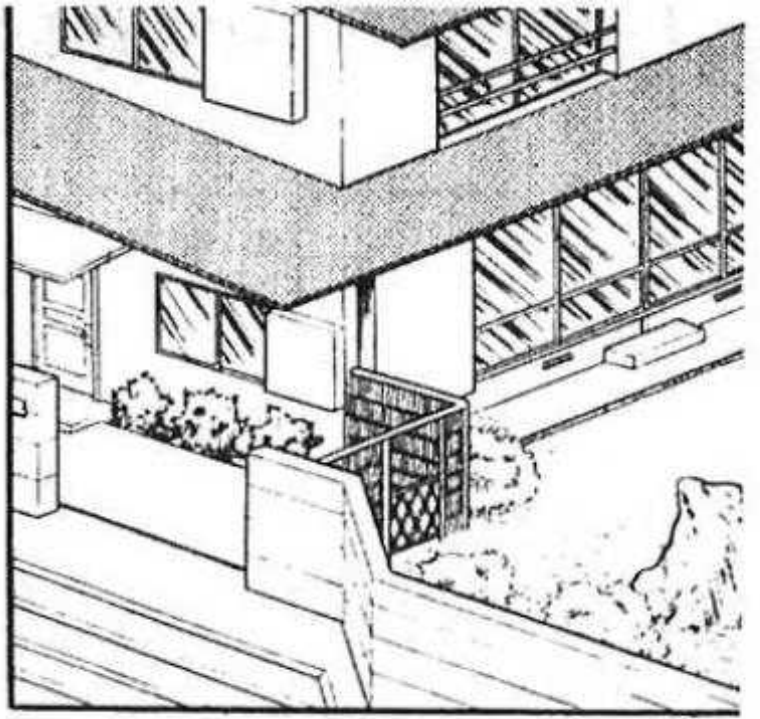

วิถีดี
เปียโน
หรือ
?

สบาย
ฉันจะสอน
ให้ตั้งแต่นี้
เลยนะ

เพราะ
หัดเล่น
มาแต่
เด็กแล้ว

อึ๊ย!
จริงหรือ
คุณชากุระ โคจิ

ใช่
ใช่ ยก
มือขึ้น
อีกหน่อย

เชิญ
จ๊ะ
ยู แม่ชงชา
มาให้แล้ว
นะ

เอ้อ
คุณแม่
ขอบคุณค่ะ

นี่คุณ
ติดตาม
มา
อยู่โรงเรียน
ละครด้วยครับ

ยินดี
ที่ได้รู้จัก
ค่ะ

คราวนี้เธอ
ต้องรับบทเล่น
เปียโน ผมเลย
สอนให้เป็นพิเศษ

สวัสดิ์คะ
หนูทามามี
น้องสาวคะ

เป็นใจจะ
ขุเป็นครู
ที่นำกลั
วีเปล่า

ไม่
ทรอก
คะ

นำกลั
วีฉันเป็น
ได้ขปีศา
จต่อไป
นี้จะให้
ซ่อม
นำดู
เชียว

เชิญ
ตาม
ลบาย
นะจะ
หนู

คุณแม่...
เทรอ
ครอบครั
วนี้ดี
จังเลย
นะ

แก
ไม่ใช่
ลูกฉัน
อีก
ต่อไป
แล้ว
!

อย่า
กลับ
มา
ให้
เห็น
หน้า
อีก
นะ

นี่
ทำอะไร
อยู่!
เริ่ม
ซ่อม
ต่อไป

ฉัน
คุณ
จะ
บอก
ให้

คะ
คุณ
ครู

น้ำตาล
ที่
ก่อน
?

2
ก่อน

จะ
เอา
เลม
อน
ที่
หรือ
ว่า
มิล
กั
ที่?

มิล
กั

เอา
ล่ะ
ไม่
ต้อง
หยุด
นะ

คุณ
ครู
คะ
แล้ว
ตอน
ดื่ม
ชา
ล่ะ?

ก็
ไม่
หยุด
เหมือน
กัน

มือ
อย่าหยุด
นะ

เอา
มิลก์ที
1 คำ

อ้อ

อร่อย
จัง

ฉัน
ต่อไป
ก็คุกกี้

เหมือนแมงก
ป้อนลูกนก
เลย

เอา
อีก

ไม่ได้!
ฝากไว้
ก่อน!

แหม
คน
ใจร้าย

ถ้าสักวันหนึ่ง
เราได้เล่น
ละครด้วยกัน
ก็ดีสินะ

วิ
วิ
วิ

inair

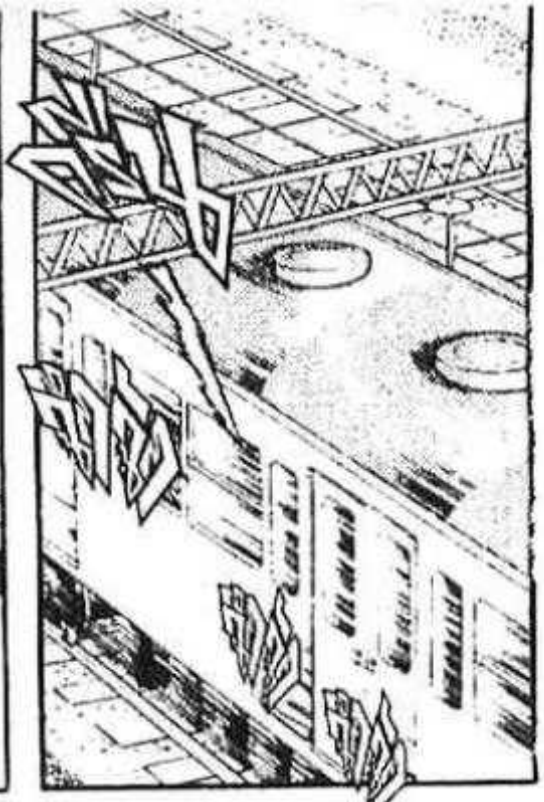

นั่น
สิ

จริงๆด้วย
นี่คู่มือ
เล่นเปียโน
ให้เก่ง

จะให้มาขายสิมไป
ศึกษาดูนะ
อ่านให้ละเอียดละ...

คุณ
ซาบุมิ
โคจิ

ใจดีและ
สุขภาพ

ให้ความ
สนิทสนมกับเขา
เวลาอยู่ด้วย
กัน

รู้สึกอบอุ่น
หัวใจ
เหลือเกิน

คู่มือเล่นเปียโนให้เก่ง

ถ้าเรา 2 คน
ได้เล่นละคร
ด้วยกันจริงๆ

เขาก็
จะได้อยู่ช่อม
ด้วยกัน
เสมอๆ

เบล! เบล!
ทำใจดีๆไว้

จะตาย
ไม่ได้นะ!

ไม่
ทรอก
ฉัน

สบายดี
ใจ...

ไม่รู้สิ
ว่าเป็น
คนป่วย
เลย!

ไม่ได้
ไม่ได้
มาซะ
!!

เธออยู่ในบท
ของเบสที่ใช่
ขึ้นสูงมากเลย
กำลังทรมาณ
นะ

ถ้าต้องพูด
อย่างที่ทำให้
พวกพี่ฯ
สบายใจ

จะแสดง
แบบสมมติ
ไม่ได้สิ
!!

เอาล่ะ
เริ่มใหม่!

ไม่
ทรอก
ฉัน...

สบายดี
ใจ...

จะให้
พูด
ก็จริง
นะ!

ทำทาง
ตอนนั้น
ต้องให้ดู
เหมือนใกล้
จะตายสิ!

น่าดูเลย
ฉากนี้ซ้อม
อยู่ตั้ง 3 ชม.
แล้ว

คุณครู
สีกิตาจะ
พอแค่นี้
เถอะ

คิดาจิมะ
ทำทาง
จะเหนื่อย
มากแล้ว

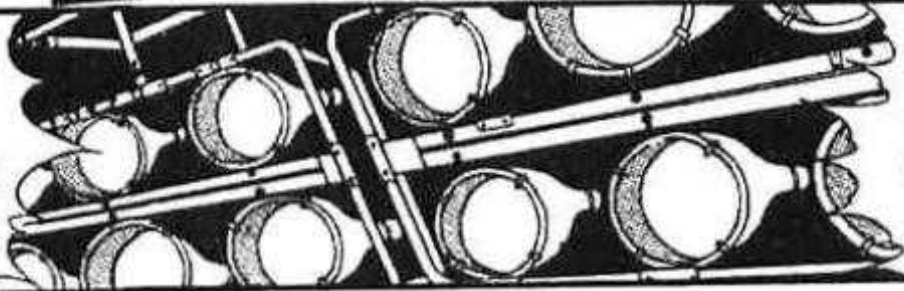

ให้เหนื่อย
แหละดี ต้อง
ให้เหนื่อย
มากกว่านี้อีก

จะได้เข้าถึง
ความรู้สึกของ
คนพะงาบๆ
ใกล้ตายดีขึ้น!

บอกแล้วว่า
อีก 3 วัน
จะแสดงจริง
แล้ว

แล้วนี่
เมื่อไหร่ถึงจะ
แสดงได้ดิเนะ
!!

ตอนนี้
เป็นจุด
โคลแมกซ์
ของเรื่อง

ในสภาพที่
เบสเป็นตาย
เท่ากันนะ
สำคัญมากก็การ
แสดงออกนี่แหละ
ว่าสมจริงแค่ไหน

ถ้าเบส
ที่เล่น
ฉากนี้
ไม่ได้

ก็คือเบส
จอมปลอม
!!

....เบส
จอมปลอม

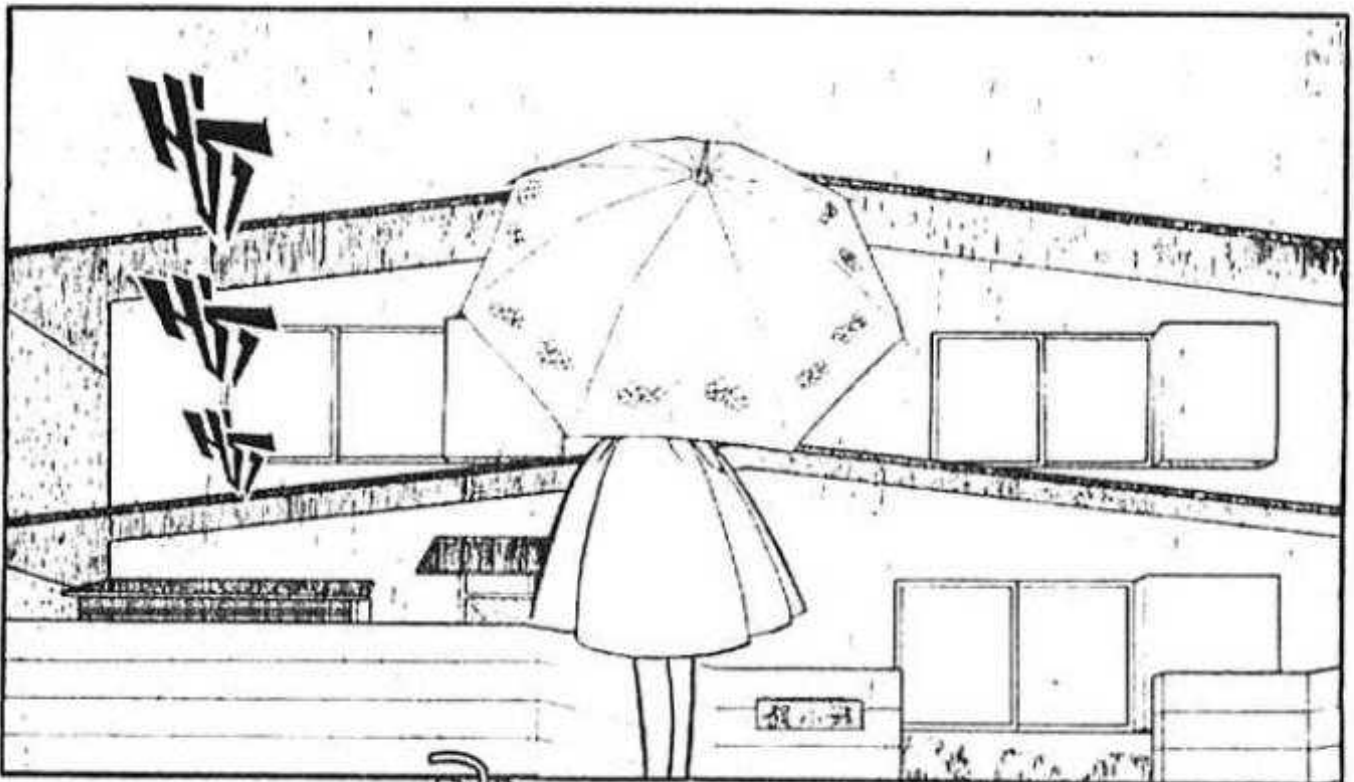

แสดงให้
จริงจังหน่อย
จะได้มัย

เบส
จอม
ปลอม

เบล
จอม
ปลอม
|

หมายความว่า
เธอลับไป
โดยไม่รู้ตัวผม
อยู่เลยสิ...!

ทำไมถึงต้อง
โกหกเธอด้วยว่า
ผมไม่อยู่ละ
คุณแม่!

ก็
เด็กมาจะ
นั่นนะ
ทางบ้านก็จน
!

พ่อก็
ไม่มี
!

ที่สำคัญคือลูก
เคยบอกว่าแก
หนีออกจากบ้าน
ไม่ใช่เธอ

แม่ขอพูดตรงๆ
ว่าไม่อยากให้
ลูกคบกับคน
อย่างฉันทรวง

จริงด้วย
พี่ยูเคามีอะไร
ดีนะ ถ้าจะ
มีแฟนล่ะก็

เอาคนสวยๆ
อย่างพี่ อายุมิ
ดีกว่ามเดา

ไม่สงสารเธอบ้างเลยเธอ
ฝนตกเฉอะแฉะอย่างนี้
เธอคงมาเพื่อจะคุยอะไร
กับผมแน่ๆเลย

แต่แล้ว
พวกคุณแม่
ก็

เสียง
นั่น?
จ๊อง...
จ๊อง

มายะ

มายะ

!

ทางบ้านก็จน
พอก็ไม่มีย

ที่สำคัญ
คือหนีออกจากบ้าน

เค้ามีย
อะไรดี

มีอะไร
ดี...

เรา
เข้าใจ
ดี
ว่าเรา
ไม่มีอะไรดี
สักอย่าง

บ้านก็จน
เรียนก็ไม่เก่ง
หน้าตา
ก็ไม่สวย

เป็น
เด็กผู้หญิง
ไม่เอาไหน
คนนึง...

เรา
รู้
ตัวเอง
ดี...

แต่
ทำไมถึง
น้ำตาไหล
มากมาย
อย่างนี้

คุณ
ซา
กุระ
โคจิ

คนที่
ไม่เคยล้ม
ไม่รู้ความ
เจ็บปวด

ของ
กางร่ม
พรอก

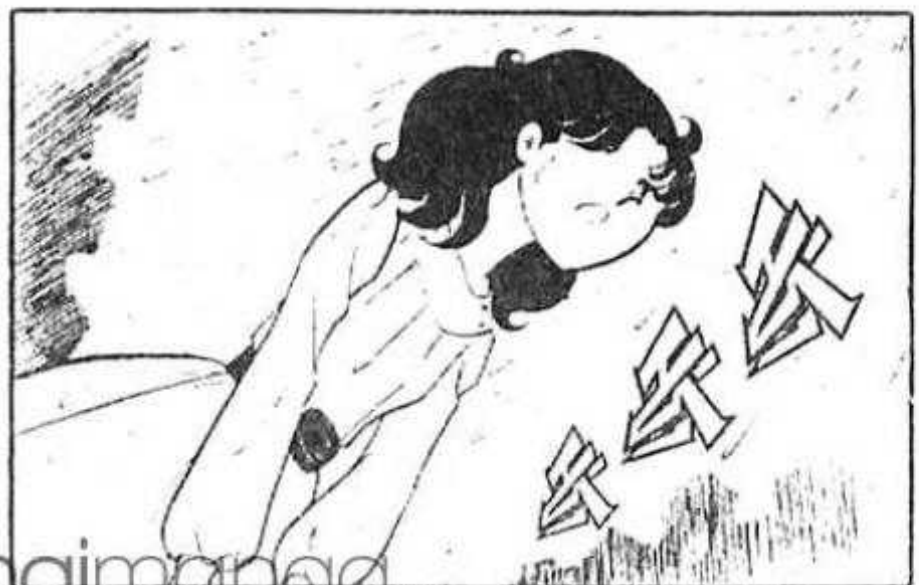
เรื่อง
ธรรมดาंना...
มาชะ

คนที่
ไม่เคย
ล้ม
!

เบล
!
!

จริง
สินะ
!

ค
ค
ค

ฝนจ๋า

ให้
หัว
ตัว

ชัตฉิน
ด้วยสนุ
อันหนาว
เหน็บ
นี่เถอะ

ฝนจ๋า

คุณครูคะ
มาขะ
ยั้งไม่กลับ
มาเลยคะ

ให้หนาว
ไปจนถึง
กระดูกดำ
หัวร้าง
ของฉิน

พวกหนูไป
หากันจน
ทั่วแล้ว...

ก็ไม่มี
วีแวว
เลยคะ

กลับ
โยโกฮาม่า
รึก็ไม่รู้
?

คุณครู
ดูเธอแรง
อย่างจัง

พวกเธอ
ไปนอน
เถอะ

ครูจะ
รอเค้าอยู่
นี่ตลอดคืน

ถ้าหาก
สว่างแล้ว
ก็ยั้งไม่กลับ

เราจะไป
ชอกำลัง
ตำรวจ
ออกค้นหา

ซัด

นี่ตี 3
แล้วนะ

หรือว่า
ประสบ
อุบัติเหตุ

นี่ อย่าพูด
เป็นลางสิ

ซัด

ทุกคน
ไม่ได้หลับ
จนสว่าง

คุณครูคะ!
พวกหนูจะไปตี
ป้อมยามลือคที่ 3
ค่ะ!

ถ้ามีข่าว
อะไรจะโทร
มาบอกทันที
ค่ะ

ไม่กลับ
เลย
ทั้งคืน

คงเกิด
เรื่อง
อะไรแน่
เลย

เอ๊ะ?
?

คณะละคร
สีกาคาเงะ
เปิดการแสดง
ครั้งแรก
ในเรื่อง
"4 ดรุณี"

4 ดรุณี

โรงละครอาร์ต

วันเปิด
การ
แสดง
วันแรก

นี่ดูสิ...นั่น
สีเมกาอะ
อายุมีนี่นา

อ๊ะ!
จริงด้วย

สีเมกาอะ
อุตาโกะ
แม่เค้าก็มา
ด้วย

เฮ้ย
นั่นลูกชายเจ้าของ
คณะละครโตโตะ
ฮายามิ มาสึมิ
ใช่ไหม?

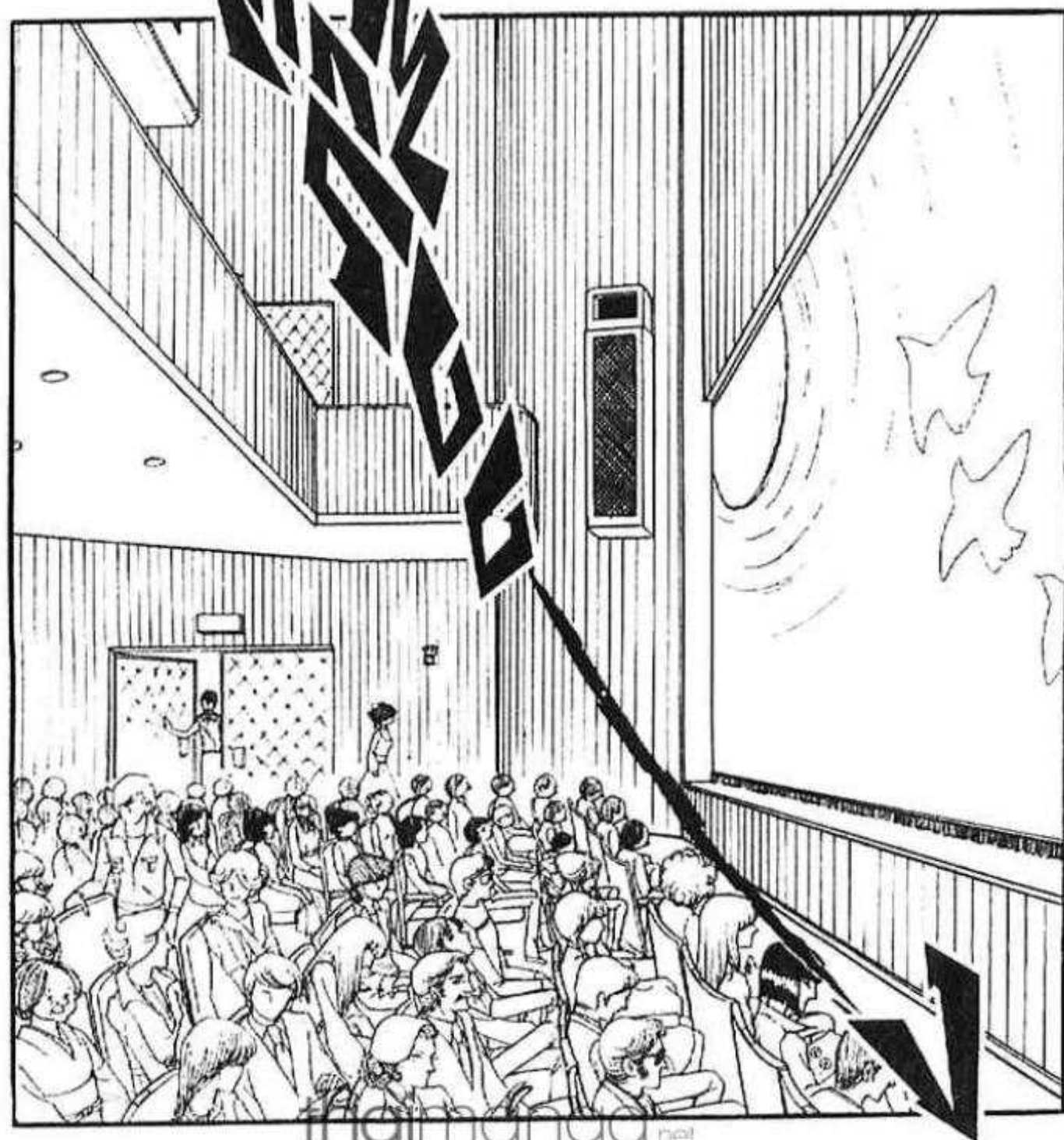
ศิลปินชื่อดัง
โอโนเดระ
ฮาจิเมะ
ก็มาด้วยนะ!

แล้วก็ยังมีคน
ทำทางจะเป็น
ตารากับนักแสดง
มาอีก 5-6 คนนะ

ที่จริงมันไม่ใช่การ
แสดงที่ใหญ่โตอะไร
นี่นาคแค่เป็นการ
โชว์ผลงานเท่านั้น

จะเป็น
ขิงใจกันแน่
นะเนี่ย

และมันก็
เปิดออก
ณ บัดนี้แล้ว

ยินดีต้อนรับ
ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านสู่
การแสดงของคณะละคร
สีกาคาเงะเรื่อง "4 ดรุณี"
ซึ่งเป็นการโชว์ครั้งแรก

ดิฉัน
สีกาคาเงะ
จังสะ
คะ

อ้อ!

ทำไม
นักข่าว
มากมาย
อย่างนี้

ดูตรง
ที่นั่ง
คนดูสิ

ทำไม
ทำไม
เทร่อ...
!

ดาราสีอด้ง
ฮิเมกาเวะ
อุตาโกะกับลูก
อายุมี
ก็มาด้วย

ลูกชาย
เจ้าของคณะ
โตโตะ ฮายามิ
มาสิมิ

กับศิลปิน
ชื่อด้ง
โอโนะเดระ
ฮาจิเมะ

แล้วที่นั่ง
ตรงกลางนั้นก็
เป็นแขกรับเชิญพวก
อาจารย์ นักวิจารณ์
การละครชื่อด้งทั้งนั้น
เลยนะ!

ดาราดูยิ่งใหญ่
ลึกลับเงา จิตสะ
กระตือรือร้นอย่างมาก
ที่จะแสดงบทบาท
อันลือชื่อ

กิลเลส
ตั้งคณะละคร
ขึ้นเพื่อผลิต
นางเอกเรื่อง
เทพธิดาสีแดง

การแสดงเรื่อง
"4 ดรณี" ซึ่งเป็น
ครั้งแรกนี้จะมีหญิงสาว
ผู้เป็นเทพธิดาสีแดง
ในอนาคตหรือไม่

ได้เขียนข่าว
สนุกๆ แน่
คราวนี้...

นั่นสิ
!

วางแผน
ได้สวยงาม
มาสิมิ

เรียกพวก
นักข่าวบันเทิง
จากนิตยสาร
ชื่อดังมา

เชิญผู้วิจารณ์
ละครชื่อดังมา
จะได้กระฉ่อน
โลกใจ...

แบบนี้...
ท่าทางจะฟื้น
ตัวขึ้นใหม่
ได้ไม่ยากนะ

หมายความว่า
จะให้ผม
กำจัดการ
ลอกไซม์
ครับ

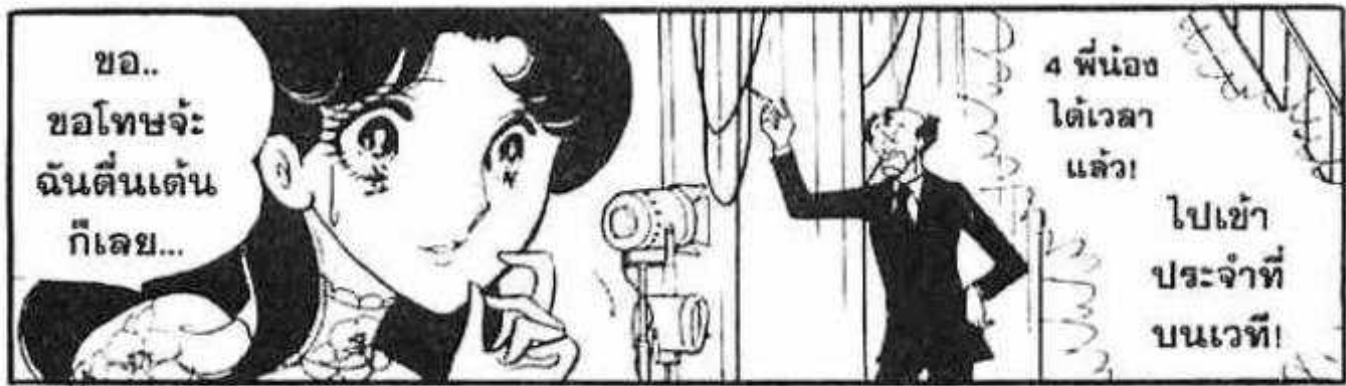
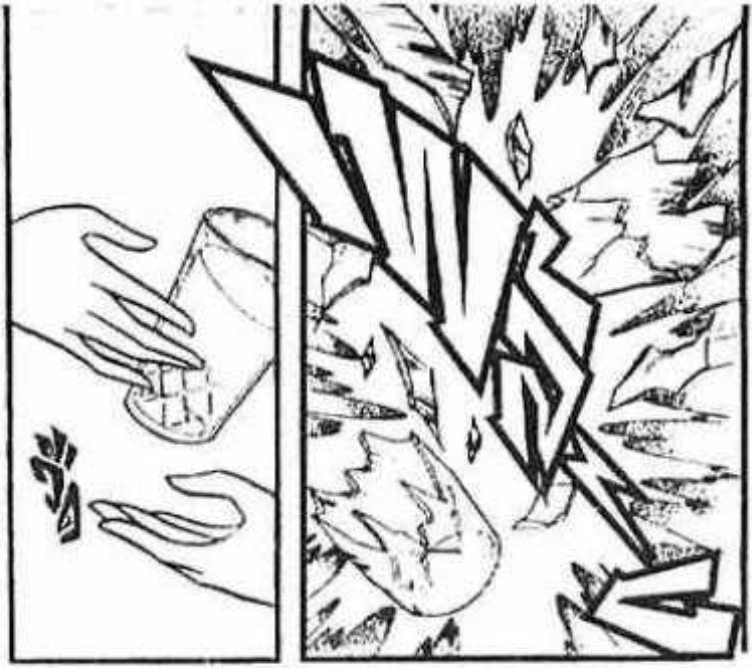
ผมจะดึง
รากถอนโคน
ให้เร็วที่สุด
ครับ

จะทำ
ขนาดที่ไม่ให้
"คณะละคร
ลึกลับเงา"
อยู่ในโลกนี้ได้เลย

ชะชะชะ
ถ้าปิตาจเลือดเย็นนี้ จะรักใคร่นะแปลกด้วยเธออะ

คุณครูสีกิตาจะ...
เราไฝ่ฝันที่จะแสดง
"เทพธิดาสีแดง"
มาตลอด

ตอนที่เรา
ไปเป็น
ลูกศิษย์ลับๆ
ของเค้า

เราก็คิดมา
ตลอดว่า
สักวันหนึ่ง
คงได้แสดง
บทนั้นแน่ๆ

จนเดี๋ยวนี้
ก็ไม่อนุญาต
ให้ใครแสดง
เรื่องนี้เลย

คุณครูสีกิตาจะ
คิดจะให้ใครแสดง
"เทพธิดาสีแดง"
นี้กันแน่นะ?

ใคร
ในจำนวนนี้
?

เธอเป็น
ใครนะ
?

ผมชากุระ โคจิ
เพื่อนของมายะ
จากคณะละคร
ออนดึ้นครับ

อ้อ
คุณเอง
เหรออ

ได้ฟังเรื่อง
ของคุณ
จากมายะ
บ่อยๆ

เมื่อ 3 วันก่อน
เธอไปหาผม
ทั้งที่ฝนตก
ครับ

แต่บังเอิญ
มีสาเหตุ
บางอย่างเลย
ไม่ได้เจอกัน

หลังจาก
นั้นเธอ
นั่งตากฝน
ทั้งคืน

คุณพ่อ
เธอ...
เราไม่มี
คุณพ่อ
หรอก

ท่านไป
สนามรบอัน
แสนไกลไม่มี
วันกลับมาอีก
แล้ว

จริง
สินะ

แล้ววันนี้
ผมก็คิดว่าจะมา
ขอโทษเธอ
ที่ห้องแต่งตัว

พอเอา
ดอกไม้กับขนม
ให้เธอแล้วก็
จะกลับไปนั่งดู
ครับ

นี่ใจ
นิยายของเธอเขียน
เสริญจริงจัง
ล่ะ?

อีกนิดเดียว
เท่านั้นคราวนี้
ฉันมีความ
มั่นใจมาก

จะต้องได้รับ
เลือกใน
คอลัมน์ประกวด
นิยายของ
นสพ.เตลีแน่เลย

นี่พี่น้อง
ฉันใช้ชื่อ
เรื่องว่า
"ป่าที่ถูกสาบ"
ละ

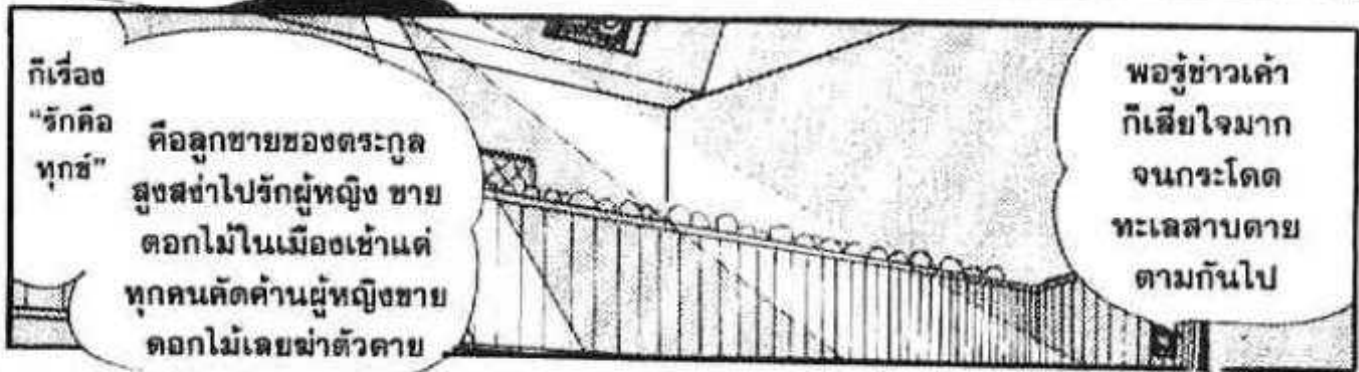
คือลูกสาวของ
ท่านเลาน์ทไมโต้
รับอนุญาตให้
แต่งงาน เลยฆ่า
ตัวตาย

จากนั้นก็เป็นที่
วิญญานมา
แก้แค้นคนที่
ไม่ยอมเข้าใจ
คนรักของเธอ

สุดท้าย
ทุกคนก็ตายหมด
คนรักของเธอก็
ต้องฆ่าตัวตาย

วิเศษ
มั๊ยละ
?

ใจ
แล้วเรื่องก่อน
หน้าของเธอ
เป็นยังไงนะ?

ก็เรื่อง
"รักคือ
ทุกข์"

คือลูกชายของตระกูล
สูงส่งไปรักผู้หญิง ชาย
ตอกไม้ในเมืองเช้าแต่
ทุกคนคัดค้านผู้หญิงชาย
ตอกไม้เลยฆ่าตัวตาย

พอรู้ข่าวเค้า
ก็เสียใจมาก
จนกระโดด
ทะเลสาบตาย
ตามกันไป

แล้วพ่อกับแม่
ของชายหนุ่ม
คนนี้รู้เรื่องก็เลย
ตรอมใจตาย...

พอแล้ว
นิยายของเธอเนะ
ตอนจบทุกคน
ต้องตายหมด
ทุกเรื่อง

จ๊ะ!
จ๊ะ!
จ๊ะ!
จ๊ะ!
จ๊ะ!

วิเศษจังเลยใจ
อย่างกะ
เซคสเปียร์
นั่นะ

ใจ ต้อง
ได้เป็น
นักประพันธ์
ชื่อดังแน่เลย

ขอบใจจะเบล
มีเธอคนเดียว
เท่านั้นที่เข้าใจถึง
ความสามารถของ
ฉัน

คนที่แสดง
เป็นใจ
นำของไทย
จอนะ

ผู้ชาย
แต่เป็น
หญิงล่ำมั่ง
?

OK

นี่ฉันว่าพวกเรา
ต่างคนต่างให้
ของขวัญวัน
คริสต์มาสคุณแม่
กันดีมั๊ย?

โดยที่
ไม่ซื้อของ
ของตัวเอง
เลย...นะ

ฉันจะ
ซื้อตุ๊กมือให้
คุณแม่!

ฉันจะซื้อ
รองเท้า
ใส่ในห้อง

จ๊ม
จิต

อ้อ
!

มาอะ
พูดสิ!

ตายละ
บนเวที...
!

ส่วน...
ส่วนฉันจะให้
ผ้าเช็ดหน้าปัก
ตัวอักษรย่อ

เด็กคนนั้น
ลืมนบท
จี๊ใจนะ?

คง
ตื่นเต้น
มากนะ

แยจ๊
นะครึบ

นอกจาก
คนที่แสดง
เป็น
ใจแล้ว

เหมือน
ละคร
โรงเขียน

อ้าว คุณ
ซากระ โคจิ
คุณก็มา
ด้วยเหรอ

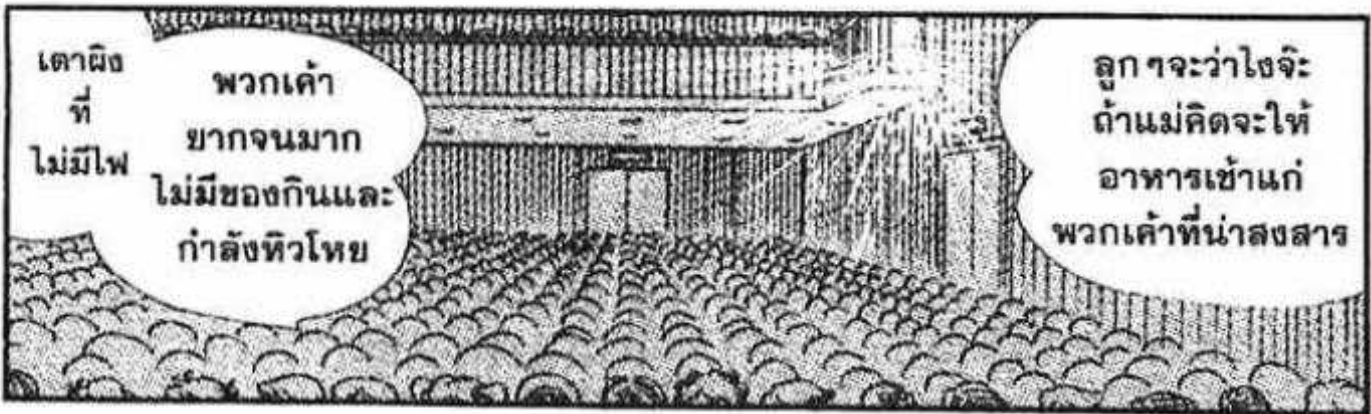
ทำไม
ทำหน้า
อย่างฉึน
ล่ะ

เมอริ
คริสต์มาส
อรุณสวัสดิ์ค่ะ
คุณแม่!

ลูก ๆ จะ เวลานี้มี
เด็กคนนึงมาบ้านเรา
จากที่แกเล่าบ้านแก
น่าสงสารมากจริงๆ

เตาผิง
ที่
ไม่มีไฟ

พวกเค้า
ยากจนมาก
ไม่มีของกินและ
กำลังทิวโหย

ลูก ๆ จะว่าไงจะ
ถ้าแม่คิดจะให้
อาหารเข้าแก
พวกเค้าที่น่าสงสาร

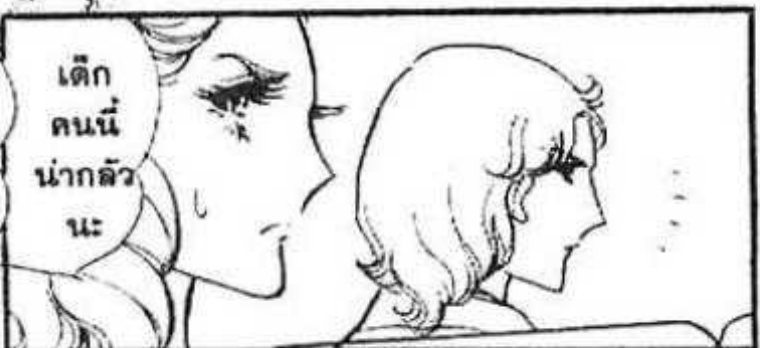

ดีแล้วค่ะ
เราจะต้อง
ช่วยกัน

หนูจะ
เอาพายไป
ให้ค่ะ หนูจะเอา
แอมป์เปิด
เด็กกับ
โกโก้

ฉันหนูจะเอา
นมไปให้
นะคะ

เด็ก
คนนี้
น่ากลัว
นะ

เธอ
ทำไม
เทร่อ...

เธอเป็น
คนป่วย
ค่ะ

มีไข้สูงถึง 40° c
แต่ก็ยังยืนอยู่บน
เวทีอย่างหน้าตา
สดใส

ไข้สูง
40° c
|

เป็นไป
ได้เทร่อ
รอยยิ้มของ
เธอแสนจะ
น่ารักแท้ๆ

ฉันละซงจริง ๆ
เพราะว่าเธอ
แสดงบทตอน
เบสป่วยหนัก
ไม่ได้

ก็เลยนั่ง
ตากฝน
ตลอดคืน
ค่ะ

จริงอยู่ว่า
เธอแกล้ง
ทำเป็น
สบายดี

แต่คงยืนอยู่
ได้จริงๆ
ไม่นานหรอก...!

แต่ทำไม
ไม่ให้ความ
รู้สึกว่าจะ
ป่วยเลยนี่

เด็ก
คนนี่...

ยัง
ใจ
กัน
แน่นะ

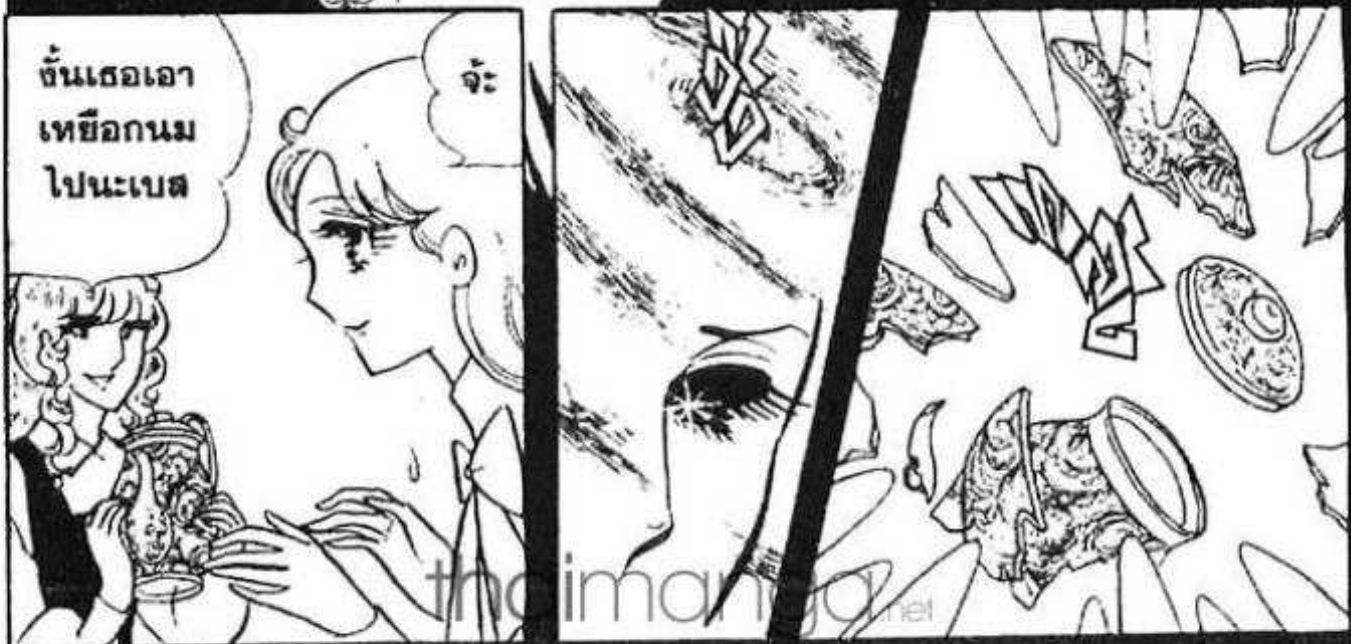
ทำไม
ถึงทำได้
ขนาดนั้น

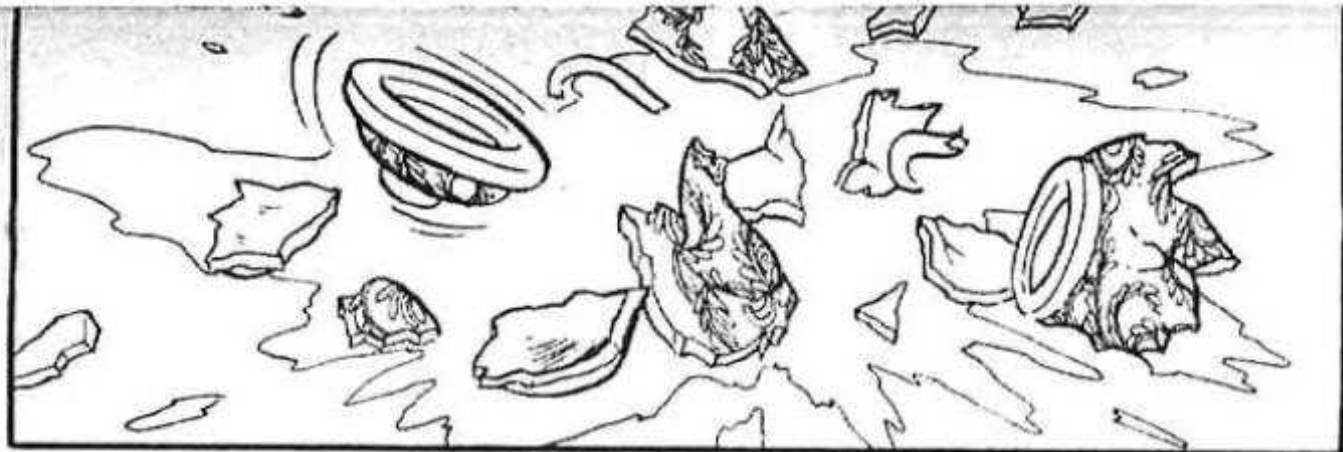
หมายความว่า
ภายใต้หน้ากาก
ที่ยิ้มแย้มนั้นซ่อน
เอาความทรมานไว้
เธอ

มัน
ยัง
ใจ
กัน
แน่น
||

ฉันเธอเอา
เหยือกนม
ไปนะเบต

จะ

thaimanga

โปรดติดตามต่อฉบับหน้า

SIAM INTER COMICS

เจ้าหญิง

เล่ม 3 ตอนที่ 3 ท่ามกลางความ
เรื่อรและภาพ : ตรีชัชวาล มิตร

จันทนู...
จะเอานม
ไปให้นะคะ

เด็ก
คนนี้
นี่น่ากลัว
นะ...

เธอ
ทำไม
เพร่อ...

เธอเป็น
คนป่วย
ค่ะ...

มีไข้สูงถึง 40 องศา
แต่ก็ยังมีขึ้นอยู่
บนเวทีอย่าง
หน้าตาสดชื่น

ไข้สูง
40
องศา
|

เป็นไปได้
เพร่อ...
รอยยิ้มของ
เธอแสนจะ
น่ารักแท้ๆ

ฉันละงงจริงๆ
เพราะว่าเธอ
แสดงบท
ตอนเบส
ป่วยหนัก
ไม่ได้

ก็เลย
นั่งตากฝน
ตลอด
คืนล่ะ

จริงอยู่ว่า
เธอแกล้ง
ทำเป็น
สบายดี

แต่คงยืน
อยู่ได้จริงๆ
ไม่นาน
หรอก

ตายล่ะ
เหยือกนม
...!

ทำไม
ดี
!?

ตัวละคร
สำคัญ
ในเรื่อง

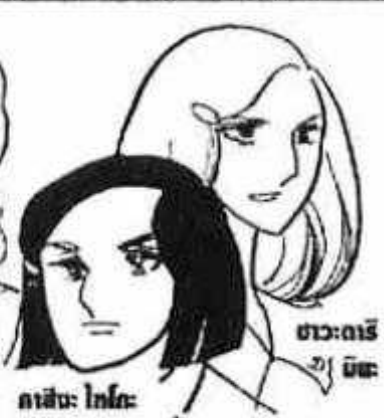
ลัดดาจี๊: มนะ

สิททิคาเบ: จีจูละ

มินาสิตี สาธาดะ

จ๊อจ๊อ
15

คาสึเบ: ไทโกะ

ฮาวะ: ตรี
มิชะ

นักเรียนการแสดง
คณะสิททิคาเบ
ที่อาจารย์สิททิคาเบเห็นแวว
และให้รับบทเป็นเบต
ในเรื่อง "สิทสุณี"

เจ้าของคณะละคร
สิททิคาเบ และเป็น
ผู้ครอบครองสิทธิ์
นางฟ้าสีแดง
บทประพันธ์มาซา

จับคู่เดียวกับมาชะ
เพื่อสิทธิ์แสดง
เป็นเบตใน
"สิทสุณี"
แต่สุดท้ายก็
ยอมมอบบทของเบต

นักเรียน
การแสดง
คณะ
สิททิคาเบ
ที่เป็นสาวแท้
ที่รับบทโจ

นักเรียน
การแสดงคณะ
สิททิคาเบ ที่
อาจารย์สิททิคาเบ
เห็นแววและ
ชวนมาโตเกียว

นักเรียนการแสดง
คณะสิททิคาเบ
แสดงบท
ฮุกสาวคนโต
เม็ก

ขอโทษ
คะ
คุณแม่

ทำไมหนุถึง
ข่มขำ
อย่างนี้
ก็ไม่รู้

ขอ
โทษอีกน
ใหม่ นะคะ

แม่จริง
ลูกคนนี้

ฮันนา
ขอโทษ
ใหม่ ซิ

คะ...คุณ
ผู้หญิง

เอาล่ะ
เราไป
กันเถอะ

คนที่
โซคร้าย
เหล่านั้น
กำลังรอ
อาหารเข้า
อยู่...

แกโซ
เหตุการณ์
เฉพาะหน้า
ได้จริงๆ
นะ

ฉันคิด
อยู่เชื่อว่า
แม่แล้ว

บ้างจริง!
แค่เด็กคนนั้น
แก๊ซ
สถานการณ์
ได้...

เราถึงกับต้อง
ถอนหายใจ
อย่างโล่งอก
ด้วยเธอ
.....!

ไซชั่นสูงตั้ง
40 องศานี้จะ
แสดงได้อีก
แค่วันนี้

คุณ
คือคุณครู
สอนพิเศษ
ของข้างบ้าน

มาฆะ
ทานยา
สิ...

นี่...
ใครตามหมอ
มาที...

ตอนนี้
เป็นฉากที่สาวไซ
ฮันนา คุยกับ
ครูสอนพิเศษ
ข้างบ้าน มาฆะ
จะได้พักน้อย

นี่...ใคร
แสดงแทน
น้อย

ไม่
ได้

ลุกขึ้น
เดี๋ยว
นี่
มาฆะ

เธอต้อง
แสดง
บทของ
เบล

ฉัน
ไม่อนุญาต
ให้ใคร
แสดงแทน
ฉัน...

คุณ
ครู !

เร็ว!
ลุกขึ้นซี
มาซะ!

คุณครูคะ
ไม่ได้
หรอกค่ะ

อย่าบังคับ
กันซีคะ
มาซะแสดง
ไม่ไหวแล้ว

ทารุณ...
ยีนก็จะ
ยืนไม่ไหว
อยู่แล้ว
แท้ๆ!!

เฮ้...
แล้วจะ
ทำยังไง
มาซะ
จะทิ้งบอหนี่
ไปรีใจ
หรือว่า...

ไม่ค่ะ
!

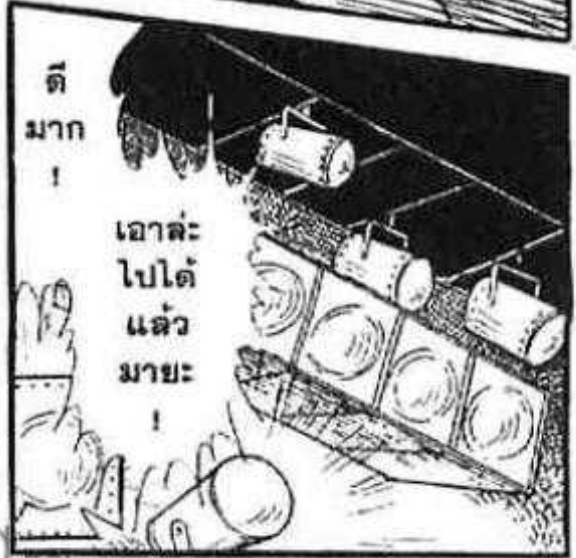

ไม่มีทาง
พอก!
ถ้าล้มลง
กลางเวที
จะว่ายังไง!

ถ้าเธอ
ล้มลงล่ะ
จะทำ
ยังไง

จะ
พยายาม
ลุกขึ้น
ยืน
ค่ะ

ดี
มาก
!
เขาจะ
ไปได้
แล้ว
มาซะ
!

ถึงบท

เธอ
แล้ว!

สวัสดี

เห็นมั๊ย?
ตอนที่ มาหะ
ได้ยื่นคำสั่ง
ให้ออกแสดง

แววตาเธอ
ดูสงบและ
แน่วแน่ขึ้นมา
ทันทีเลย

การทรงตัว
ก็ดู
มั่นคง

เป็นคน
ที่แปลก
จริงๆ

ดีแล้วนะที่เรา
ให้อาหารเข้า
เป็นของขวัญ
แก่พวกเขา เป็นเช้า
วันคริสต์มาส
ครั้งแรกที่ฉัน
มีความสุข
อย่างดี

เด็กพวกนั้น
คิดว่าเราเป็น
ซานตาคลอส
ด้วยสิ...

เป็นเด็ก
ที่แปลก
จริงๆ

ช่างเล็ก ๆ
ของเธอนั้น
อยากรู้จริงๆว่า
มันเก็บเอา
ความเข่าร้อน
ไว้แค่ไหนนะ

เม็ก
ไม่รู้สิข้างเธอ
คุณครูบุรุษ
ที่สอนพิเศษ
ข้างบ้านนะ

จ้องเอา
จ้องเอา
แต่เธอ
คนเดียว

อ้อ..
คุณครู
รอลี รอลีนส์
ที่อยู่ข้างบ้าน

ยินดี
ที่ได้รู้จัก
บ๊องเอิญจังนะคะ
ที่มาเจอกัน
ที่นี่

ยินดี
ที่ได้รู้จัก
อะไรกัน
ใจ

ผมแอบดูคุณ
และครอบครัว
ทางหน้าต่าง
เลมอ...

เด็กสาวที่
จับบโจนะ
สะตุดตา
มากนะ
ครับ

แม่...
ก็เป็นบท
ที่เด่นนี่ละ

เมื่อก
พี่ใหญ่
ก็
ไม่เลว
เลย

ส่วนเอมี
น้องนุชสุดท้อ
ก็แสดงได้
ขำเจี๊ยงและ
น่ารัก

เด็ก
คนที่
ชื่อ
มายะ
นะ

ไม่เห็น
เก่ง
อย่างที่
ว่า
กันเลย
สักนิด

เธอคิดว่า
ไม่จริง
จ๊ะ?

อายุ
มี

เธอดู
คิดกัน
อย่างอื่น
จริงๆ
เหรอ

เบนนะ
เป็น
หญิงสาว
ที่สงบ
และ
เฉลียว

ไม่สะตุดตา
อย่างอื่น

อ๊ะ!

ต่อไป
นี่ละ
น่ากลัว
แล้ว...

ไม่รู้สิ
อย่างฉัน
กันบ้าง
เหอ...

บอกว่า...
ไม่เป็นไรหรอกน่า
ตอนกลางวัน
ที่นี่ไม่มีใครมา
หรอก...

ขอให้...
อย่าเล่นเปียโน
ให้คุณตาที่นี่
เป็นโรคประสาท
เข้ากันแล้วกัน

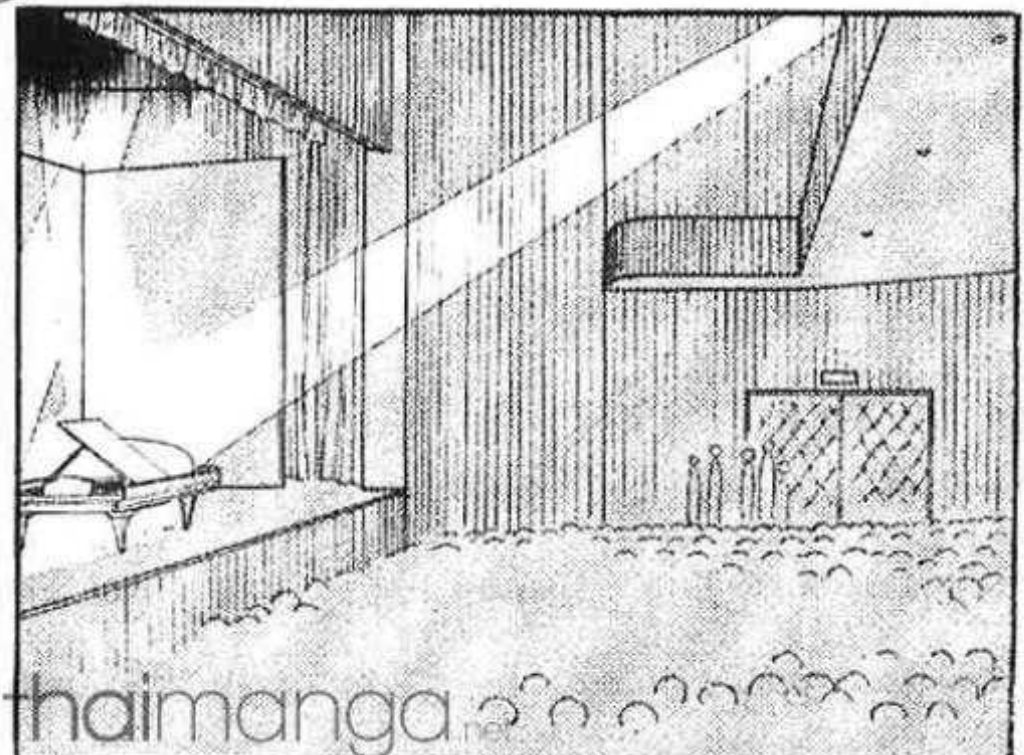
ใครจะเล่น
แกก็อนุญาต
ทั้งนั้น

สวยมาก
เลย...ดูสิ
เบส

โอโน

แกรนต์
เปียโน
|
ที่พิเศษ
อะไร
อย่างนี้

เรามาที่นี่
ทุกวัน
ได้อาหิตย
นึ่งแล้ว

แม่
นี่ก็โน้ต
เพลงใหม่
อีก ใครให้
เราไว้
นำ

นา!
คุณ
คุณ
ตา!

คุณตา
รอลีนส์
นั่นให้
โน้ตเพลง
ฉัน!

ใช่แล้ว
J รอลีนส์
ก็คือ

ไม่น่าเชื่อเลย
คุณตาที่แข็งแกร่ง
และเกลียดดนตรี
คนนั้น...

เจมส์
รอลีนส์
ใช่ล่ะ!

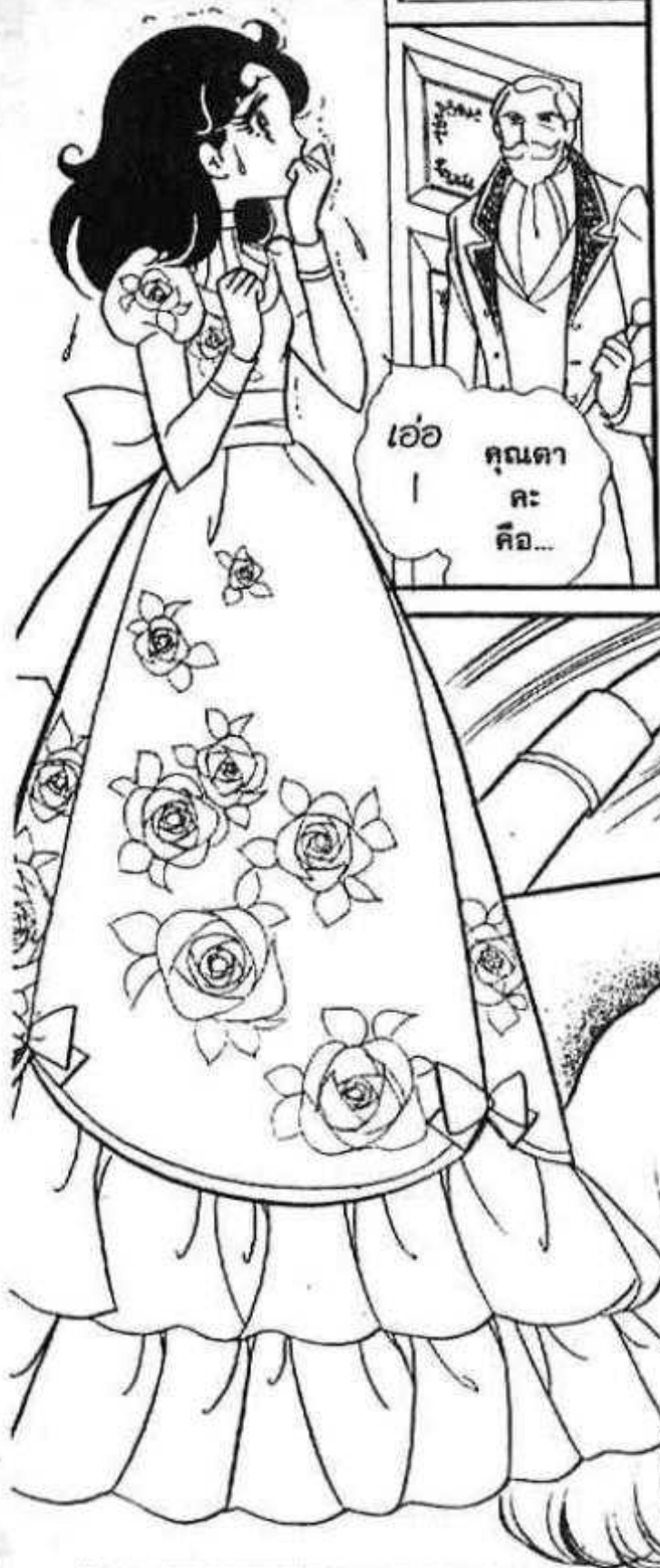

นี่...คุณแม่คะ...
ทำผ้าคลุมไหล่
ให้คุณตา
ที่ใจดีบ้าง
ได้มั๊ยคะ?

หนู
อยากจะ
ตอบแทน
เค้าค่ะ

โอ...
ให้เปียโน
นี้กับฉัน

เอ่อ
คุณตา
คะ
คือ...

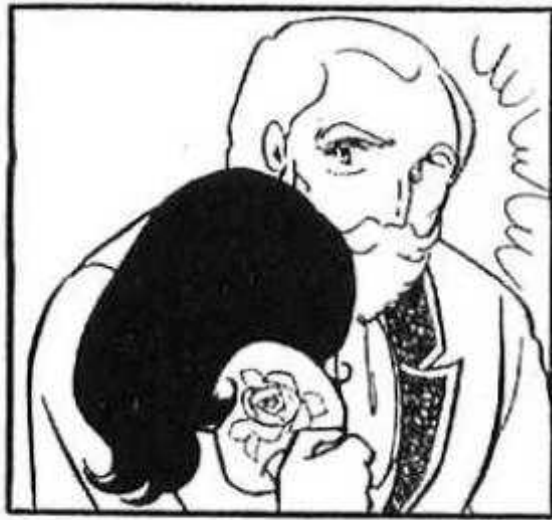
ชอบใจ
มากนะหนู
สำหรับผ้าคลุมไหล่
ฉันใส่ได้พอดีเลย

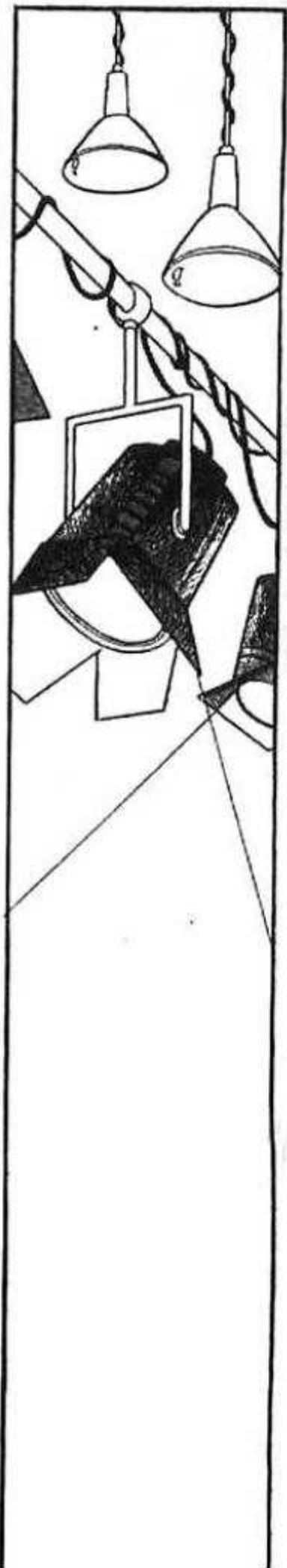
ฉันเองก็มี
หลานสาวคนหนึ่ง
ถ้าเค้ายังมี
ชีวิตอยู่ก็พอ
กับหนูแหละ

แอม...
ไม่น่าเชื่อเลยว่า
เบต จะสนิทกับ
คุณตารอเลนส์
จอมสันโดษนั้นได้ดี
อย่างนี้...

ขอโทษค่ะ
แสงไฟมัน
พร่าตา
มาก
หนูเลย
ตาลาย
หมด
เลย

เพราะ
ตัว
ร้อน
เทร่อ

ฉัน
ฉันจะทำ
ให้มัน
เย็นลง

ว้าย!
คุณครู
!!

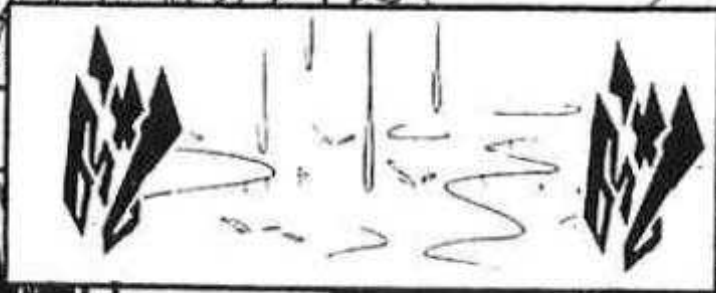

เฮ้
ไปได้
! ถึงบท
เธอแล้ว
มายะ
!!

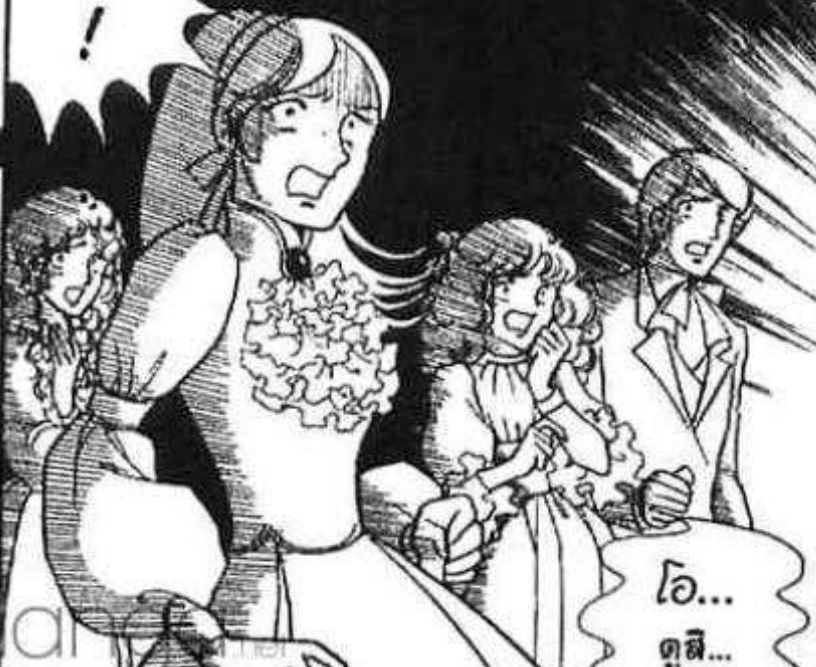

เจ้าหญิง

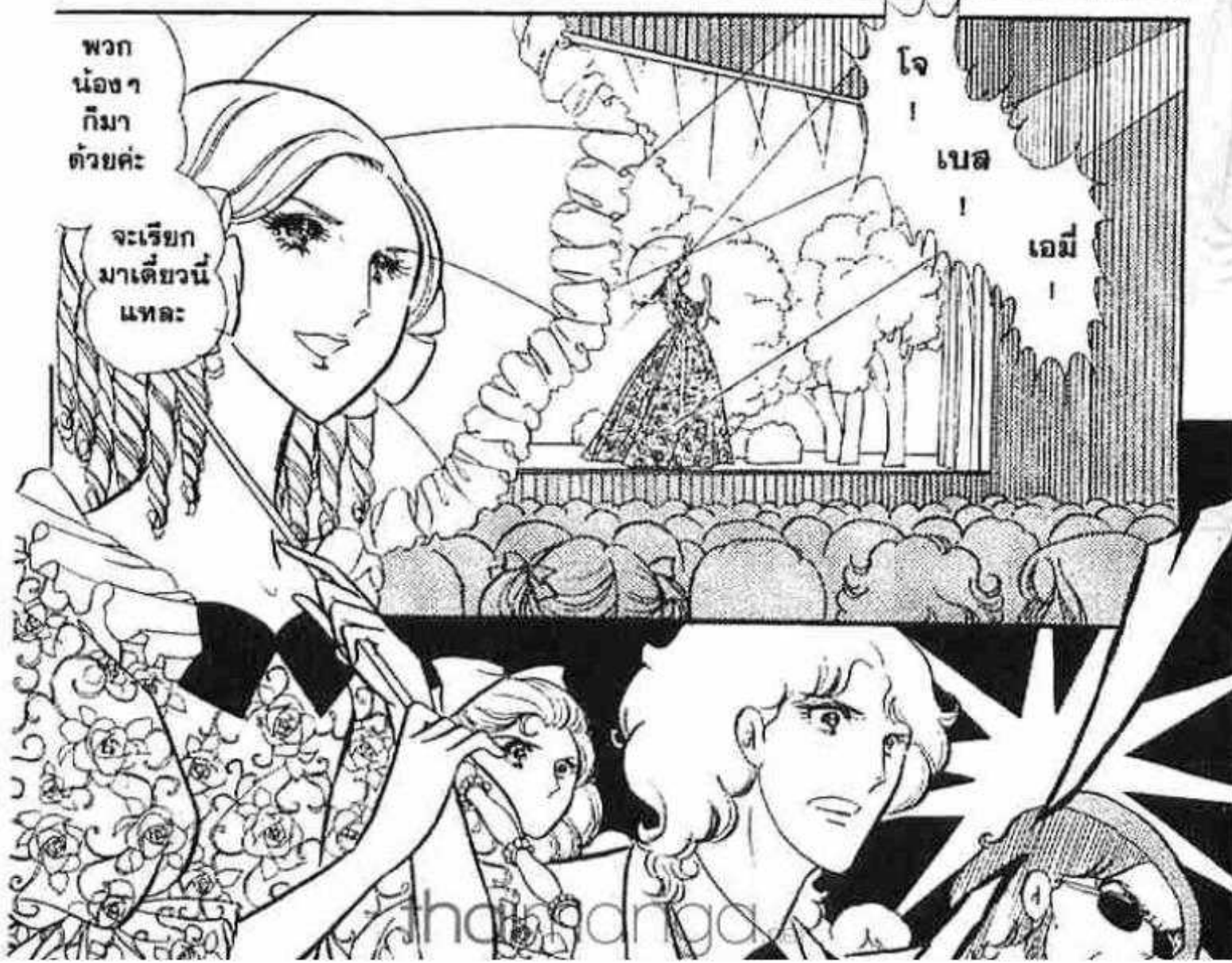
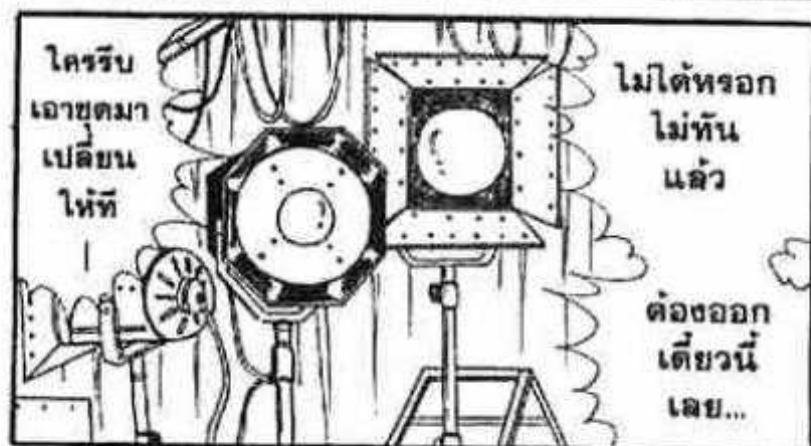

อ้อ
!

ขอโทษค่ะพี่เม็ก
หนูไปเล่นน้ำ
ที่ทะเลสาบ
เลยเปียกโชก
ไปทั้งตัว...

ก็เราไม่ได้
มาปิกนิกอย่างซี
กันนานนนานแล้วนี่คะ
ทำเสื้อผ้าเปียก
อย่างนี้...

คุณแม่
จตุรีเปล่า
ก็ไม่รู้สิ

เม็ก
คุณแนะนำ
น้อง ๆ
หน่อย
สิครับ

แน่นอน
ค่ะ...

มายะ
แสดงได้อย่าง
แนบเนียน
เขียนะ
เวลาอยู่บน
เวที

เธอคูสี
คนดูไม่อะใจ
เลยสักนิด

แล้วท่าทางเธอ
ก็ยิ่งกะคนละ
คนที่เกาะฝา
อย่างหมดแรง
เมื่อกี้ด้วย

ฉันตกใจ
จริงๆเลย
เด็กคนนี้
ยังใจกันนะ

แปลก
มาก
เลย
!

มีอะไร
เทร่อ
อายุมิ

ดูเธอ
สวยขึ้น
ทุกที ๆ

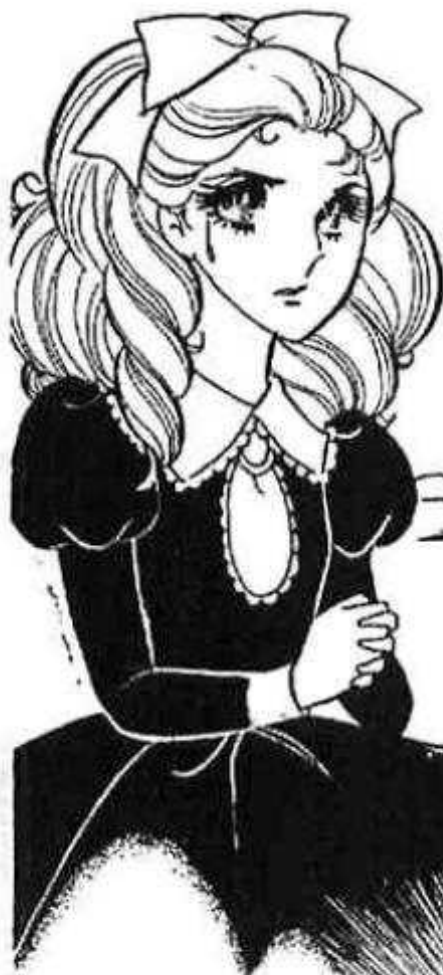

อย่าพูดเล่นนำ
คนสวยอย่าง
อายุมิ นะเทร่อ
ชมเด็กคนนั้น
ว่าสวย...

ไม่...
เธอสวย
จริงๆ

ไม่...ไม่เคยรู้สึกเลย...
เธอเหมือนกับดอกหญ้า
ริมทางที่มีอยู่ดาษดื่น
ไม่สะดุดตาสักนิด
ความเก๋กาจก็ไม่มี
เลยแท้ ๆ...
เพราะอะไรก็ 모르...?
พอเธอขึ้นอยู่
บนเวทีแล้ว...

กลับ
สว่าง
เจิดจ้า

รอยยิ้มที่เป็น
ธรรมชาติ
การช่วยเหลือที่
แนบเนียนและ
ใบหน้าอัน
เศร้าสร้อยที่
เหมือนจริง
ทุกอย่าง

มองดู
เธอสวยขึ้น ๆ
จนไม่เขกจอ
สายตา

เพราะอะไร...?
เด็กธรรมดา ๆ
คนหนึ่ง
แท้ ๆ...

มายะ

มีข่าวลือว่า
คุณครูบรูค
ช่างบ้าน
ชอบพี่เม็ก
นั่นะ...

แล้วทำไม
เม็ก ก็ดู
กระสับกระส่าย
เก็บตัวยิ่งใจไม่รู้
วามั้ย?

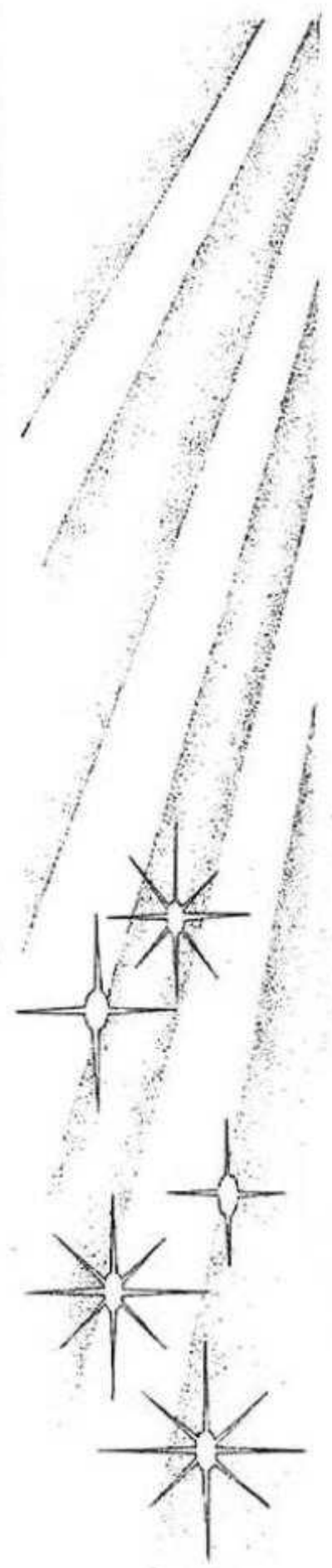
ใจ...ฉันเอง
ก็ไม่เข้าใจดีหรอกนะ
แต่การประพันธ์นั้น
ขอให้ถือหลักความจริง
เป็นดีที่สุดจริงมั๊ย
?

ขอให้เขียน
อย่างจริงใจและ
ไม่ฝืนความรู้สึก
ฉันคิดว่าจะพิเศษ
ที่สุดนะ...

จริงใจ
และ
ไม่ฝืน
ความ
รู้สึก...
ถือ
หลัก
ความ
จริง

จะลอง
เขียนดูถึง
เรื่องราว
ของพวกเขา
พี่น้อง... คุณพ่อ
คุณแม่
ให้เป็น...
บท
ประพันธ์
ชื่อดัง
ให้ได้...

ท...
คุณพ่อ
ล้มป่วย

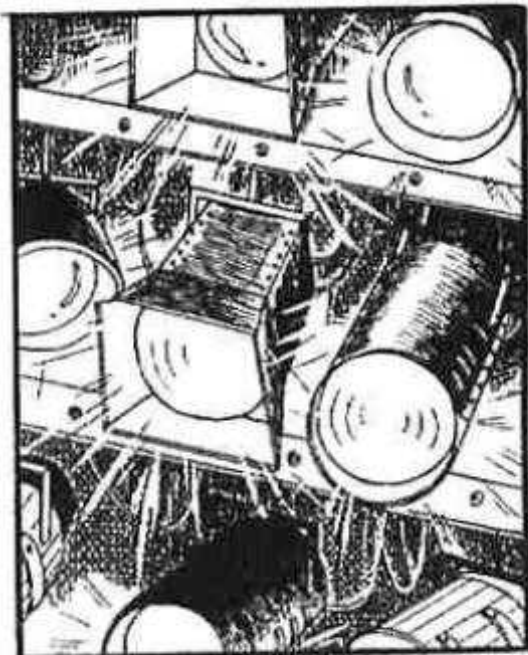
เห็นบอกว่า
ป่วยหนักที่
โรงพยาบาล
ในวอชิงตันนะ

ตายจริง..
ใจ
ผมของลูก
ทำไม...
!?

คุณแม่คะ
ไปวอชิงตัน
เดะคะ
ไปเยี่ยม
คุณพ่อ

ใจ
!

ชายผม
ไปแล้ว
โซมัย

เบส...
หน้าแดงเขียว
เป็นอะไรไป

นี่
ใจ

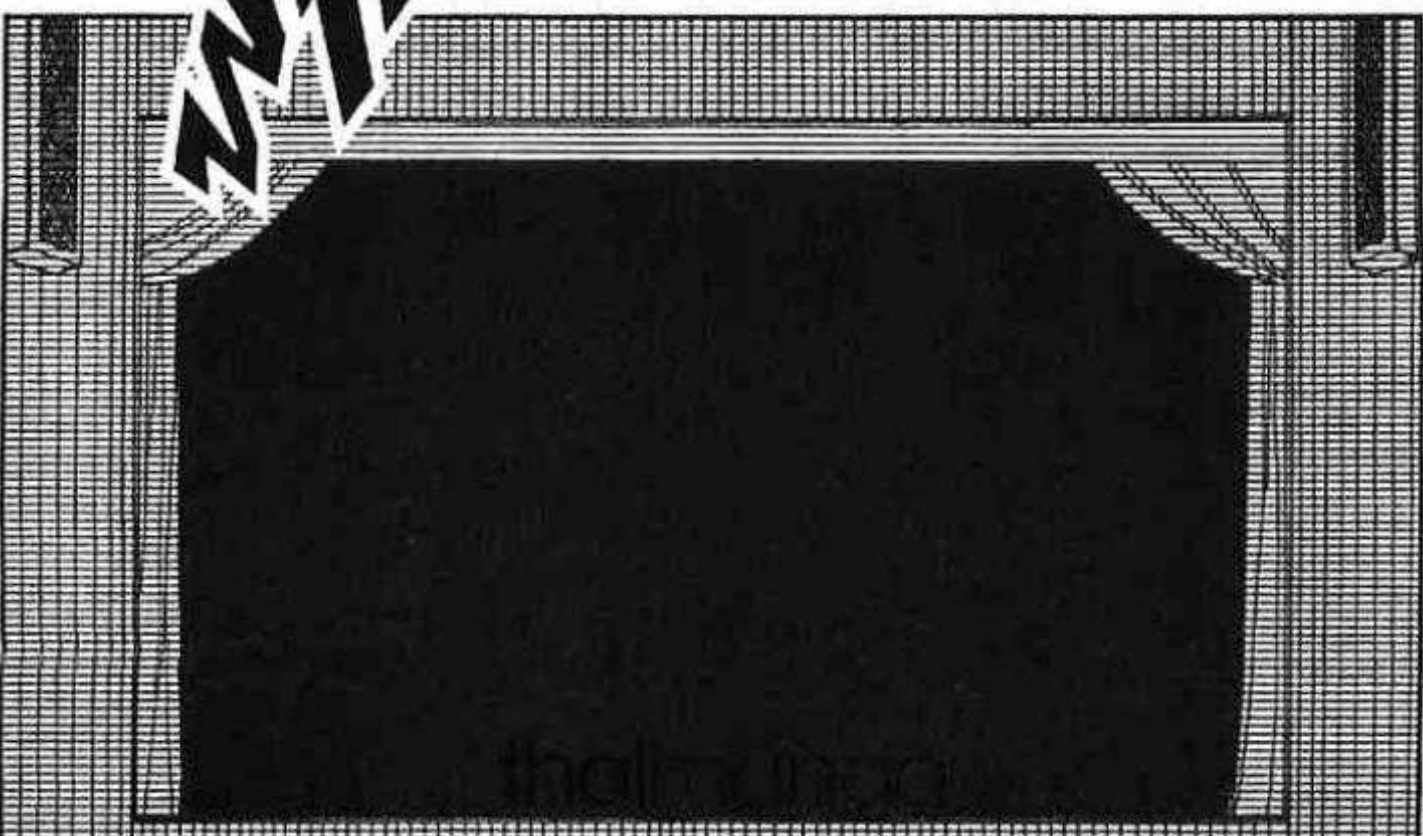
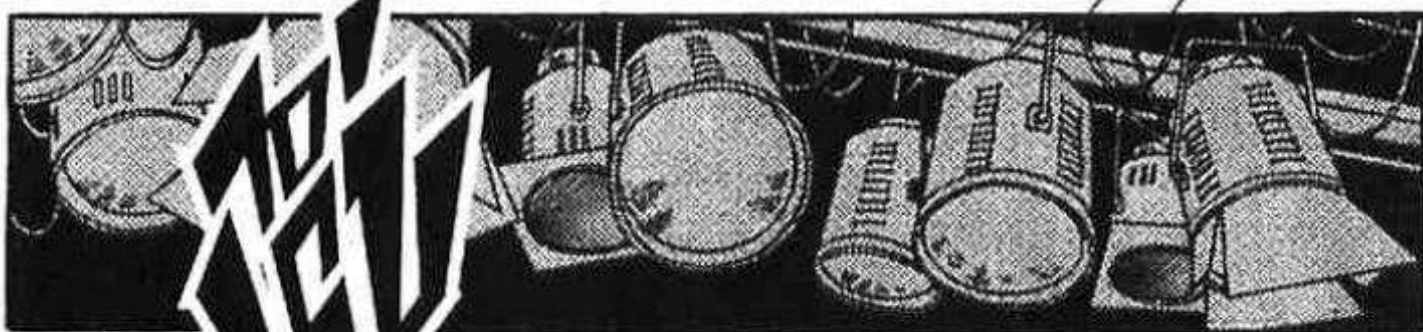
ทารก
ที่บ้าน
ฟินเมลนะ
ตายแล้ว

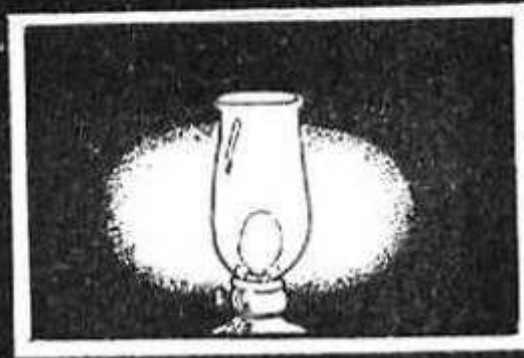
คุณหมอ
บอกว่า
เป็นโซอิต้า
อินเดีย

ฉันไป
ดูแล
ทารก
ให้เด้า

รู้สึก
จะติด

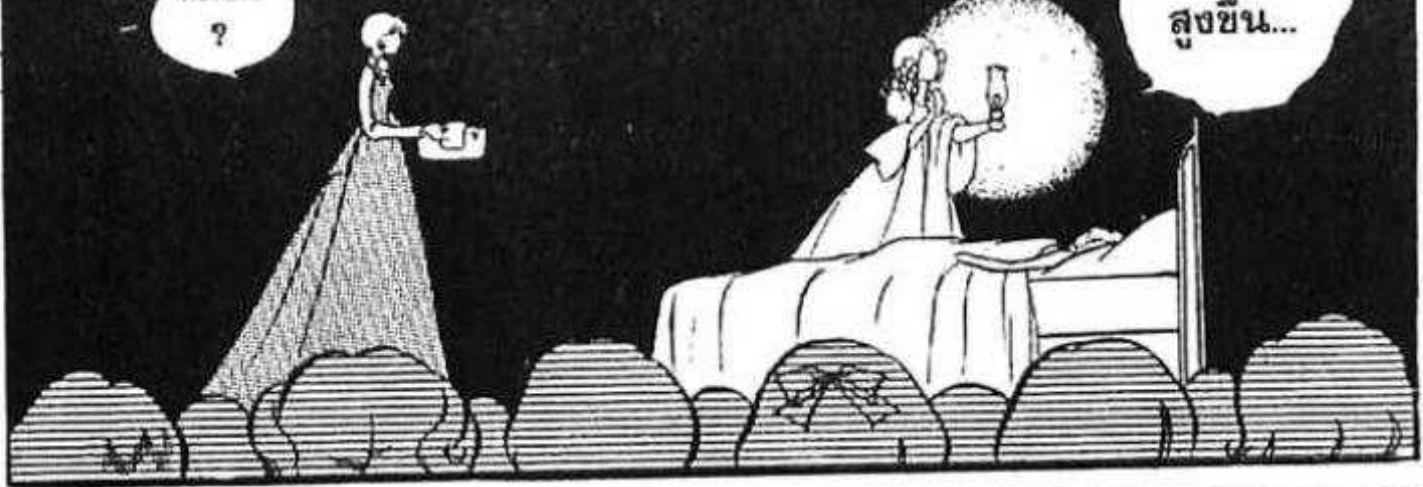
โซอิต้า
อินเดีย
มาด้วย

ใช่
ลตยั้ง
?

ยั้งเลย...
มีแต่จะ
สูงขึ้น...

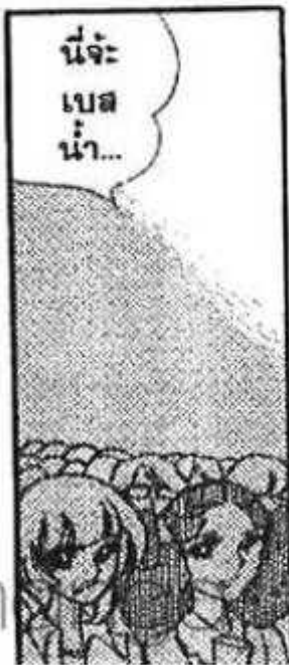

ใช่...
ถ้าตอนนี้
มีคุณแม่
อยู่...
มี
คุณพ่อ
อยู่ละก็

อย่าให้
คุณพ่อ
คุณแม่รู้
เป็นอันตราย
นะ
เพราะ
คุณพ่อ
ป่วยหนัก
อยู่วอชิงตัน
อันแนสนโกด

น้ำ
|
ทิว
น้ำ

นี่จะ
เบต
น้ำ...

ขอบ
ใจ
นะ
ใจ
|

ใจ?
อะไรกัน
นี่ฉัน?

เบล !

ทำใจดีๆ
ฉันใจละ
ใจใจ เบล !

พวก
เด็กน้อย
ดู...

ดอก
กุหลาบ
ในป่า...

และ
มันบาน
ละ...พริ้ง...

สีส้ม
ละตุตตา

น่าสงสาร
จริงๆ...
เธอกำลังคิดว่า
ติดเปียโน
อยู่...

เบล
ใช้ชั้นสูง
จนเพื่อ

เบล
ที่เข้า
สงสาร

หน้าตา
พวกเรา
ก็จำสับสน
กันหมด

เบส !

เสียงนี้
เพื่อน
อีก
แล้ว เปียโน
เสียง
แล้วละ

คุณพ่อ
คุณพ่อ
อยู่ที่ไหน
? มาซ่อม
เปียโน
หน่อย...

เบส
คุณพ่อป่วยอยู่ที่
โรงพยาบาล
ในวอชิงตันใจจะ
เบส...

มาซ่อม
เปียโน
!

อยาก
เจอ
คุณ
พ่อ

คุณ
แม่
|
อยู่ที่
ไหน
?

เบส
!

ทำไม
ไม่อยู่
ล่ะ

เบส
ทำใจ
ดีไว้
!

จะตาย
ไม่ได้
นะ!

ไม่ทรอก
ฉัน...

สบาย
ดี...

ใจ...

เบล
!

ฉันจะไป
โทรเลข
บอก
คุณแม่!

อาการ
ของเบล
ทรุดหนัก
มากนะ

ตาม
หมอม
มาเร็ว

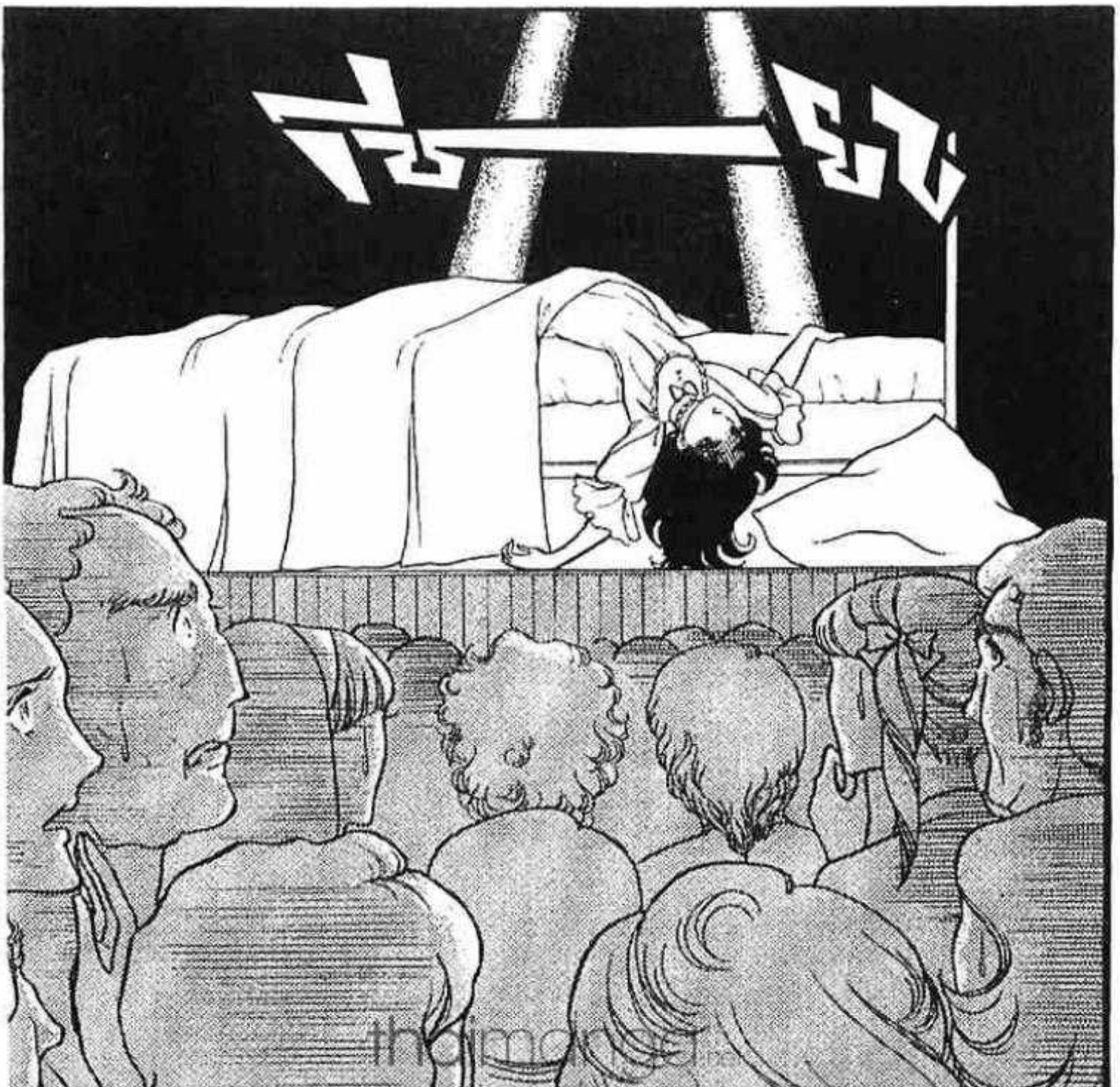
รีบ
ตามหมอ
มาเดี๋ยวนี้
!!

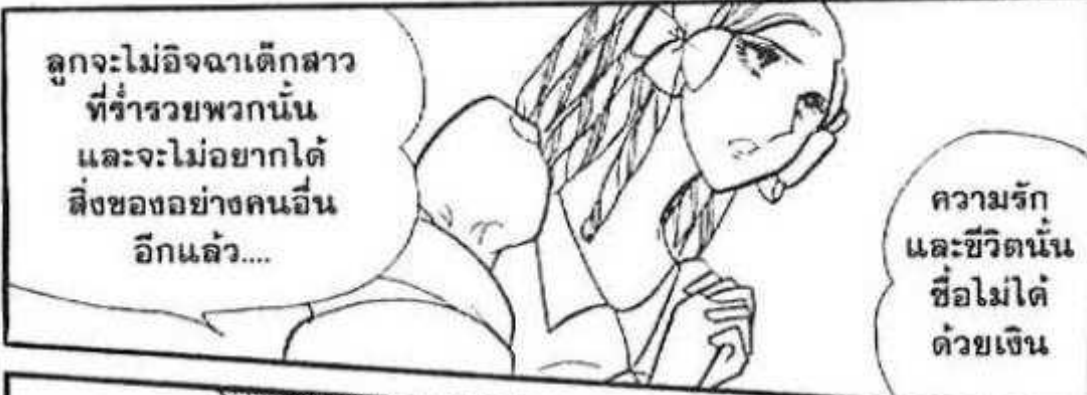
ไม่ชั้น
เบล
ไม่รอด
แน่!

ลูกจะไม่จินตนาการเด็กสาว
ที่ร่ำรวยพวกนั้น
และจะไม่อยากได้
สิ่งของอย่างคนอื่น
อีกแล้ว....

ความรัก
และชีวิตนั้น
ซื้อไม่ได้
ด้วยเงิน

พระผู้เป็นเจ้า
กรุณา
อย่าเอา เบส
ไปเลยค่ะ

อย่าเอา
เบส ไปจาก
พวกเรา
เลย...

ถ้าความรัก
จากเบส สูญหายไปแล้ว
ต่อให้ได้ทุกสิ่ง
ที่ปรารถนาพวกเราก็
ไม่มีความสุขหรอกค่ะ

โอ...
พระผู้
เป็นเจ้า

คุณ
แม่
!

คุณพ่อนะ
อาการป่วย
เกือบเป็น
ปกติแล้ว
!

ว่าแต่
เบส
ล่ะ...

เวลานี้
ลูกได้เข้าใจ
อย่าง
ถ่องแท้
แล้วว่า...

เบส
!

พระผู้เป็นเจ้า
โปรดคุ้มครอง
เด็กคนนี้
ด้วยเถิด

สิ่งสำคัญ
ที่สุด
ในโลกนี้
คืออะไร
!

คุณแม่
ดูเบล
หายใจ
ซีคะ

โอ...
เธอหายใจ
เป็นปกติ
ขึ้นแล้ว

คุณแม่
|

เบล
ได้สติ
แล้ว
เธอ
ลุก...

โอ...
ดีจริง...
ฉันยังไม่ตาย
ขึ้นนะ...

เหมือนมี
สิ่งหนักๆ
มาทับไว้
บนหน้าอก

หนูพยายาม
จะขจัด
มันทิ้งไป
ไม่รู้กี่ครั้ง...

แล้วก็หมด
ความรู้สึกไป
คิดว่าตัวเอง
คงตายแล้ว
แน่ๆ...

แต่หนูได้ขึ้น
เสียงเรียกจาก
พี่เม็กใจ
และ เอมี

เห็นหน้า
คุณพ่อลอยอยู่
และหน้าคุณแม่
ก็ปรากฏขึ้น...

แล้ว
|

ตอนนั้น
หนูก็ได้
ตะโกน
อยู่ในใจ

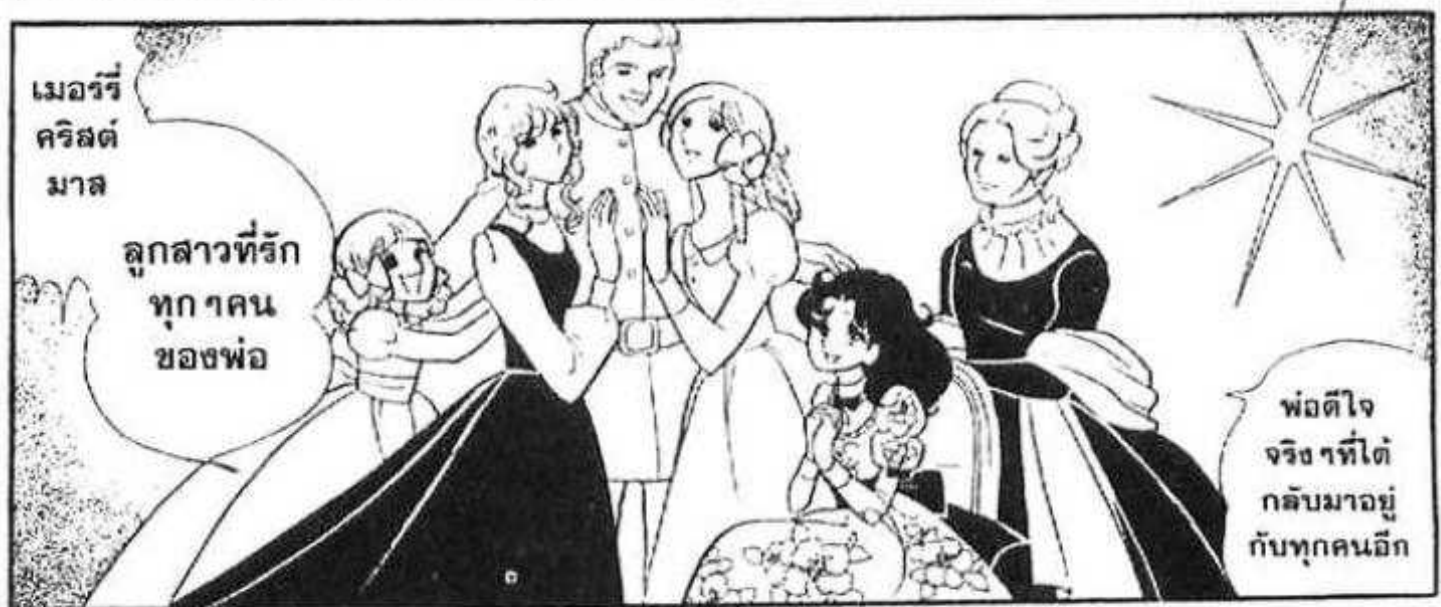
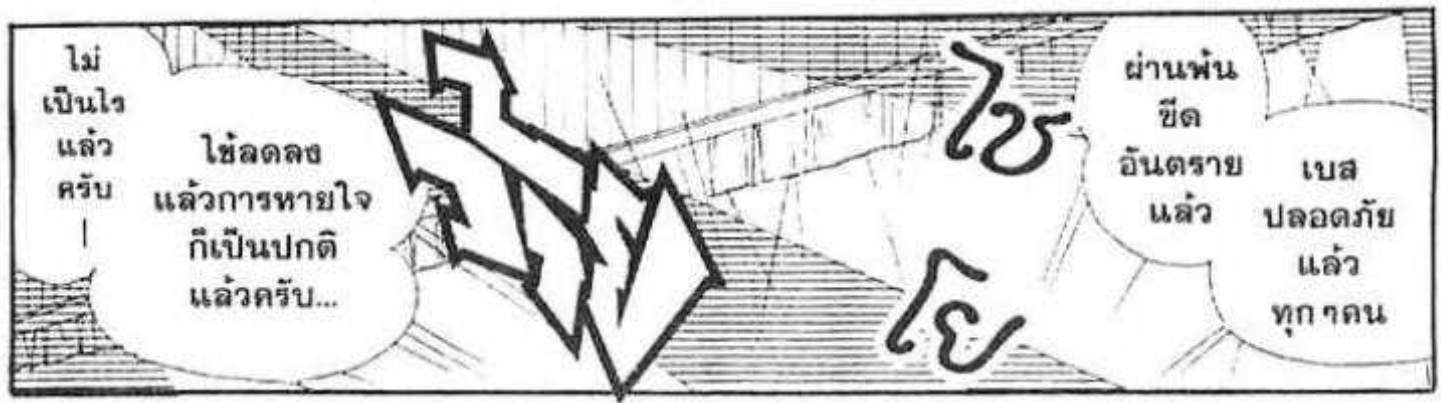
ว่าเรา
จะตาย
ไม่ได้
|

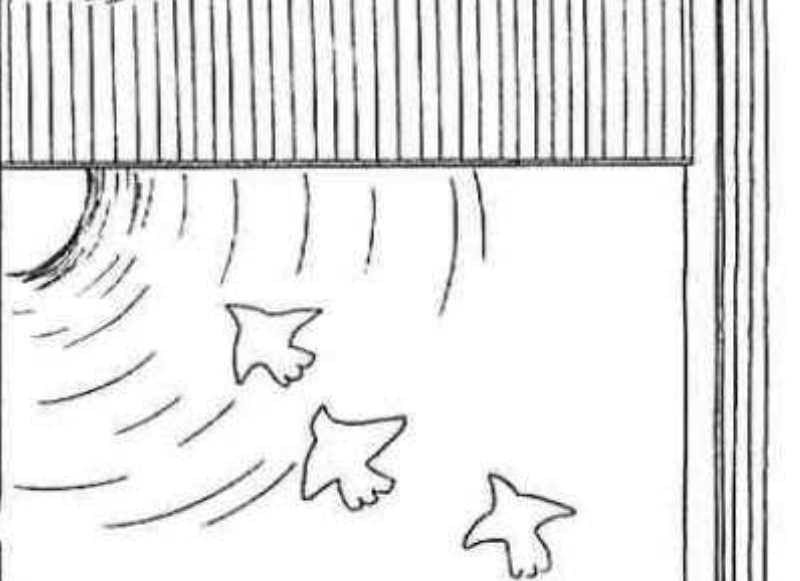
ทุกคน
รักเรา
|

และ
|

เราก็รัก
ทุกคน
|

ดีเกินคาด
นะ
คุณว่ามั๊ย
?

นั่น
สิ -

ของ
ของ
ของ

เป็นใจครับ
อาจารย์
สุรสาวิ
นักวิจารณ์
ละคร

รู้สึกว่าการแสดง
ได้เข้าถึง
บทบาทดี
ทีเดียว..

อาจารย์
ตามมา
ซาหะ

อ้อ...
เอ้อ
เปล่า

แต่ว่ายังไง
ก็เป็นการ
แสดงของ
พวกสมมติเร้น

การ
แสดง
ก็ชั้นๆ

ไม่เห็น
มีอะไรที่
แปลกใหม่
เลย

เหมือน
ละคร
โรงเรียน
มากกว่า
!

จริงครับ
การจะให้พวกเรา
วิจารณ์ละคร
แบบนี้แนะนำเพื่อ
จริง ๆ...

คนที่น่าจะ
ได้แสดงเรื่อง
"เทพธิดาสีแดง"
ในอนาคตคือ...

เดาละ การวิจารณ์
โดยละเอียดนะ
ผมขอให้ทางนิตยสาร
คุณเปิดการ
สัมภาษณ์เดอะนะ

เหมือน
ละคร
โรเจอร์เรียน
เธอ?

ฉันไม่คิด
อย่างนั้น
หรอกนะ

ฉันก็รู้สึก
ประทับใจ
มาก
ด้วยซ้ำ

แต่ถึงใจ
ก็เป็นคำ
วิจารณ์ของ
นักวิจารณ์
นะ...

ยังไงก็
ขอมจะ
ถูกต้องกว่า
สายตาของ
พวกเรา

มาสิมี
ฉันกลับ
ก่อน
ล่ะนะ

อ๊ะ...อ้อ
เชิญ
ครับ

ฟังนะ..มาสิมี
อย่างที่เธอ
เคยพูดไว้ว่า
"ให้กำจัด
มารชัศตขวาง
ให้หมด"

ฉันภาวนาให้
เธอถอนราก
ถอนโคน
คณะละครนี้
ให้ได้...

เพราะอะไรนะ
ความรู้สึก
ขอมแพ้
นี่...

และในใจเรา
ก็รู้สึกอึดอัด
เหมือนถูก
มัดไว้แน่น

เป็น
ความ
รู้สึก
ครั้งแรก

เราดูละคร
และตารา
ที่แสดง
มากี่มาก

แต่ความ
รุนแรงนั้น
เป็น
ครั้งแรก

ทั้งๆที่เธอ
เป็นแค่
เด็กมัธยม

ด้วยอาการไข้
ที่สูงถึง 40°C...
บ้าจริง...!
ทำไมเป็นเด็ก
ที่บ้าระห่ำอย่างนี้

แทบจะยีน
บนเวที
ไม่ไหวอยู่แล้ว
แท้ๆ...

เด็กสาวตัวเล็กๆ
อย่างฉัน
เก็บความเร่าร้อน
ไว้มากมายที่ไหน
ของเธอหน้า...

เชิญครับ
คุณ
มาลีมี

ผม
มารับ
แล้วครับ

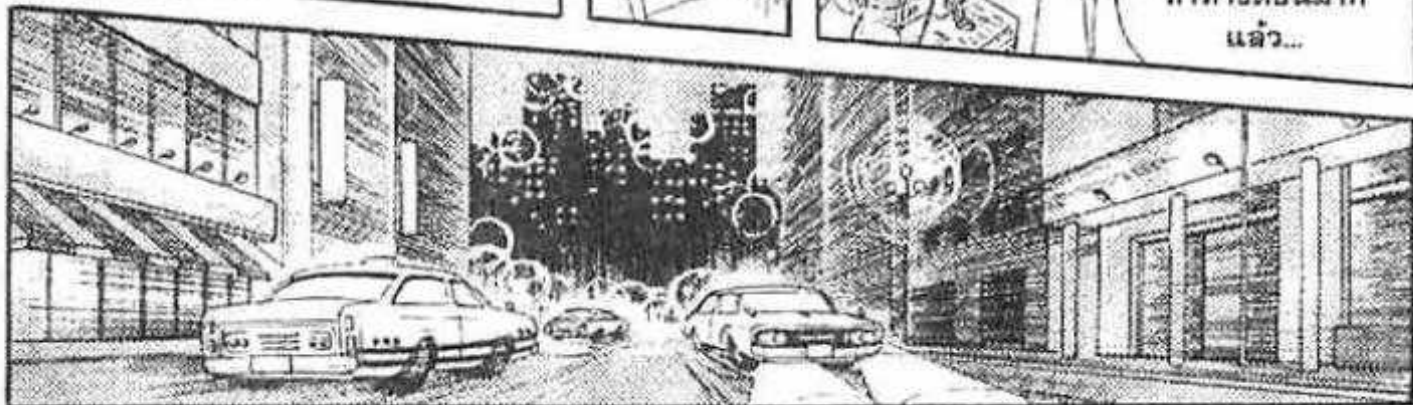
คง
เหนื่อย
สินะ

มาอะ
คงไม่เป็นไร
หรอก
นะ...

พอแสดงจบ
เธอก็ล้มลงทันที
ฉันตั้งใจหาย
หมดเลย...

ตอนนี้
นอนพักอยู่ที่
ห้องพักนะ
ทำทางดีขึ้นมาก
แล้ว...

ความ
เข่าร้อน

เราเคยรู้สึก
เข่าร้อนกับ
ชีวิตบ้าง
สักครั้ง
มั๊ย...

เราเพียงแต่อยู่
เพื่อตระกูล
สามี
และคุณพ่อ

จริงสิ...
ตั้งแต่
เด็ก ๆ แล้ว

หยุด
รถ
ซี

แปลก
จริง...
สี
ม่วง...
ดอก
กุหลาบ
แบบนี้
มีด้วย
เหรอ

คะ...แต่เรา
ปลูกไม่มาก
หรอก
นะคะ

จะให้เป็น
ของขวัญ
เหรอ
คะ...

สีสวย
จังเลย

มีแค่นี้ก็
เอาเข้า
เป็นช่อให้
หมดนะ

เหมาะ
หมดเลย
เหรอคะ
?

ใช่

กลับไป
โรงเรียน
เมื่อที่ซี

เอ๊ะ?
ครับ...

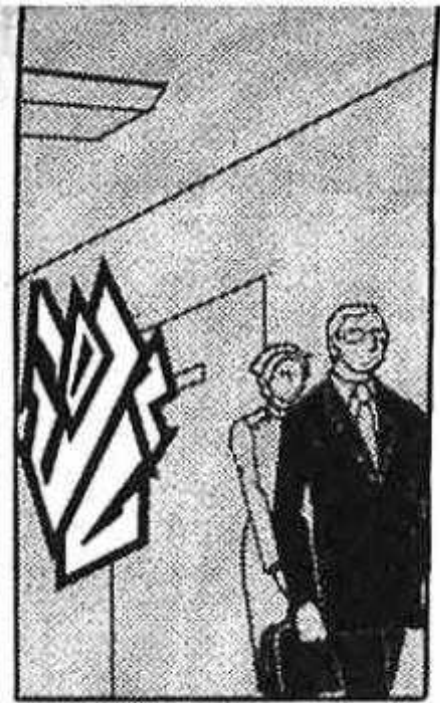

สละอาร์ต

ต่อไปนี่
ขอให้รักษา
สุขภาพ
ให้ดี
นะครับ

ขอบพระคุณ
มากค่ะ
คุณหมอบ

ห้องพัก

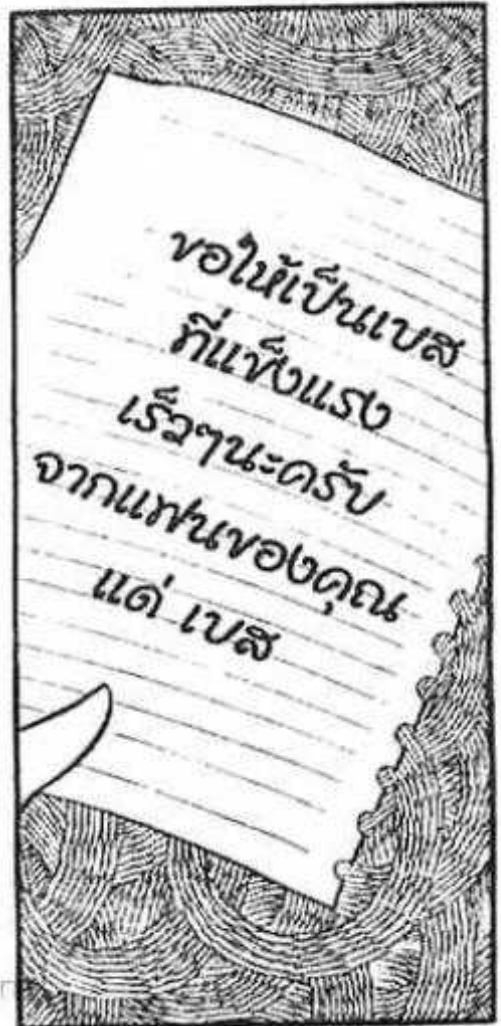

ห้องพัก

อะไรกัน...
เราน่ะเหรอ
ถือช่อ
ดอกไม้

เราซึ่งเกิดมา
ไม่เคยมอบ
ดอกไม้ให้ผู้หญิง
คนไทยเลย
น่ะเหรอ?

โธิน...
ขอดไปเลย
“แฟนของคุณ”
ชะด้วย!

มีแฟน
ละครแล้ว
น่าอิจฉา
จังเลย

ดอกกุหลาบ
สีม่วงนี้
คูมีราคา
จังนะ!

ได้รับ
ของขวัญ
แบบนี้
แหม...!!

โชคดี
จังนะ
มาอะ!

เอ้อ...
จ๊ะ...

แฟน
คนแรก
เธอ

ว่าแต่ทำไม
ถึงให้ดอกไม้
กับมือไม้ไต่...

คง
จะเขิน
ละมั้ง

คิตาจิมะ มาอะ
เด็กคนนี้ปรากฏตัว
ต่อหน้าเราครั้งแรก
ตอนมาแอบดูพวกเรา
ซ้อมละครกัน
ตรงหน้าต่าง

เธออยากเข้าคณะ
มาก...แต่ไม่มีเงิน
ก็เลยได้แต่มาดู
พวกเราซ้อม
อย่างหลอหลอน

แล้วครั้งต่อไป
ก็เจอกัน
ตอนที่เธอ
เป็นนักเรียน
ชอชคนละละคร
สีกิตาจะ
แล้ว แดมยังมี
กับเราในการ
เทศน์บทธละคร
ด้วย

และวันนี้เธอ
ก็ยืนอยู่บนเวที
ในบทของเบต
จาก "4 ตรีณี"
ต่อหน้าเรา...

เธอก้าวขึ้น
มาแล้วทีละขั้น
อย่างมั่นคง
และแน่วแน่...

และเข้ามา
ใกล้เรา
ทุกที

ถึงยังไงเราก็
จะไม่ให้เธอ
ข้ามหน้า
เราไปได้แน่
คอยดู!!

เราต้อง
ยืนอยู่
เหนือ
กว่าเธอ
ให้ได้
!!

กุหลาบสีม่วง
นี้พิเศษ
จึงจะจัด
ให้คุณมาสิมี

ได้จาก
คนรัก
เธอ
ครับ?

คน
จ๊ก

ความรัก...เธอ
เด็กสาวคนนั้น
สักวันหนึ่งก็คงจะแสดง
บทของหญิงสาว
ที่เป็นคนรักตะมั้ง...

หญิงสาว
ที่เป็นที่รัก
ของใคร
สักคน
|

แฟน
คน
แรก
|

ใครกันนะ?
เค้าเป็น
คนแบบไหน
ก็ไม่รู้สิ
|

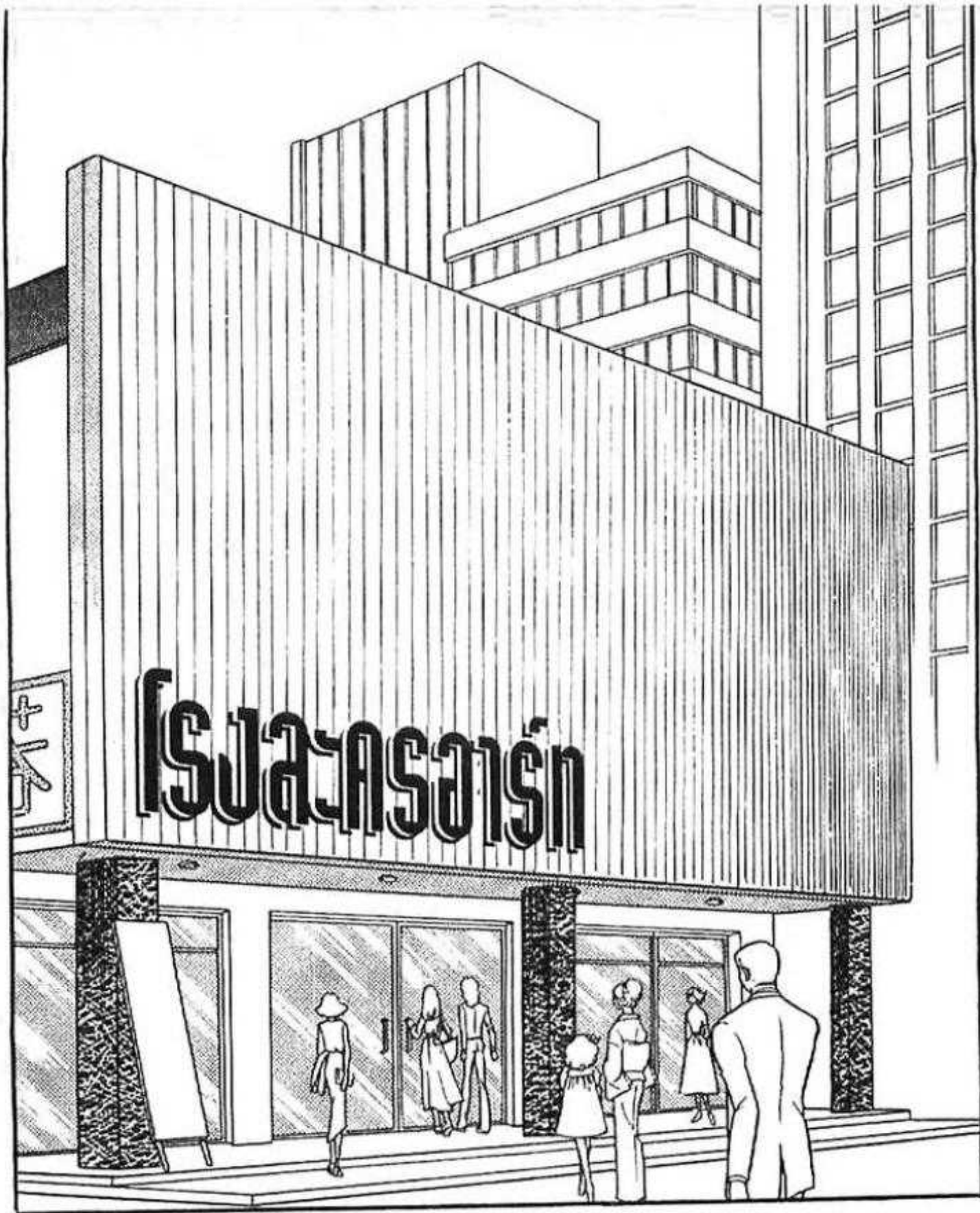
รู้สึก
เหมือนว่า
อาการใช้
ของเราหาย
เป็นปกติทั้ง

แหม...
ดีใจจริงๆ
ขอบคุณมาก
คุณกุหลาบ
สีม่วง

ขอบคุณ
มาก
จริงๆ

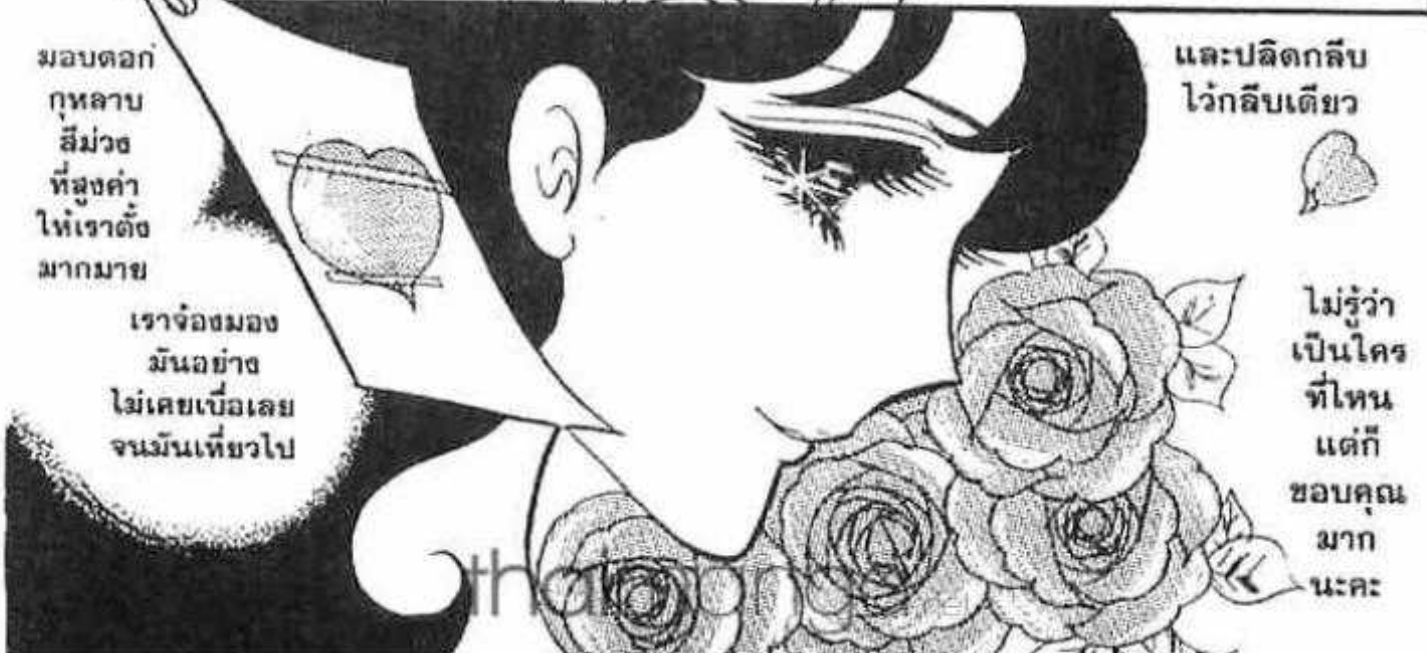
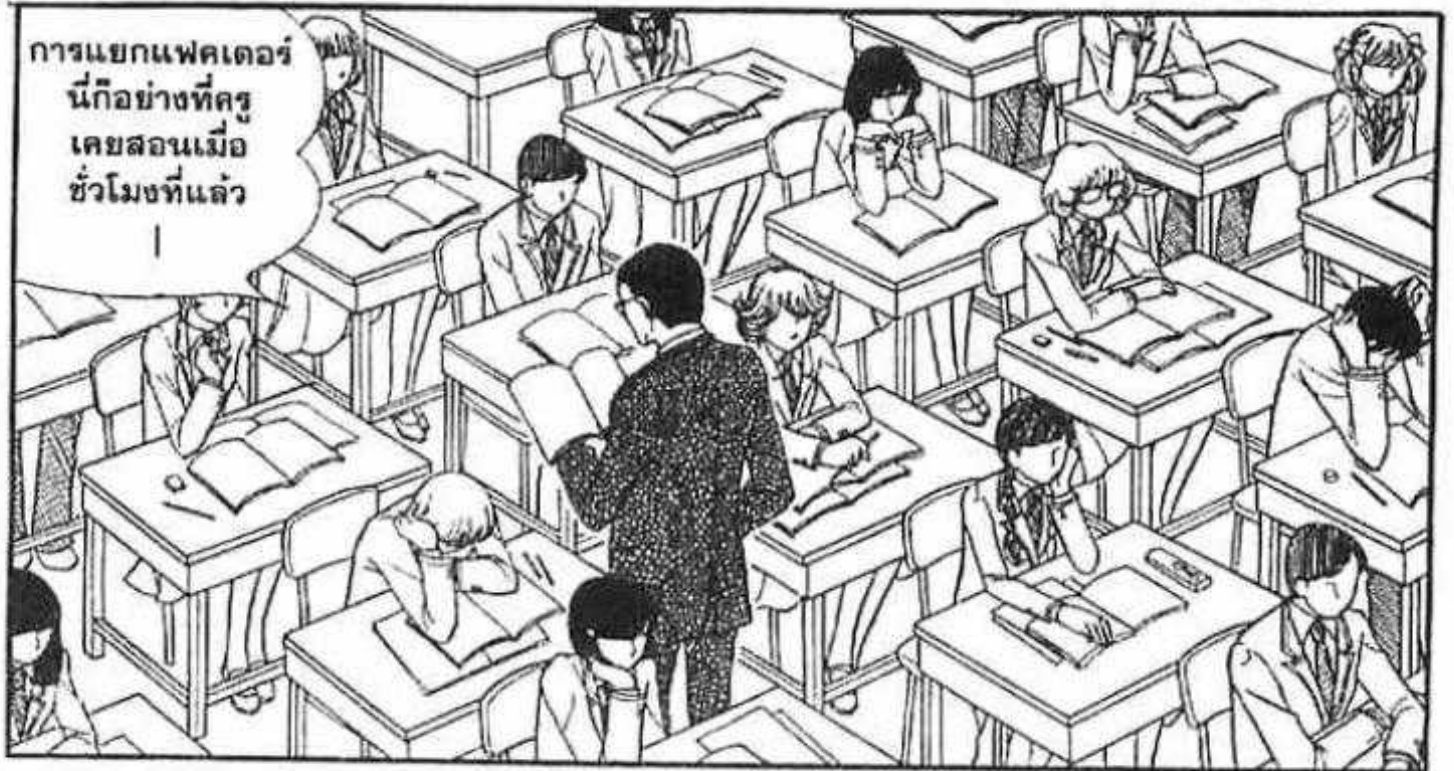
thaimanga

ละครเรื่อง
“4 ดรุณี”
ได้แสดงติดต่อกัน
กันมา 4 วัน

ไข่มอง มายะ ลดลง
เพื่อนๆที่ร่วมแสดงด้วย
ก็ลดความตื่นเต้นลงในขณะที่
ที่แสดงเต็มที่ ฤดูใบไม้ร่วง
ก็มาถึง...

ตอนที่ 3 ท่ามกลางสายลม

คิดา
จิมะ
!

คะ
!

ในชั่วโมง
เรียน
นั่งใจลอย
อะไร

ไหนลองว่า
สูตรการแยก
แฟคเตอร์
มาซิ!

นา...
สูตรแยก
แฟคเตอร์

เอ๋อ...
คือ...

ma บวก
mb ลบ
mc
เท่ากับ...

เท่า
กับ
เอ๋อ...

นี่จำไม่ได้เลย
สักสูตรเดียว
เธอเนี่ย?

เธอน่าจะท่อง
ได้คล่องแล้วนะ
ตั้งอาทิตย์นึง
มาแล้ว...

ฮาวา
คะ

ครับ

วิชา
พีชคณิต
เรียนจบ

$$ma + mb - mc = m(a + b - c)$$

$$a^2 + 2ab + b^2 = (a + b)^2$$

$$a^2 - 2ab + b^2 = (a - b)^2$$

$$a^2 - b^2 = (a + b)(a - b)$$

$$x^2 + (a + b)x + ab = (x + a)(x + b)$$

$$acx^2 + (ad + bc)x + bd = (ax + b)(cx + d)$$

$$a^2 + b^2 = (a + b)(a^2 - ab + b^2)$$

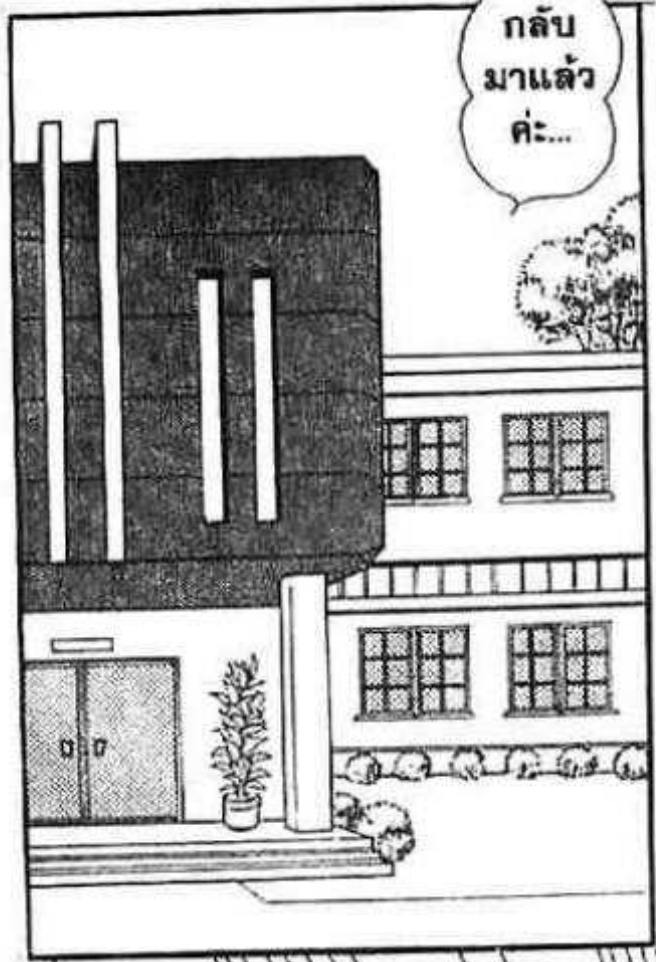
$$a^2 + b^2 = (a - b)(a^2 + ab + b^2)$$

เมื่อวานดู
"ชะตาชีวิต
สีฟ้า"
จีเปล่า?

ตอนที่แม่ซึ่ง
ความจำเสื่อมมา
เจอกับลูกสาว
ของตัวเองนะ
ดีจังเลยนะ...

กลับ
มาแล้ว
คะ...

ทุกคน
เป็นอะไร
ไปนะ
?
ซ่อม
เทร่อ
?

อ้อ...มาอะ
แน่แล้ว
คุณคยสาร
รายตีปตาท
นี่ลี

นิตย-
สาร
?

ดารใหญ่ในอดีตกลับมาจะ จิงสะ!
มุ่งหวังจะแสดงเรื่อง "ภาพริตาสีแดง" อีกครั้ง!!

คณะกรรมการที่ถูกรจัดตั้ง
ขึ้นเพื่อปั้นนางเอก
แห่ง "เทพธิดาสีแดง"
บพประพันธ์ชื่อ ก่อช

มีความสัมพันธ์
ลึกๆกับ
อาโอยาชิ โฮริจิโร่
ผู้อำนวยการ อาโอยาชิ
โปรดักชั่น

อานนี่ลี
ทารุณ
จังเลย

*
นักวิจารณ์ละคร
ชื่อดัง
คุณสุรเดช
ภา

ผมได้ดู "4 ตรีณี"
ซึ่งเป็นละครโชว์
ผลงานครีเอทีฟ
ของ "คณะศึกษาศาสตร์"
ที่เป็นที่โจษขาน
กันแล้ว

แต่กลับเป็น
ละครที่รวม
เอานักแสดงที่ไม่เข้าขั้น
ทั้งสีหน้าและการแสดง
ก็จิตซิดไม่เข้าใจเลย

การแสดง
จิตซิด
ไม่เข้าใจ

พูดได้ว่า
เป็นผลงาน
ที่ใช่ไม่ได้
จริงๆ...

ผลงานที่
ใช่ไม่ได้
จริงๆ

นักวิจารณ์ละคร
แห่งยุค
คุณคามางายะ เทชิโงะ
...หวังว่าคุณ สึกิคาเงะ
คงจะไม่ปลุกปั้น
นักแสดงเหล่านั้น
เป็นมือโปรนะครับ

เพราะ
จากผู้แสดง
ในคณะละครนั้น
ไม่มีใครที่
สามารถแสดง
"เทพธิดาสีแดง"
ได้นั่นเอง

สึกิคาเงะ
จิซุสะ
ควรจะมี
จากวงการนี้
ได้แล้ว...!

นักแสดง
ที่ไม่
เข้าชั้น

เป็น
ผลงาน
ที่ใช้
ไม่ได้

ทั้งๆที่เรา
แสดงอย่าง
สุดชีวิต
อย่างนั้น
แล้ว

พวกเรา
แสดงอย่างสุด
ความสามารถ
!

ผลงาน
ที่ใช้
ไม่ได้
!

คุณครู
คะ...
ช่วงนั้น
จริง
รีเปล่า
คะ!

คุณครู
ตั้งคณะละคร
ขึ้นมาเพื่อปั้น
ดารารที่จะแสดง
"เทพธิดาสีแดง"
เท่านั้นเหรอ
คะ?

ผู้อำนวยการ
อาโอฮาชิ ไปรษ
เป็นพตังฉาก
ของคุณครู
จริงเหรอครับ
!?

คุณครูคะ
การแสดงของ
พวกเราเป็นจริง
อย่างที่ถูก
วิจารณ์นั้น
เหรอคะ?

เจ็บบ
เดี๋ยวนั้น
มันเป็น
ประตงค์ขาย
ของใคร
สักคน
ต่างหาก

เป็น
แผนการชั่ว
ที่จะทำลายดิน
กับคณะละคร
"สีกิดาเงะ"

นิตยสาร
เอ็ดเทอร์อ?
ข่าว
เทลวโหล
นั่นหมาย
ความว่า
ยังไคคะ!

คุณ
อาโอฮาอิ
เทอ...เป็นหลัด
ฉากของฉัน?
ทำไมถึงได้
เขียนข่าวชู้ๆ
แบบนั้น?

แล้วการ
วิจารณ์ละคร
นั่นเป็น
แบบนั้นได้
ยังไคกันคะ?

ฉันไม่
คิดว่า
การ
วิจารณ์

อย่าง
ฉักหน้ากัน
แบบนี้จะ
เป็นความจริง
อย่างแน่นอน

ฮัลโหล
ฮัล
โหล
!

อายามิ
มาสิมิ

ต้องเป็น
ฝีมือฉัน
แน่ๆ
!

คุณ
ครู
คะ!

คุณ
ครู
คะ!

ไม่ต้อง
ไปใส่ใจ
ข่าวไรลาร
เป็น

ไอ้
!

คุณ
ครู
!!

อาการ
ของ
คุณครู
ล่ะ?

ต้องการ
ความ
สอบ
ที่ยุติธรรม

ไม่เคยรู้
เลยว่า
คุณครูเป็น
โรคหัวใจ

จะเป็นยังไง
บ้างนะ?
ต่อไปนี่?
พวกเรานะ

การวิจารณ์...
เราคิดแต่
เพียงว่า...
พวกเรา
เล่นละคร

อย่างสนุก
และพวกเค้า
ก็ดูอย่างสนุก
เช่นกัน...

ที่จริงแล้ว
เราไม่มี
ความสามารถ
จริงนะ...?

ตั้งแต่มีข่าว
ในนิตยสาร
รายสัปดาห์
คณะละคร
สีกิตาเงะ
ก็เปลี่ยน
ไป...

ฉันจะ
ไม่มาเรียน
ที่นี่แล้ว

นิตยสาร
เขียนข่าวแบบนี้
...เพื่อน ๆ ค่ะมอง
ฉันอย่างตูดูก

ฉันก็
เหมือน
กัน...

จริงอยู่ว่า
คุณครูไม่ผิด
แต่เมื่อมีข่าว
อย่างฉัน
ออกไป...

แม่ฉันบอก
ว่าให้เลิก
เรียนการ
แสดงที่

"สีกิตาเงะ"
สักทีห้ามไปที่
ที่มีครูซึ่งมี
หลังฉาก
อยู่...

ฉันช็อกกับ
คำวิจารณ์
นั้นมาก
เลย...

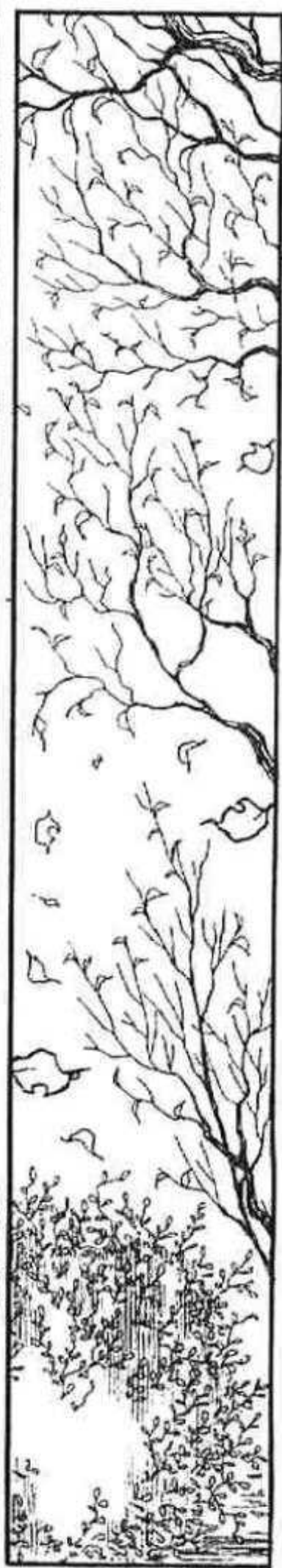
ฉันจะลาออก
จากที่นี่
แล้วไป
แก้ตัวใหม่ที่
คณะอื่น

ฉันคิดว่า
คณะละครของ
เราจะถูกตีค่า
ให้ต่ำลงมาก

คุณครูอยาก
จะปั้นดารา
เพื่อแสดง
"เทพธิดา
สีแดง"

ฉันเป็นผู้ชาย
ขี้ใจเกิน
"เทพธิดาสีแดง"
ไม่ได้อยู่แล้ว

ลาออก
ไป 10 คน
แล้ว...

รู้สึก
เจ็บเหงา
จังเลย
นะ...

วัน
อาทิตย์
สวน
สาธารณะ

คุณป้า
ร้านอาหาร
จะโกรธเอา
รีเปล่า
นี่...

เราไม่บอก
เรื่องแสดง
ละคร
หยุดไปตั้ง
2 ครั้งละ

อาจจะ
โดนไล่ออก
ก็ได้...กลุ่มใจ
จังเลย...

ฮ้าว
ทนมายะ
ไซ่มยนะ

ไปทำอะไร
อยู่ตรง
นั้นนะ

ว้าย

ขอ...ขอโทษ
นะคะที่
หยุดงาน
โดยไม่บอก
ตั้ง 2 ครั้ง

หนู
จะไม่ทำ
อย่างนี้
อีกแล้ว
ค่ะ!

คุณ
ซากระ
โตจิ
!

ใช่

แน่จ้ะ
พูดอะไร
อย่างนั้น
เด็กคนนี้
นี่...

ก็มีคนมา
แทนหนู
แล้วนี่นา

เอ๊ะ
?

โผล่กับ
โอเต็ง
ได้แล้ว
ครับ
!

แต่
ชุดนี้

พ่อหนุ่มคนนี้
เค้ามารขอทำแทน
ในระหว่างที่หนู
หยุดไปนะ

คุณ
ซา
กระ
โตจิ

โอ?
เหมาะกับ
ฉันกว่าที่
คิดมั๊ย?

ขอบคุณ
มาก!
คุณ
ซาบุมะ
โคจิ!

ทุกคน
มองเขา
อยู่นะ
มายะ

มายะ

อ้าว!

อ้าว!
อ้าว!

ตาย
แล้ว

คนดี

|
เค้าเป็น
คนดีอะไร
อย่างนี้

|
คุณชากระ
โศจิ

|
ชอบ

แสดงเป็น
อัครวิโนละคร
โรงเขียนเทร
พิเศษเลย!

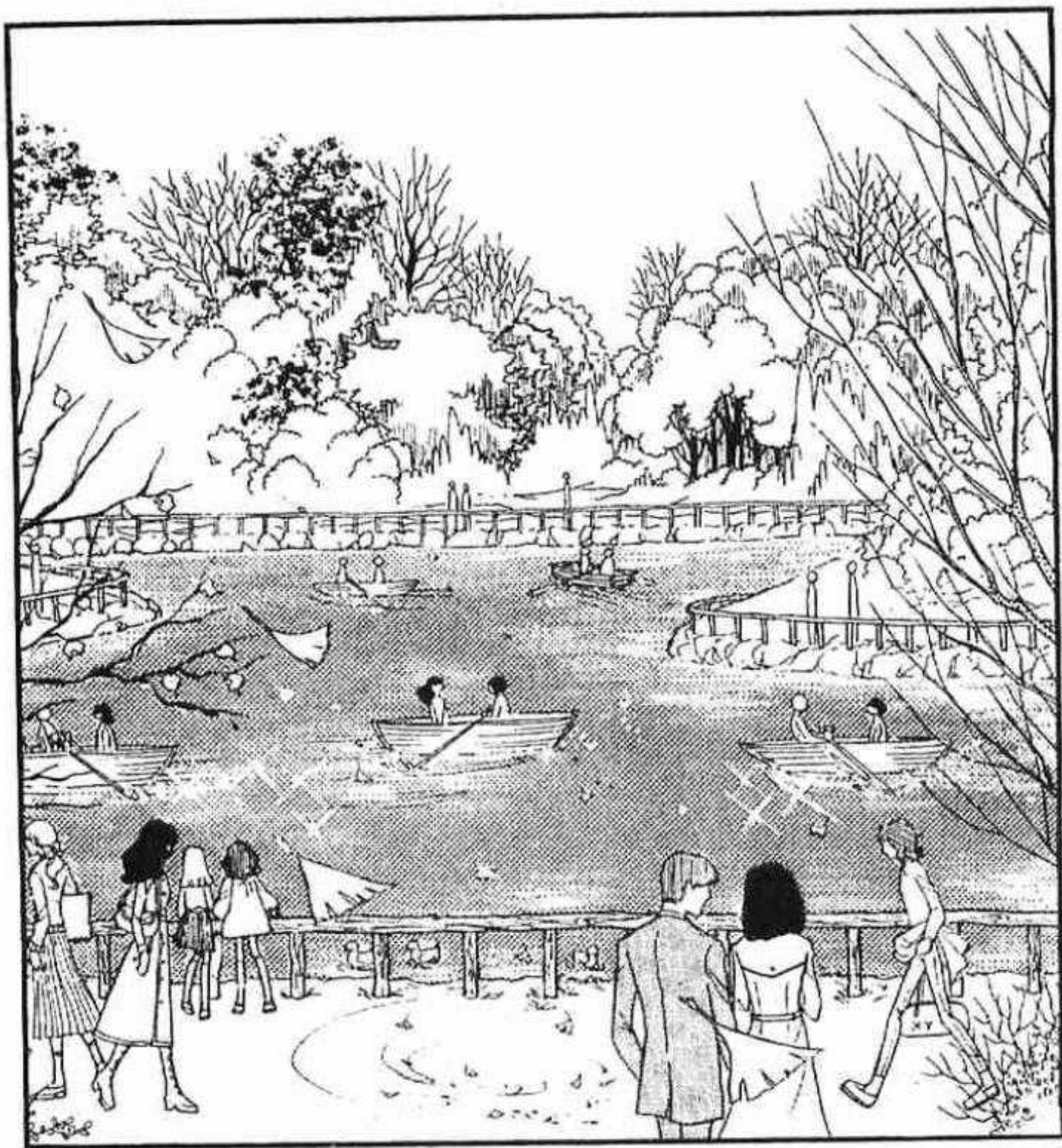
ก็ฉันอยู่
ชมรมการ
ละครด้วย
นะ...

นี่ไง
บทพูด

แหม!
น่าสนุก
จังนะ!

อยากลอง
แสดงดูจัง

อ้อ !!

ยูเจีย
ผมไม่มีฐานะ
และชื่อเสียง
เลย...

แต่ความรัก
ของผมที่มีต่อคุณ
มันลุ่มแน่น
อยู่ในอก

อย่าพูด
อย่างนั้นเลย
พลอเรียน

ถ้าท่านพ่อ
มาเห็นเรา
นัดพบกัน
อย่างนี้จะโกรธ
สักแค่ไหนนะ

อย่า
ไปเลย
ยูเจีย

ตั้งแต่พบ
คุณครั้งแรก
คุณก็มาอยู่ใน
หัวใจของผม

ใคร
กันนะ

ได้โปรด
เถอะ บอกว่า
ยูเจีย
รักผมสิ

รอยยิ้มของ
คุณทำทาง
ของคุณ

ทุกอย่างทำให้
ผมกลับกลุ่ม
อยู่ทุกคำคืน

ตั้งแต่
ฉันรู้จัก
กับคุณ

ฉันไม่เคย
ลืมคุณเลย
แม้แต่
ครั้งเดียว

ตลอดเวลา
ผมอยู่
เคียงข้าง
คุณ...

มอง
คุณ

รัก
คุณ

ช่วย
เหลือ
คุณ

ผมหวัง
เพียงแต่
เป็นกำลังของ
คุณเท่านั้น

แปลก
จังเลย

|

เป็นอะไรไปนะ
คุณชาถูระ โคจิ
อยู่ที่ ากิเซียบ
ไปเฉยๆ...

มายะ

ฉันคงจะเป็น
บอยเฟรนด์ที่ดี
ของเธอ
ตลอดไป
ได้เท่านั้น
สินะ?

สำหรับเธอ
ฉันคงเป็นอะไร
ที่มากกว่า
บอยเฟรนด์ที่ดี
ไม่ได้ใช่ไหม
?

เธอหลงใหล
ละครถึงขนาดนี้
คงไม่คิดอะไร
กับฉันเลย
ใช่ไหม?

แล้ว
เมื่อไหร่ล่ะ
เธอถึงจะเข้าใจ
ถึงความรักนี้...

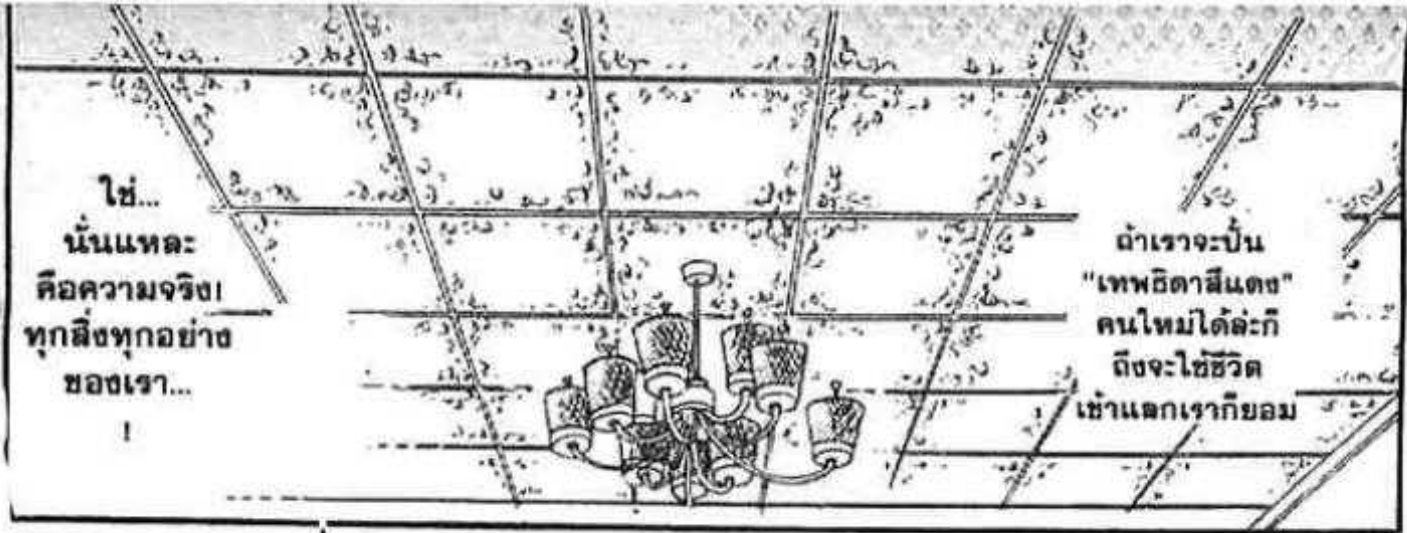
ฮา
ยามิ
มา
ลิมิ

เราไม่มีวันแก่ชราได้เลย...ถึงข่าว
ความสัมพันธ์กับคุณอาโอยาจิ
จะเหลวไหล

แต่เรื่องที่เค้าให้เงินทุน
เปิดคณะละครนั้น
เป็นเรื่องจริง...

และ
"เทพธิดา
สีแดง"

ใช่...
นั่นแหละ
คือความจริง!
ทุกสิ่งทุกอย่าง
ของเรา...

ถ้าเราจะปั้น
"เทพธิดาสีन्दง"
คนใหม่ได้ละก็
ถึงจะใช่ชีวิต
เขานลกเราก็ยอม

คุณครุคะ
รู้สึก
เป็นยังไง
บ้าง?

ครุทำให้
พวกเธอ
เป็นห่วง
กันมาก
ดิฉันแล้วละ

ยายามี
มาสิมิ?
ลูกชาย
เจ้าของ
คณะ
โตโตะ

คน
อย่างเค้า
ทำไมทำ
อย่างนี้
!?

ครุคิดว่าเพราะ
คณะสีกคาจะ
ของเขาร่วมมือกับ
อาโอยาจิไปรา
ซึ่งเป็นคู่แข่ง

ในเมื่อร่วมมือ
กับคณะคู่แข่ง
เราก็ปล่อยให้
ศัตรูไปเลย

เจิวานี่
เค้าก็คงจะ
หาทาง
ทำลายเรา
อีก....

เป็นผู้ชายที่
ไม่เลือกวิธี
การขอให้ถึง
เป้าหมายก็
ใช่ได้แล้ว

ข่าวบ้างใน
นิตยสารพวกนี้
ไม่ต้องไปใส่ใจ
มันหลอก

ยายามี
มาสิมิ

นะ เค้าเงินฟาด
นักวิจารณ์
ให้เค้าพูด
ทำลาย
เรา...

การแสดง
ของพวกเธอ
นะ... ครุพูด
ตรง ๆ ว่าดี
ทีเดียว

ข่าวลือ
ไม่นานคน
เค้าก็จะลืม
กันไปเอง

เพื่อไม่ให้แพ้
ต่อคำกล่าวหา
ขอให้ทุกคน
เสริมสร้างความ
สามารถให้ตัวเอง
โดยเจิว

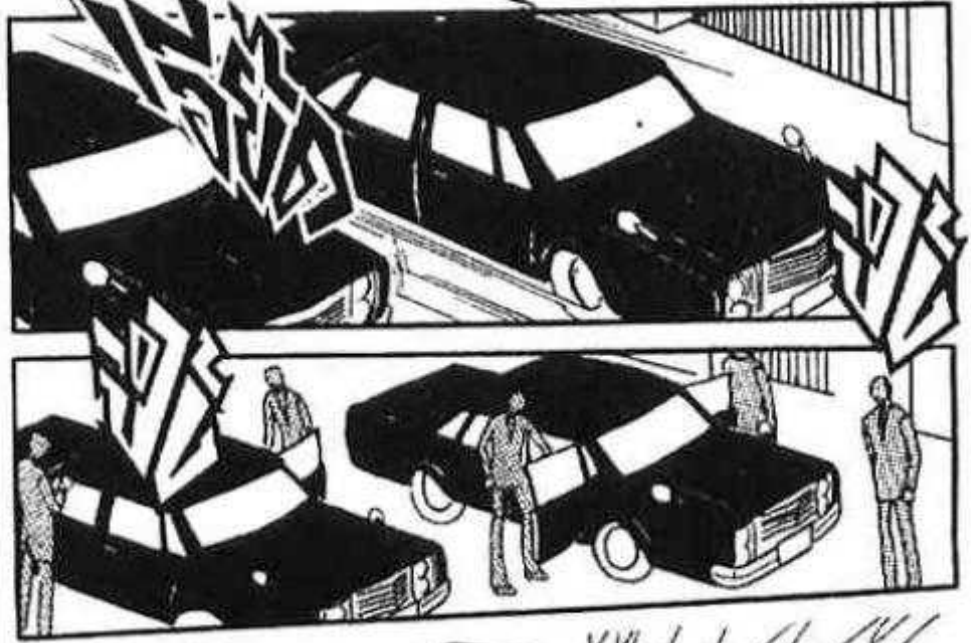
ชายามิ
มาสิมิ
!

คน
คนนั้น
นะเธอ
?

ไม่น่า
เชื่อเลย
สักนิด...

จะไม่มี
ทาง
ยอมแพ้
พวกมัน
หรอก

ถ้ามี
ฐานะก็เชิญ
คุยกัน
ทางนี้ค่ะ

เชิญ
ซีคะ

คุณครูคะ
ไม่สบาย
อย่างนี้ทำไม
ลุกขึ้นมาคะ!

คุณ
ครู
—

คุณเสกิตาจะ
ข่าวใน
นิตยสารมัน
หมายความว่า
อะไร?

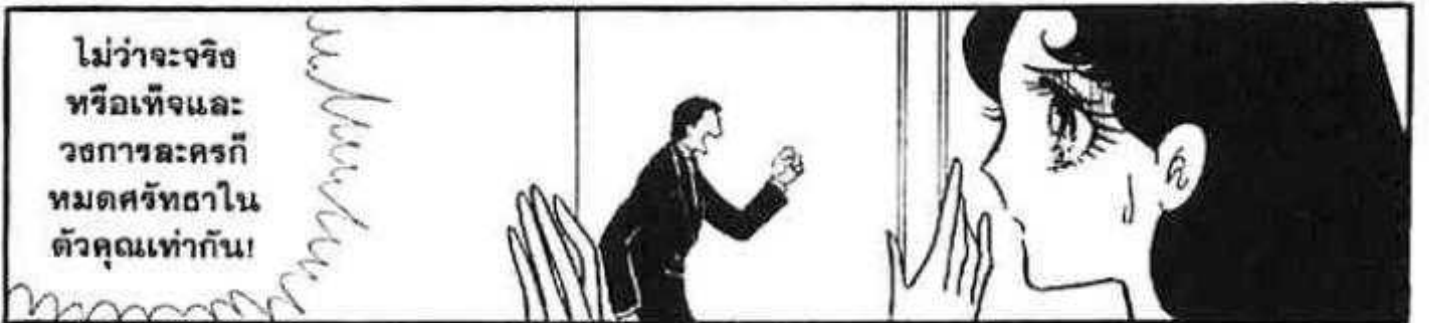
ไอ้การลงข่าวว่าผอ.
คณะอาโอยาจิ ของเรา
เป็นหัตถ์ดากนะ
ยังไม่เท่าไร
แต่วิจารณ์เรื่อง
การแสดงนี่สิ

แน่
มาก
จริง ๆ

นี่คุณ
กำกับให้เด็ก
ของคุณเข้่อม
กันยังใจเนีย!

ผอ.อ่าน
คำวิจารณ์
แล้วโกรธ
มากเลย
คุณรู้มั๊ย

แค่คำ
วิจารณ์นั้น
ไม่ใช่
ความจริงคะ

ไม่ว่าจะจริง
หรือเท็จและ
วาทกรรมครก
หมดศรัทธาใน
ตัวคุณเท่านั้น!

พี่น้องคณะอาโอยาจิ
ของเราได้ปั้นดารา
และนักร่อนให้
ประสบความสำเร็จ
มาแล้วนับไม่ถ้วน

และเป็น
โปรตกชั้น
ที่ยิ่งใหญ่
ในวงการนี้

และต่อไปนี่
ก็คิดว่า
จะเอาดีทางด้าน
การละครด้วย

ก็เลยได้ให้
เงินทุนในการ
จัดตั้งคณะของคุณ
ถึง 50 ล้านบาท
คุณก็รู้อยู่แล้ว

50
ล้าน
!

เราอยากให้คุณ
ปั้นดาราที่จะสู่โลก
ทีวีภาพยนตร์และเวที
ละครให้เร็วที่สุด

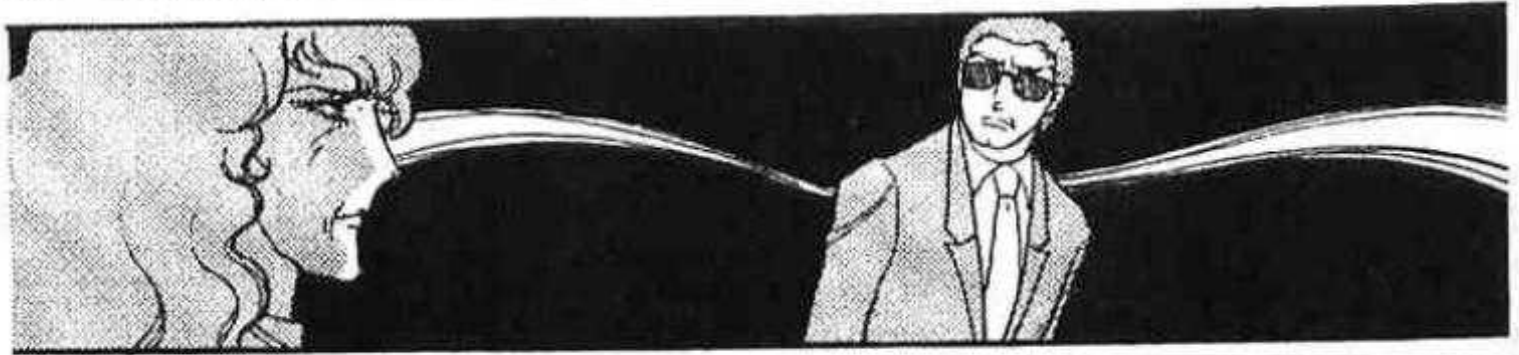
อยากให้ได้
ดาราในสังกัด
อาโอยาจิไปรา
โด่งดังในโลกบันเทิง
มากขึ้น ๆ!

แต่คุณก็
ป็นดารา
อย่างละเท
อย่างอื่น
นะเธอ

ในเมื่อนิตยสาร
ลงข่าวโจมตีแบบนี้
ก็ไม่มีทางจะสมัคร
เข้าแข่งขันในงานไหน
แล้ว...

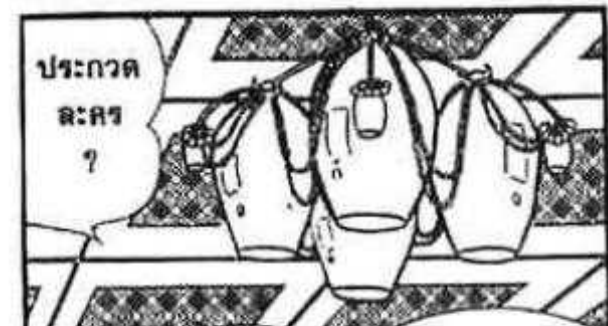
ถ้าคุณ
ป็นดาราไม่ได้
แล้วเงิน 50 ล้านนั้น
คุณจะทำยังไง
?

ก็จะให้
ฉันทำ
ยังไงล่ะ
?

คุณสึกคาเงะ
ได้ข่าว
การประกวด
ละครมั๊ย?

ประกวด
ละคร
?

เป็น
การประกวด
ที่ยิ่งใหญ่
ครั้งแรกที่
สมาคมการละคร
แห่งญี่ปุ่นเป็น
อันดับขึ้น

เป็นงานใหญ่
ที่จะรับสมัคร
ทั่วประเทศ
ซึ่งจะประกวด
ในเดือนมีนาคม
ปีหน้าที่
นาโงยะ

ถ้าหากชนะเลิศ
คุณละครนั้นก็
ได้รับเกียรติว่าเป็น
ชนะเลิศอันดับ 1
ของญี่ปุ่น

เพราะฉะนั้น
คนทั่วประเทศ
จึงลงทุน
ลงแรง
กันมาก

และสำหรับ
คนที่ได้
ที่ 1, 2 และ 3
จะได้
แพคเกจ
ทางทีวี
ด้วย

เป็นโอกาส
เดียวที่จะ
สร้างชื่อ
ได้กระฉ่อน

ผู้มีสิทธิ์สมัคร
จะต้องเป็น
นักเรียนของ
คณะละครหรือ
โรงเรียน
นาฏศิลป์

ก่อนอื่นทาง
เซตโตเกียว
จะประกวด
และหาตัวแทน
ก่อน....

แล้วคณะ
ที่ชนะเลิศ
ค่อยได้ประกวด
ในงาน
ทั่วประเทศ
อีกครั้ง

ตรงนี้
แหละคุณ
สึกคาเงะ

คุณละครสีกาคาเงะ
ก็ต้องไปร่วมประกวดแล้ว
คว้าตำแหน่งชนะเลิศ
ทั่วประเทศให้ได้เพื่อลบล้าง
คำกล่าวหาโซ่มิยะ!

ถูก
ต้อง!

ขอให้พยายาม
ให้ที่สุดเพื่อ
คว้าตำแหน่ง
นี้ให้ได้

ถ้าไม่ไหว
จริงๆ
ก็ควรจะได้
1 ใน 3!

ก็เห็นจะมี
ทางเลือกทาง
เดี่ยวนี้นแหละ

พี่น้องครับการประกวด
ในครั้งนี้นะแหละ
จะชี้ชะตาของคุณะ
ละครสีกาคาเงะ!

ถ้าคุณไม่มี
ปัญญาชดใช้เงิน
จำนวน 50 ล้านและ
ยังลบล้างมลทินใน
ครั้งนี้ไม่ได้อีกล่ะก็

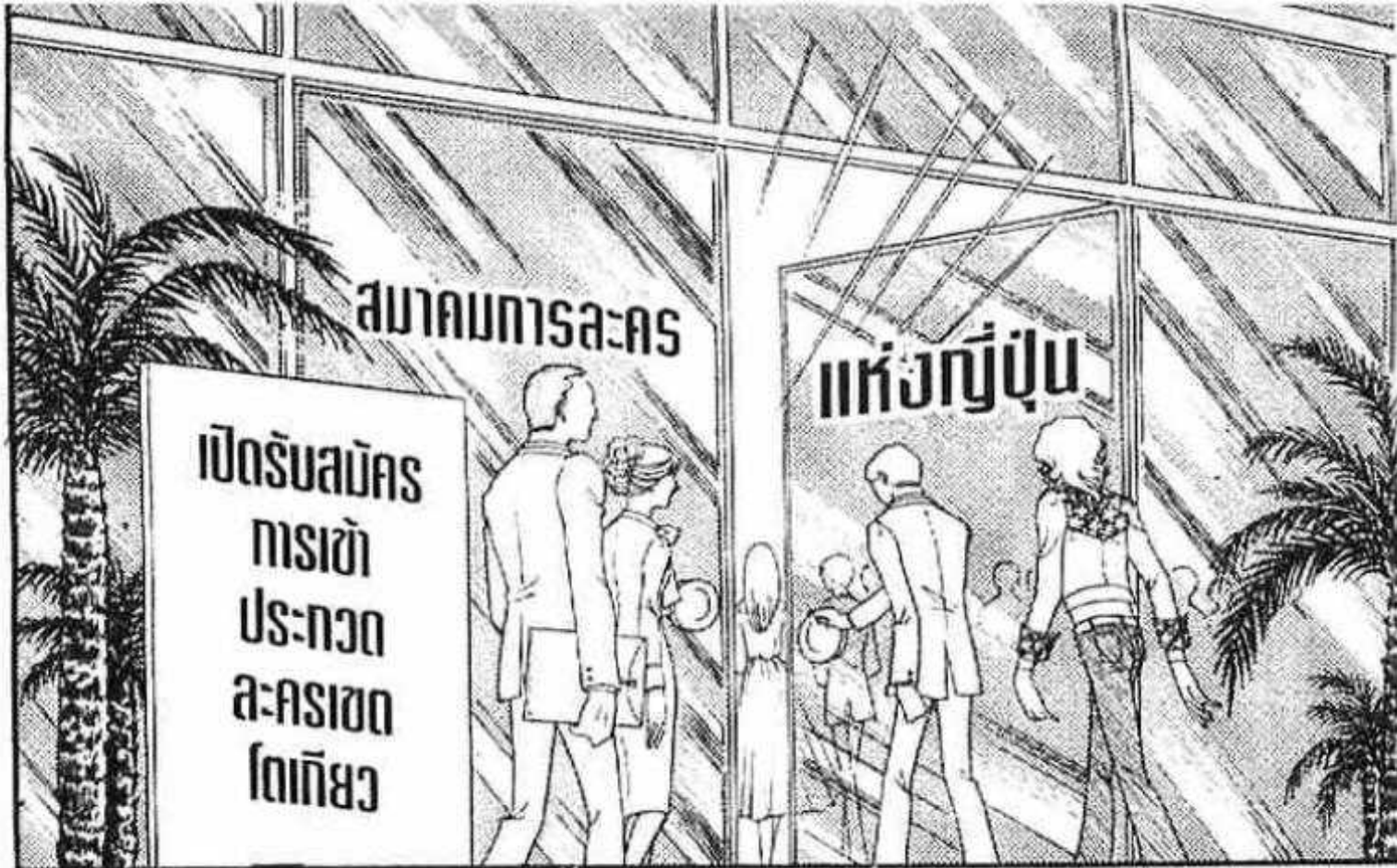
คุณละคร
สีกาคาเงะ
จะต้องถูกขุบ

ถูกขุบ
!

อาคารโมโจ
ชั้นที่ 12
สมาคม
การละคร
ญี่ปุ่น

คุณ
ละคร
สีกาคาเงะ
นะ...!

เฮ้...
ท่าทางพวกเค้า
จะสมัคร
เข้าประกวด
ละครนะ

ยิ่งใจกิดก
แต่รอบแรก
ชนะ...
ไม่รู้จะสมัคร
ทำไม

อยากดูจัง
ว่าจะแสดง
ได้แน่
ขนาดไหน

นี่...เจ็บใจจริง ๆ
เพราะข่าวบ้าง
ในนิตยสาร
ทีเดียว

พวกเธอ
กลับไปที่
รถก่อนนะ

แล้วอีก
2 สัปดาห์
กรุณามา
อีกครั้ง
นะครับ

อ๊ะ

นี่
คุณครู
สิก
คาเงะ

มหัศจรรย์
จริง ๆ นะครับ
ที่เรามาเจอ
กันที่นี่ได้

ความบังเอิญ
อย่างนี้นะ...ฉัน
ไม่อยากจะ
เกิดขึ้นเลย

ฮะฮะฮะ
นี่เป็น
คำพิพากษา
เหรอฮะ

คณะสีกาเงะ
ก็ร่วมประกวด
ด้วยสิ
นะฮะ

ดีแล้ว
ดีแล้ว

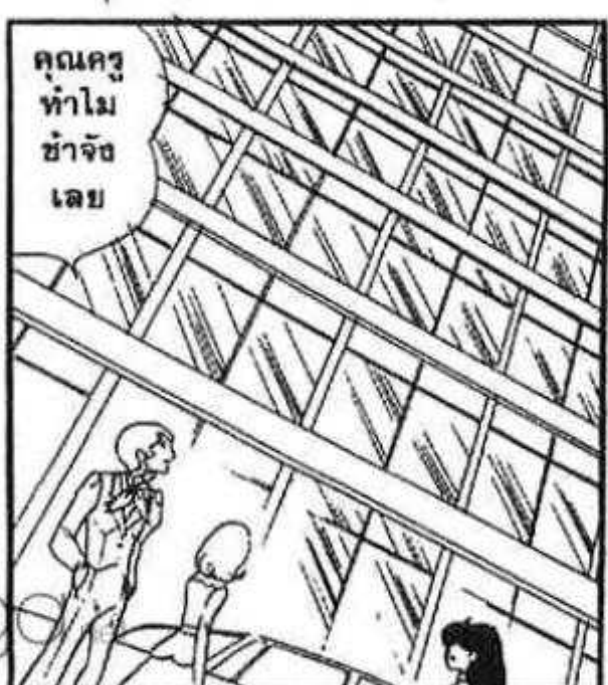

แหม..
คราวนี้ก็ขอให้
พยายามให้
มาก ๆ...อย่าให้
ถูกว่าว่าใช่
ไม่ได้อีกนะฮะ

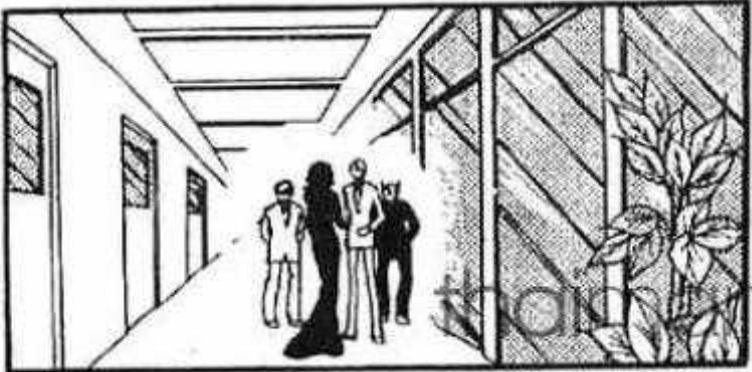
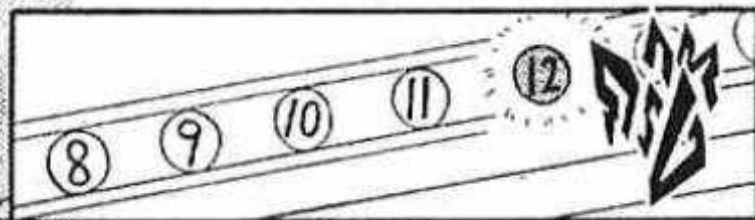

พูด
มาก
ไปแล้ว
คุณ
!

คนที่ให้
ของขวัญบ้างแบบ
นี้นะ พวกคุณ
ไม่ใช่เหรอ

คุณครู
ทำไม
ช้าจัง
เลย

ความเห็น
ของมื่ออาชีพ
นี่...
สำคัญมาก
นะครับ

คนในสังคม
จะหันเหไปทางไหน
ก็จากความเห็น
ของพวกเค้า
นี่แหละ...

และ
ค่านิยมของ
คณะศึกษาก็
เป็นที่รู้ๆ
กันแล้ว

ผม
เคยเตือน
คุณแล้ว
นะครับว่า

ถ้าคิดจะแข่ง
กับคณะโตโตะ
ล่ะก็...ต้อง
มีอันเป็นไป
แน่...

แหม...แล้วละคร
เมื่อคราวที่แล้ว
ก็เป็นเป้านิ่งได้
อย่างคิเซียวครับ

ไม่อยาก
ให้เธอได้ยืม
การสนทนา
ในครั้งนี่

มาอะ

หนู
มาจับ
คะ..

รู้สึกว่
มันข่า
จนผิด
สังเกต

สำหรับ
สาวน้อยนี่
เท่านั้น...
ที่เราไม่อยาก
ให้เธอได้ยืม!

คุณ
มาสิมี
คุณ
โอโน
เตะ:
ขอใ้
คุณจำ
ไว้ใ้ดี
นะ

ว่า...ไม่ว่าจะเกิด
อะไรขึ้น...ฉัน
ก็จะไม่ยอมแพ้
แก่พวกคุณ
เด็ดขาด!
แม้แต่
จะต้อง
ตาย

นี่เป็นการ
ท้าแข่งกับ
คณะโตโตะ
และคณะละคร
ออนดั้น
นะครับ

เข้าใจ
แล้ว
ครับ

และในการ
ประกวดละครก็จะ
แข่งกันอย่าง
หน้าใจไข่ม้อยะ

ฉันจะสู้
จนสุด
ชีวิต
!!

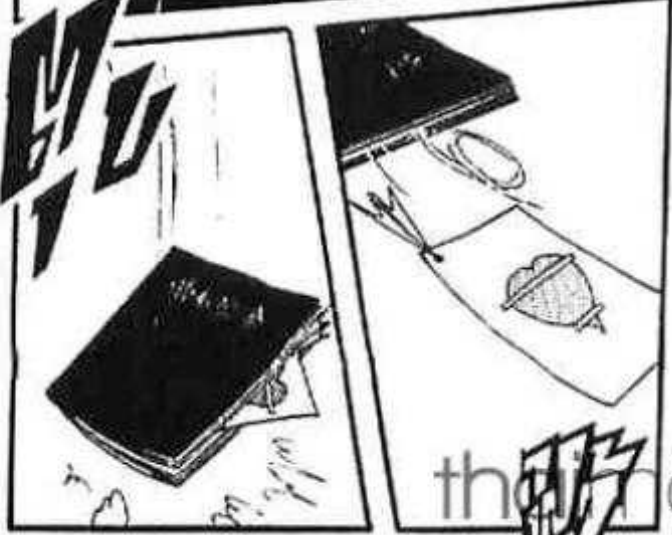
คะ!
อย่าง
ลงน้ำหนัก
ด้วย

ไปกัน
เถอะ
มาซะ

นี่
|
กลับ
กุหลาบ
สีม่วง

กรุณา
คืนให้หนู
เดะคะ เป็น
ของมีค่า
ของหนู
คะ!

ของ
มีค่า
?

หนูได้รับกุหลาบ
สีม่วงช่อใหญ่...
หลังจากการแสดง
ที่ย่านมานี้จาก
แฟนละครคะ...

ฮิ...
จากแฟน
เธอ

แปลกขึ้นคะ
สำหรับคน
อย่างหนู

แต่ก็
ดีใจ
มากเลย
คะ...

เป็น
ครั้งแรก
ด้วย...

มันทำให้หนู
มีความกล้า
ขึ้นมาก
!

เพราะฉะนั้น
ก็เลยเอากลิบ
ตอกไม้มาทำ
ที่ต้นหนังสือและ
ติดตัวไว้คะ

มีอะไร
แปลกนัก
เหลือคะ ?

เปล่า...
ไม่มีอะไร
หรอก

คืน
ให้นะ
เพราะรู้สึก
จะเป็นชอช
ล้ำค่าสำหรับ
เธอมาก

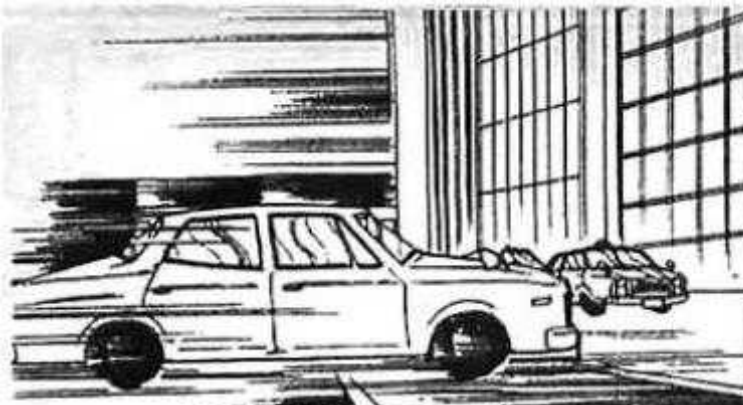

กลับ
ตอก
กุหลาบ
สีม่วง
เธอ

เอ๊ะ...
เรื่อง
แปลก
อย่างนี้
ก็มีด้วย
เพิ่งเคย
เห็นรอยยิ้มที่
ฉฉฉฉฉฉ
ของคุณมาสิ
เป็นครั้งแรก

ถ้าคิด
แข่งกับ
คณะโตโตะ
ล่ะก็...

ละคร
คราวที่แล้ว
ก็เป็นเป้านิ่ง
ได้อย่างดี

ทำไม
ใจร้าย
อย่างนี้

พูด
อย่างนั้น
ออกมา
ได้

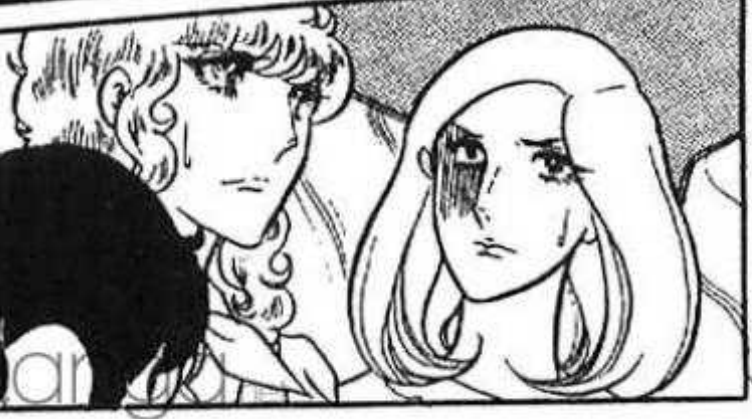
เค้าเธอ
ที่ทำให้
ข่าวร้าย
นั้น
เกิดขึ้น...

ทারণ

คราวนี้
เรารู้
ดีแล้ว

ว่าเค้าเนะ...เป็นคน
ที่สามารถทำสิ่งชั่วร้าย
ได้อย่างหน้าตาเฉย
ในทุกกรณี ถ้าเพื่อ
ผลประโยชน์ของงาน
เค้าแล้ว....

คนที่นำ
แค่นี้ก็คิด
ฮายามิ
มาฮิมิ
แห่งคณะ
โตโตะ

และผู้จัดการ
คณะละคร
ออนดิน
โอโนะเตระ
ฮาจิเมะ
นี่เอง

พวก
เราจะ
ยอมแพ้
ไม่ได้

เร็วนี้
พวกเค้าคง
ต้องก่อกวน
เราอีก

ไม่ว่าจะเกิด
พายุรุนแรง
แค่ไหน...เราก็
จะฝ่าไปอย่าง
ไม่ถอย

ไม่ยอม
แพ้
หรอก
!

ไม่ว่าจะมีพายุ
รุนแรงแค่ไหน
เราจะก้าวเดิน
ไปอย่างผิ้วผาย
!!

ต่อไปนี่
ครูจะประกาศเรื่อง
ละครที่เราจะเข้า
ประกวดในเขต
โตเกียว!

เรื่องที่
จะแสดงคือ
"ทาเกะ
คุราเบะ"

(การ
เปรียบเทียบ
ไม่ใ้)
รายชื่อผู้แสดง
มีดังต่อไปนี้

นางเอก
มิโคริ
คิตาจิระ
มายะ
!

หนู
เป็น
นาง
เอก

ปัง!

ฮิน
เนียว
โมริ
ภาวะ
ฮาگیرะ
!

กรุณา
รอ
เดี๋ย
วะ!

คุณครูคะ
หนู หนู
แสดงไม่ได้
จริงๆ ค่ะ

บท
นางเอก
นี่...

แถมยัง
ในเวลา
ที่สำคัญ
อย่างนี้

ก็เพราะเป็น
เวลาที่สำคัญ
นะสิ...คุณครู
ถึงได้เลือกเธอ
นี่งั้นละ

ปัง!

แต่ถึงใจ
หนูก็อยู่
ห้อง C
แล้วก็
มี
ประสบการณ์
น้อยนะค่ะ!

มีใครมัย
ที่ไม่เห็นด้วย
กับการที่มายะ
จับบทของ
นางเอก

ปัง!

ก

จริงอยู่หรอกค่ะ
ที่เธออยู่ห้อง C
และไม่ค่อยมี
ประสบการณ์

แต่...
หนุคิดว่าถ้า
มายะล่ะก็...
ต้องทำได้ค่ะ

ผมก็
เห็น
ด้วย
ครับ

จริงค่ะ
มายะ
ต้อง
ทำได้

แสดง
เดอะน่า
เธอต้องทำ
ได้แน่

ทุกคน

พยายาม
เฮ้

ถ้ามายะล่ะก็...
ต้องแสดง
ได้อย่างดี
เชียวล่ะ

ดีใจ
ด้วยนะ
มายะ

ขอ
แสดง
ความ
ยินดี
ด้วย

“ทาเกะ
คุราเบะ
!!”

เอ๊ะ
ไท

“ทาเกะ
คุราเบะ”
บทประพันธ์
ดั้งเดิมของ
อิซุจิ อิชิโย

ผู้แสดง
นางเอก
มิโคจิ
ฮิเมกาว่า
อายุมิ

ชิน
เนียว
ซากุระ
โคจิ
ยู!

คุณซากุระ โคจิ
ขอให้เราช่วยใจ
กันแสดง
“ทาเกะคุราเบะ”

ให้ตีเพื่อ
เข้าชิงชัย
ทั่วประเทศ
นะ

ฉันจะ
พยายาม

เราจะ
แสดง
"ทาเกะ
คุราเบะ"

ไม่ว่าจะ
เกิดอะไรขึ้น
เราจะไม่
โอดครวญ
เลย...!

เพราะเรา
มีเพียงนี้
เท่านั้น
....!

มีเพียง
ละคร
เท่านั้น
!

"ทาเกะคุราเบะ"
เกิดขึ้นในตอนต้น
สมัยโชชิซาระ เมจิ
ซึ่งยังหลงเหลือ
สิ่งเก่าๆของ
เอโดะอยู่

กลุ่มของเด็กๆ
ได้แยกเป็นกลุ่ม
โยโกโจ และ
โอโมเตะโจ
เป็นศัตรูคู่แค้น
ซึ่งมีเรื่องกัน
ในสถานเทศกาล

หญิงสาวผู้หนึ่ง
ซึ่งเบ่งบานเหมือน
ดอกไม้อ้อ มิโตริ
เป็นหญิงสาวที่สวยงาม
และชอบเอาชานะ
อายุได้ 14 ปี

พี่สาวชื่อ
อิโตะ นั้น
ให้เงินทอง
แก่เธอไว้
ใช้สบายมาก
จึงเป็นหญิงสาว
ที่เอาแต่เที่ยว
กับพรรคพวก...

เพื่อนสนิทคือ
โชทาโร่ ซึ่งอายุ
มากกว่า 1 ปี มีย่า
เป็นเศรษฐีเงินกู้
เป็นคนน่ารักจึง

ส่วนกลุ่มโยโกโจ
ซึ่งชอบใช้กำลังรุนแรง
นั้นมีโจกิจิอุกซาย
มีจุดยืน

ชินเนียว แห่งวัด เจียวเซะ
อายุ 15 ปี เรียบร้อย
และหัดตีไม้มีใครสู้ได้
ขนาดที่โจกิจิ
ขอร้องให้เป็นพวก
ของตน...

คืนวันเทศกาลฤดูร้อน
โจกิจิ แห่งกลุ่ม โฮโกโจ
มาหาเรื่องชกต่อยและได้
ชว่างเกตะเป็อนโคลนใส่
มิโตริ ซึ่งเข้ามาห้าม

ถ้าคิดจะมา
เอาคืนล่ะก็
ได้ตลอดเวลา
เลย!
เพราะพวกข้า
มีชินเนียว
แห่งวัด
เจียวตะ
อยู่ด้วย

เรื่อง
ครั้งนี้เป็น
ความคิดของ
ชินเนียว
เองเหรอ

ทำไม
เป็นคน
ที่น่ารัง
กลัวจัง!

เพราะว่าเรา
เป็นน้องสาว
ของนาง
กลางเมือง
เหรอ

คนอะไร
ช่างทำสิ่งที่
น่ารัง
กลัวจัง!

คน
ใจร้าย
!!

ชินเนียวกับ
มิโตริ
เรียนวิชาการ
ศึกษาใน
โรงเรียน
เดียวกัน

พอสบตากัน
เค้าก็หันหน้า
ไปพอเข้าใกล้
เค้าก็เดินหนี

ชิน
เนียว

ก่อนจะเกิดเรื่องนี้
ชินเนียว หมางเม็น
และเข็นซา
ต่อ มิโตริ มาก

เพราะอะไร
ถึงเกลียดฉัน
เพราะอะไรถึง
เข็นซากับฉัน
ทำไมถึงทำกับ
มิโตริอย่างนี้?

และพอตั้งแต่
วันงานเทศกาล
หอยมิดริกับ ซิน
เนียวคุยกัน
ก็เป็นปากเสียง
กันทุกที

วันหนึ่ง
ที่ฝนตกพริ้ว ๆ
ที่หน้าบ้านของ
มิโดริ มีคนที่
สายเกตะหลุด...

มิโดริ ตัดสายแพร
ยื่นออกมาและ
คิดจะให้คน
คนนั้น...
แต่เค้าคือ
ซินเนียว

ทั้ง ๆ ที่ซินเนียวอยู่ฝ่าย
ที่ใช้กำลังรุนแรง
ในงานเทศกาล
แต่มิโดริก็โกรธ
ตำหนิหรือหัวเราะเยาะ
ไม่ออก....

มิโดริ ที่ชอบแต่
จะเอาชนะได้แต่
หยุดยั้งและ
หน้าแดง
ท่ามกลางสายฝน

จ้อง
มองเค้า
เหมือน
จะ
ปกป้อง

ทั้ง ๆ ที่ยื่นเศษผ้า
ไปให้เค้าก็พอ
แต่...มิโดริก็ก้าวเท้า
ไม่ออก....เปล่งเสียงไม่ออก
และจำคาญตัวเองเต็มที่...

ซินเนียวเอง
ก็ได้แต่มือ
ไม่กล้าหา...

มิโดริ
โยนเศษ
ผ้าไปที่
เท้าของ
ชินเนียว

แต่
ชินเนียว
ก็ไม่เก็บ
และทำ
เป็นมอง
ไม่เห็น

ทำไมไม่เก็บ
ทำไมถึง
ไม่เก็บของ
ที่ฉันให้!

มิโดริ
ผู้ที่ชอบเอาชนะ
เวลานั้น
น้ำตา
ได้คลอเบ้าตา
ทั้ง 2 ข้าง

ที่จริง
แล้ว
จิตใจของ
ชินเนียว
ก็แสนจะ
ว้าวุ่น

ที่จริง
แล้ว

วันหนึ่ง
มิโดริ ก็อำลา
วันของ
เด็กสาว

เธอเกล้าผม
ทรงซิมมาตะ แม่แต่
โชหาไรก็ขยัดอกใจ
ในความเป็นผู้ใหญ่
และเป็นสาวเต็มตัว

โอ...ไม่ไม่!
ฉันไม่อยาก
เป็นผู้ใหญ่!
ทำไม...
เป็นแบบนี้
เอาอายุ
ฉันคืนมา!

ถ้าได้อยู่อย่าง
สนุกสนาน
เหมือนเมื่อก่อน
ตลอดไปก็ดี
นะสิ...

อยากจะให้เวลา
กลับไปสัก 7 เดือน
10 เดือนหรือ
1 ปี...

อยากจะกลับ
ไปสู่วันของ
เด็ก ๆ อีก...

ตั้งแต่นั้น
มิโตริ ก็เรียบร้อย
ขึ้นมากและไม่เคย
มาเล่นที่ในเมืองกับ
พวกเด็ก ๆ อีกเลย

เช้าที่หมอก
ลงจัดในวันหนึ่ง
ที่รั้วมีดอกชrysanthemum
ประดับอยู่
เสียบอยู่

ทำไมถึงได้
รู้สึกระลึกถึง
ความหลัง
อย่างนี้...

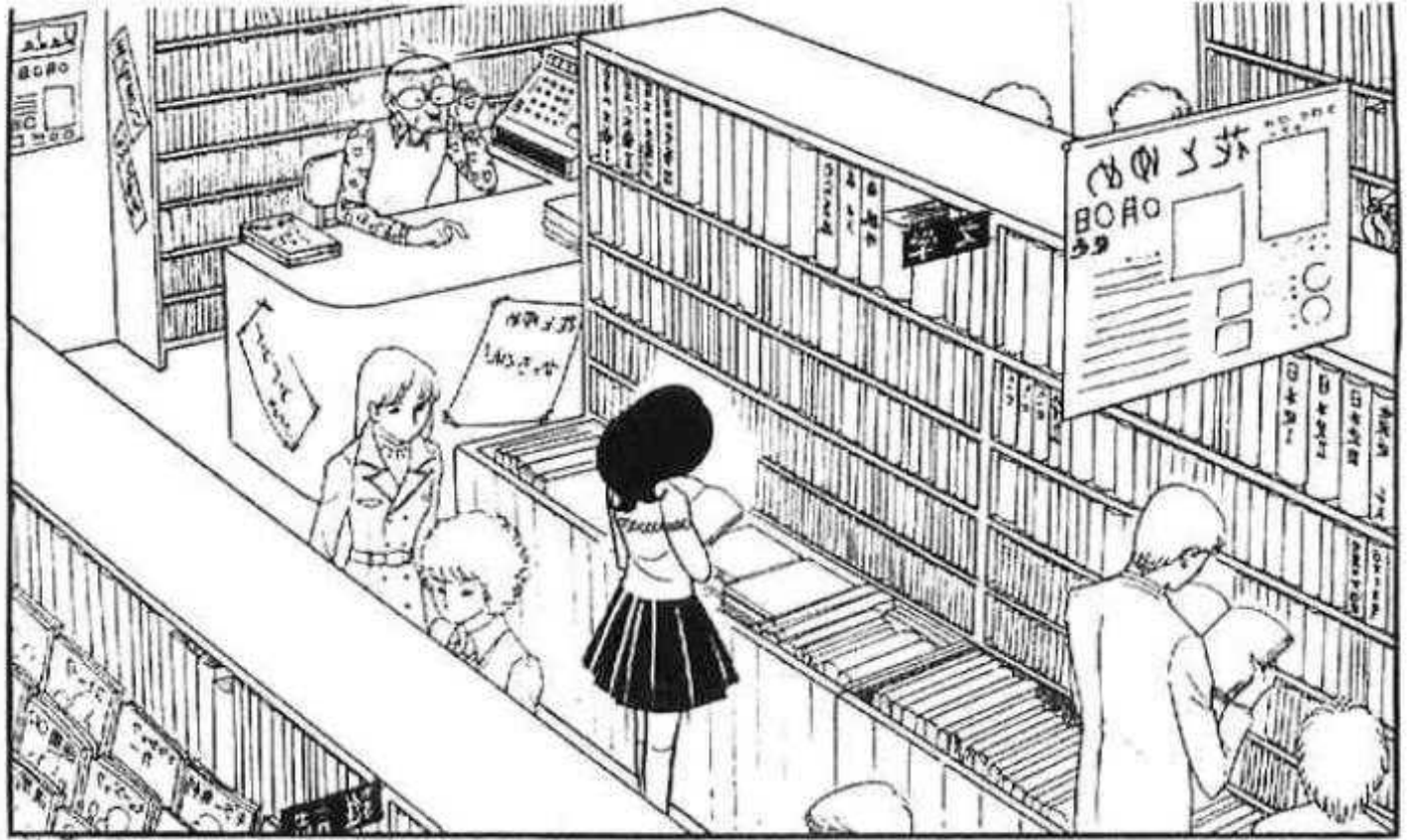
ใครกันนะ
ที่ทำ
แบบนี้

ทำไม
ถึงได้
เจ็บปวดใจ
อย่างนี้

และนั่นก็เป็นเช้า
ที่ยืนเนี่ยวจากไป
สู่โรงเรียน
อันแสนไกล
เพื่อบวชเป็นพระ

มิโดริ
|
เทร่อ

หญิงสาว
แบบนี้เนะ
เคยมีอยู่
ในห้องเรา
คนนึง

เธอสวย
รวย
และเป็น
ที่รักของ
ทุกคน

เธอพูดได้
อย่างภาคภูมิ
จนเรา
รู้สึกอิจฉา...

และในการ
แสดงละคร
เราก็เป็น
อย่างชั้นได้

ละคร
นี้ช่าง
สนุก
จริงๆ

เพราะจะได้
เป็นคน
หลายๆ
แบบ

นี่เธอ
ถ้าไม่ซื้อล่ะก็
ไปให้พ้น
นะ!

จริงๆเลย
ยืนอ่านตั้ง
2 ชั่วโมง
แล้ว...

ขอ
ขอโทษ
คะ!

เด็ก
อะไร
ก็ไม่รู้!

มิโดริ...ภาพพจน์
ของหญิงสาว
คนนี้เกิดขึ้น
เรื่อย ๆ แล้ว...

ทาเคะคุราเมะ

เป็นหญิงสาว
กำกวม...ชอบ
เอาชนะ...แต่
ความเป็นผู้ใหญ่
ก็มีอยู่เต็มอก

ตกลง
มิโดริ
ที่เรา
จะแสดง
คือ
|

ได้...
จะซื้ออะไรก็
ตามสบาย!

เรื่องเงินนะ
ฉันจะออก
ให้ทั้งหมด

แหม!!
แบบนี้แหละ
เราถึงชอบ
คุณมิโดริ
นี่...

พวกเรา
ชื่อลูกบอล
เหมือนกัน
คนละลูก
มัย...

หรือว่า
ไปชื่อของเล่น
ที่ร้านเครื่องเขียน
มาเล่นกัน
?

มายะ
เปลี่ยนจาก
เดิมนะ

ตอนที่แสดง
บทเบสนะ
รู้สึกว่าเขาแต่
ตั้งใจแสดง
ก็จริง...

และคราวนี้
ลดความแข็ง
ลงมาก
แล้ว

วันที่ 20 เป็นวัน
งานเทศกาลนะ
เราหาเรื่องสนุก
ทำดีกว่า...

จริงด้วย...
คุณมิโดริ
ทำอะไร
สักอย่างซี

ยามาโมโตะ!
ตรงนั้นนะเธอ
ต้องก้มหน้าลง
อีกหน่อย...แล้ว
ทำเป็นจ้องหน้า
มิโดริ

จริงสินะ
จะทำอะไรดี
เราจะสนุกกัน
ให้ทั่วหน้า
เลย!

ไม่ว่า
จะเล่น
อะไร

ฉันก็จะ
หาให้
ทั้งหมด
เลย

มายะ!!
เธอ
ก้าวขา
ผิด!

ต้องก้าว
ไปข้างหน้า
3 ก้าว
เหมือนกำลัง
ผิด!

ช่อม
ใหม่
อีก
ครั้ง